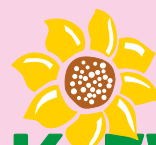

Rokickie Wiadomości

Czasopismo Gminy Rokietnica

nr **12** (161)

grudzień 2012 r.

ROKIETNICA.pl
Czekamy na Ciebie

www.rokietnica.pl

CASTLE BRASS

KONCERT SYLWESTROWO-NOWOROCZNY

28 grudnia
2012 roku,
godzina
19.00

WSTĘP
WOLNY

**W sylwestrowo-
noworocznym
prezencie – gala
„Rokietnickiej
Wierzby” i uroczysty
koncert spod skrzydeł
Pegaza. Wstęp wolny**

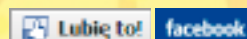

W numerze:

- Zielone światło dla zachodniej obwodnicy i Traktu Napoleońskiego
- Pierwsze uchwały w sprawie „podatku śmieciowego”
- Zmiana okręgów wyborczych – nowe prawo i nowe regulacje
- PUK w Rokietnicy o inwestycyjnych planach w zakresie kanalizacji i zaopatrzenia w wodę
- „Bajeczka” skończyła 25 lat
- O Narodowym Święcie Niepodległości - po wielkopolsku
- Idą święta – o symbolach przy gorących życzeniach

ROKIETNICA

www.facebook.com/rokietnica

Czym jest i potrafi być SŁOWO?
 Na jego wagę i moc dowodów jest wiele. Od biblijnych zapisów o stwórczej sile odpowiedzialnej za początek i koniec wszystkiego, przez sankcję prawną przyznającą słowu moc dowodową, warunkującą jego użyciem ważność traktatów, postanowień czy umów, po szeroko pojętą sferę obyczajową. Mieści się w niej zarówno deklaracja, obietnica i przyrzeczenie – czyli słowo dane, jak i kłamstwo, oszczerstwo i pomówienie – czyli słowo złamane.

Danuta Potrawiak
 Redaktor Naczelny
 „Rokickich Wiadomości”

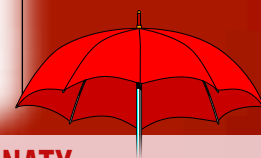
Nie bez przyczyny to właśnie w słowie zamyka się miłosne wyznanie, wyraża zachwyt, uzewnętrznia gniew. To ono będąc wysublimowanym narzędziem artystów, jest jednocześnie podstawowym, często bardzo prostym środkiem komunikacji. Wyraża inność i kulturową odrębność, jednocześnie będąc warunkiem nawiązania więzi i zawarcia sojuszy.

Obiecujemy sobie na Święta ciepły dom i zgodę. Przyrzeknijmy nadzieję o bezwarunkowej barwie. Usiądźmy przy stole z białym obrusem i miejscem dla nieobecnych. Tam, wśród najbliższych, ogarniając myślą nieznane i odległe, nucąc kolędę o pięknej, cichej nocy rozdajmy podarki w nieskazitelnej poświacie dobroci.

Redakcja „Rokickich Wiadomości”

Przed wszystkim zaś po ludzku DOBRE. Bo słowa miast liczby, zawsze należy wpieryć. W Bożonarodzeniowej aurze zapraszam do lektury.

NASZE PATRONATY:

- Wystawa prac przygotowanych przez placówki oświatowe Gminy Rokietnica w ramach konkursu „Nasze Betlejem” pod patronatem Wójta Gminy Rokietnica
- 8 grudnia 2012 r. - godz. 14:00** – Gminne Mikołajki w plenerze! Na parkingu Urzędu Gminy w Rokietnicy. Więcej na www.gok.rokietnica.pl
- 14 grudnia 2012 r. – godz. 19:00** – Rozstrzygnięcie Konkursu Na Najpiękniejszą Kartkę Bożonarodzeniową;
- 14 grudnia 2012 r. godz. 18.00** świetlica sołecka Krzyszkowo - spotkanie o charakterze opiatkowym z koncertem kolęd Zespołu Braci Rutkowskich - wychowanków Chóru Stuligrosza. W części drugiej prof. Daniel Makowiecki opowie o karpiu i innych rybach u naszych przodków nie tylko na świątecznym stole.
- 16 grudnia 2012 r. – 10.00-15.00**- Kiermasz Świąteczny w Zespole Szkół Zamojskich w Rokietnicy
- 28 grudnia 2012 r. – godz. 19:00** – koncert noworoczny, wystąpi zespół CASTLE BRASS; Aula Gimnazjum im. Noblistów w Rokietnicy
- 5 stycznia 2013 r. – godz. 20:00** – Stowarzyszenie Sołtysów Gminy Rokietnica zaprasza na IV Bal Charytatywny w Restauracji „Pod Gruszą” w Rokietnicy. Dochód z imprezy przeznaczony zostanie dla podopiecznych Stowarzyszenia ROKTAR
- 6 stycznia 2013 r.** – III Ogólnopolski Festiwal Kolęd i Pastoralek – Sobota 2013

13 stycznia 2013 roku Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy zagra po raz 21!

Sztab WOŚP znajduje się w Szkole Podstawowej im. Jana Brzechwy. Zapraszamy już dziś do wzięcia udziału w wielkim Finale! Zapraszamy do pomocy przy organizacji imprezy. Mile widziane ciekawe pomysły i pomoc rzeczowa (przedmioty na aukcje, gadzety do sklepiaku, elementy do dekoracji...).

GRAJCIE Z NAMI!!!

Kontakt telefoniczny i e-mailowy :

Szef sztabu:
Ilona Głyda: 603 076 877
ilonaglyda@gmail.com

Sztab WOŚP Szkoła Podstawowa im. Jana Brzechwy w Rokietnicy, ul. Szkolna 3c

Rokickie Wiadomości

Wydawca: Gmina Rokietnica
Adres: ul. Gołębińska 1, 62-090 Rokietnica, tel 61-89-60-614
Redaktor naczelny: Danuta Potrawiak

zaprasza codziennie w godzinach pracy Urzędu Gminy

Zespół redakcyjny: Ryszard Lubka, Katarzyna Filipowiak-Luczyńska, Anna Skrzypiec

Współpraca: Krystyna Sempa, Arkadiusz Chołżyński, Magdalena Błaszczyk, Kazimierz Fryś, Emilia Świsł, Katarzyna Dobrochowska-Łopuch, Karolina Władysław, Kazimierz Szulc, Stanisław Florian Sikorski, Kamila Tobolska, Mariusz Grzymala, Katarzyna Filipowiak-Luczyńska, Maria Chojnacka, Wojciech Mazurek, Andrzej Deckert, Alicja Ankułowicz, Anna Garbicz, Romualda Przybylska-Horido, Agnieszka Kożuchowska, Agnieszka Tomczak, Katarzyna Kieliszek, Ewelina Rybnicka, Marzena Walendowska, Karolina Władysław, Joanna Kriger-Bronowicka, E. Sroczyńska, Jacek Olejniczak, W. Haliasz, I. Spieina, Ilona Rybicka, Dorota Zalewska, Anna Jarczyńska, A. Smółka Rodziejczak, Dorota Zalewska, Ilona Rybicka, Anna Jarczyńska, Mirosława Stachowiak, Izabella Stawicka-Musiak, Dominika Błędkowska, Agnieszka Fudala, Renata Janukowicz, Michał Truchlewski, Agata Werner, Anna Kamińska, Małgorzata Kolasa, Małgorzata Remlein, Radosław Babica, Sławomir Machaj, Sabina Ociepa-Mendel

Rokickie Wiadomości

Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótu i opracowywania materiałów. Za treść reklam i ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

Skład, reklamy: Studio KWADRAT
 tel.: 607 566 555, fax: 61 648 26 49, email: mn@kreator.com.pl

Biurowisko ogłoszeń RESO, Przemierowo ul. Poznańska 17
 tel. 61 652 50 69, 61 653 47 87, 604 372 440, e-mail: resoremlein@wp.pl

Nakład: 4700 egzemplarzy **Numer zamknięto:** 24.11.2012 r.

Propozycje artykułów: Danuta Potrawiak, Urząd Gminy, pok. nr 16
 e-mail: redakcja@rokietnica.pl oraz urząd@rokietnica.pl

Materiały do numeru 1/2013 prosimy dostarczyć do 10.01.2013 r.
 Zachęcamy i zapraszamy do współredagowania naszego pisma.

Bartosz Derech
Wójt Gminy Rokitnica

PROSTO Z URZĘDU

Podatek od odpadów czyli „ŚMIECIOWA REWOLUCJA”

Wdrażanie nowego systemu gospodarki odpadami w Gminie Rokitnica

Wyznaczona na 1 lipca 2013 r. przez ustawodawcę data, jako nieprzekraczalny termin przygotowania i wdrożenia nowego systemu zagospodarowania odpadami, szybko się zbliża. Każda gmina, jako nowy właściciel wszystkich powstających na jej terenie śmieci, ma obowiązek rzetelnie się do tych nowych zasad przygotować, wprowadzając m.in. do obiegu prawnego obowiązkowy zestaw aktów prawa miejscowego, w postaci podjętych uchwał. Czyni to przy tym albo sama, albo w ramach związku międzygminnego, jeśli do takiego należy.

Jak już Państwa informowaliśmy, 27 lutego 2012 r. Rada Gminy Rokitnica, w podjętej uchwale, podjęła decyzję o przystąpieniu Gminy Rokitnica do Związku Międzygminnego Centrum Zagospodarowania Odpadów – SELEKT, który w sumie zrzesza 21 gmin, dysponujących po 1 głosie w Zgromadzeniu Związku podejmującym uchwały obowiązujące na terenie wszystkich gmin członkowskich.

W czerwcu i lipcu 2012 r. działająca na zlecenie Związku firma opracowała „Poradnik praktyczny dot. wprowadzenia nowego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi”, „Koncepcję systemu gospodarowania odpadami komunalnymi na terenie Związku Międzygminnego Centrum Zagospodarowania Odpadów – SELEKT” oraz „Mechanizm określania opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla Związku Międzygminnego Centrum Zagospodarowania Odpadów – SELEKT. Przygotowana została również kampania informacyjna skierowana do mieszkańców, do wdrożenia której zobligowano wszystkie gminy członkowskie. Na terenie Gminy Rokitnica rozkolportowano ulotki informacyjne i utworzono poświęcony tematyce „podatku śmieciowego” dział na stronie internetowej Gminy www.rokietnica.pl (sekcja administracji>ochrona

środowiska>śmieciowa rewolucja). Szczegółowych informacji udzielają też pracownicy Urzędu Gminy Rokitnica - Referat Gospodarki Rolnej i Współpracy Środowiskowej. Postęp prac dotyczący wdrożenia nowego systemu gospodarowania odpadami był tematem obrad Komisji Wspólnej Rady Gminy Rokitnica w dniu 15 listopada 2012 r.

Do najważniejszych rozstrzygnięć, podjętych w dniu 29 października 2012 r. przez Zgromadzenie Związku SELEKT, należy podjęcie pięciu uchwał, które wprowadzają podstawowe uregulowania w zakresie nowego systemu gospodarowania odpadami. Każda gmina ma na to czas do końca 2012 r. Należą do nich:

- **Uchwała nr 93/XLI/2012** - w sprawie podziału obszaru związku na sektory
 - **Uchwała nr 94/XLI/2012** - w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi
 - **Uchwała nr 95/XLI/2012** - w sprawie wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości
 - **Uchwała nr 96/XLI/2012** - w sprawie metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, ustalenia stawki tej opłaty oraz stawki opłaty za pojemnik o określonej pojemności
 - **Uchwała nr 97/XLI/2012** - w sprawie terminu, częstotliwości i trybu uiszczania opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi.
- Pełna treść uchwał dostępna jest w Biuletynie informacji Publicznej Związku SELEKT (<http://www.biuletyn.net/nt-bin/start.asp?podmiot=czo-selekt/>).

Można się z nimi zapoznać także poprzez odpowiedni link ze strony www.rokietnica.pl

rokietnica.pl (http://rokietnica.pl/pl/ochrona_srodowiska/smieciowa_rewolucja11.php).

Kluczowymi postanowieniami dla Mieszkańców każdej gminy Związku, w tym również Gminy Rokitnica są następujące zapisy:

- Obszar Związku został podzielony na 21 sektorów. Gmina Rokitnica to sektor XVII;
- Określono rodzaje odpadów komunalnych i sposób ich zbiorów od mieszkańców;
- Określono wzór deklaracji (za gospodarowanie odpadami na terenie Związku Selekt), którą do 28 lutego 2012 r. będą składać Mieszkańcy;
- ustalono, że stawka opłaty, potocznie zwanej podatkiem śmieciowym będzie wynosić 14 zł od Mieszkańca;
- Jeśli Mieszkaniec będzie prowadził segregację odpadów, wtedy stawka wyniesie 10 zł;
- stawki dla nieruchomości niezamieszkałych (np. szkoły, firmy, przychodnie itp.) zostały ustalone oddzielnie w uchwale;
- opłata, oparta o złożoną do 28 lutego 2012 r. przez właścicieli nieruchomości deklarację będzie pobierana w cyklu miesięcznym, do 15 dnia każdego miesiąca kalendarzowego, na wskazany rachunek bankowy.

Wszystkie powyższe uchwały, podane nadzorowi Wojewody i Regionalnej Izby Obrachunkowej, jako akty prawa miejscowego, wejdą w życie 14 dni od ich opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego. Wtedy też szczegółowo zapoznany Państwa z ich postanowieniami. Poinformujemy również o wzorach deklaracji, które każdy z nas będzie zobligowany złożyć w Urzędzie Gminy Rokitnica, instrukcji ich wypełnienia oraz miejscach, gdzie będą dla Państwa dostępne.

Poniżej kolejna część materiału informacyjnego przygotowanego przez Związek SELEKT dotycząca wdrażania

nowego systemu gospodarki odpadami oraz działalności ZWIĄZKU.

Bartosz Derech

Wójt Gminy Rokitnica

Odpady komunalne w nowym systemie (część 2) Dlaczego powstały Związki Międzygminne?

Rozwój społeczno-gospodarczy po 1989 roku i wymagania będące konsekwencją akcesji Polski do Unii Europejskiej stworzyły bazę do podjęcia zdecydowanych działań na rzecz ochrony środowiska naturalnego na wszystkich szczeblach administracji. Gospodarka odpadami komunalnymi, jako istotny element tej polityki również podlega coraz nowocześniejszym regulacjom prawnym, które nakładają nowe obowiązki także na samorządy. Odpowiedzią na te nowe wymagania jest koncepcja wspólnego działania wielkopolskich gmin skupionych wokół Regionalnych Instalacji do Przetwarzania Odpadów Komunalnych (RIPOK). Dla gmin zrzeszonych w Związku Międzygminnym „Centrum Zagospodarowania Odpadów SELEKT” z siedzibą Czempiniu oraz Związku Międzygminnego „OBRA” w Wolsztynie taką instalacją jest oddany do użytku w lipcu 2011r. zakład w Piotrowie Pierwszym. Zgodnie z regulacjami prawnymi, idea wysokowydajnego recyklingu odpadów ma być wcielona w życie przez organizację sieci lokalnych, nowoczesnych centrów zagospodarowania odpadów. I taki właśnie status posiada instalacja w Piotrowie Pierwszym.

Oprócz uruchomienia RIPOK – u nasze Związki realizują szereg innych zadań, z których najważniejsze to:
» zbudowanie spójnego, wydajnego i optymalnego w kontekście kształtowania wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami, syste-

mu gospodarki odpadami w gminach członkowskich, polegającego na zorganizowaniu odbierania i przetwarzania odpadów komunalnych w zamian za uiszczaną przez mieszkańców powszechną „opłatę śmieciową”;

» tworzenie właściwego klimatu społecznego dla proekologicznych działań w zakresie gospodarki odpadami przez realizację programów edukacji

ekologicznej propagujących właściwe zachowania społeczne.

Podejmowane działania przez oba związki muszą zmierzać do unowocześnienia i racjonalizacji systemu gospodarowania odpadami stałymi, w tym do ograniczania ilości składowanych odpadów. Głównym celem jest wypromowanie takich zachowań naszych mieszkańców, które pozwolą z powodzeniem realizować priorytety postępowania

z odpadami, a które uszeregować można według ważności:

- zapobieganie powstawaniu odpadów,
- ograniczanie ilości odpadów,
- zapewnienie odzysku odpadów,
- unieszkodliwianie odpadów,
- składowanie na składowisku, pozostałości z procesu przetwarzania w RIPOK-u.

Ważnym efektem w funkcjonowaniu przyjętego systemu jest osiągnięcie

wymaganych prawem, a przyjęte przez Polskę w traktacie akcesyjnym poziomu odzysku.

Dzięki nowemu systemowi nie będzie „opłacać się” wyrzucanie odpadów do lasu. Za odbiór odpadów wszyscy mieszkańcy uiszczają będą opłatę opartą na określonej przez Związek podstawowej stawce, a osoby segregujące odpady, będą płacić wg stawki obniżonej! Zatem „ekologiczni” zapłacą mniej!

PORADNIK MIESZKAŃCA

Co każdy mieszkaniec wiedzieć powinien

ŚMIECIOWE ABECADŁO – SŁOWNICZEK POJĘĆ

Poruszanie się w gąszczu nowych przepisów dotyczących gospodarowania odpadami nie jest zadaniem łatwym, choćby ze względu na specjalistyczne słownictwo, którego niezwykle precyzyjna treść, nie pozwala na dowolność interpretacji. Poniżej zamieszczamy podstawowy zestaw pojęć, który pomoże odnaleźć się w nowym systemie gospodarowania odpadami zwanym „śmieciową rewolucją”.

BAT (najlepsza dostępna technika) – najbardziej efektywny oraz zaawansowany poziom rozwoju technologii i metod prowadzenia danej działalności, wykorzystywany jako podstawa ustalania granicznych wielkości emisyjnych, mających na celu eliminowanie emisji lub, jeżeli nie jest to praktycznie możliwe, ograniczanie emisji i wpływu na środowisko jako całość;

gospodarowanie odpadami – odbiór odpadów, zbieranie odpadów, transport, odzysk i unieszkodliwianie odpadów, w tym nadzór nad takimi działaniami i nad miejscami odzysku i unieszkodliwiania odpadów;

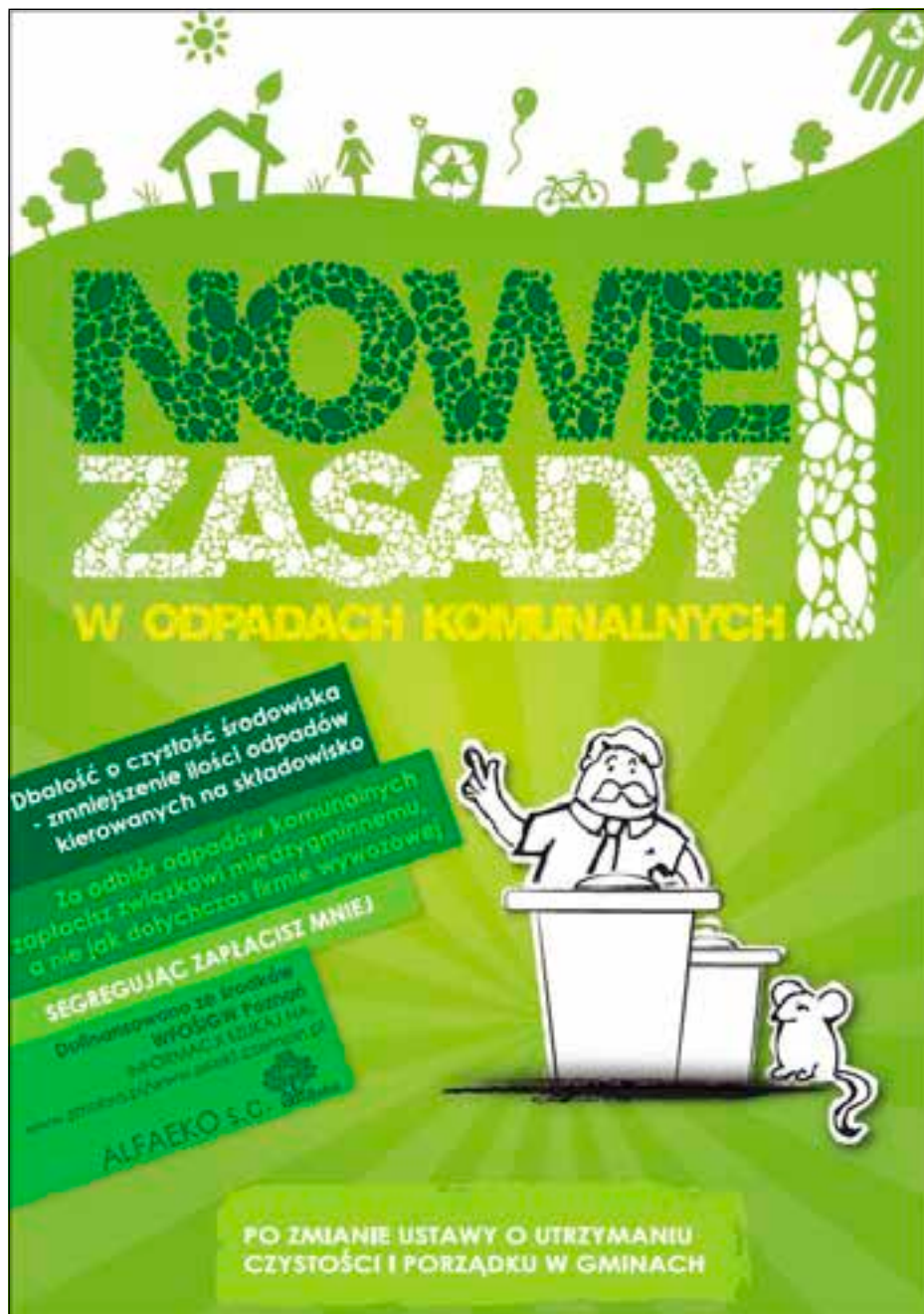
instalacja – stacjonarne urządzenie techniczne, zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu, obiekty budowlane niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami, których eksploatacja może spowodować emisję;

odpady – odpady oznaczają każdą substancję lub przedmiot, którego posiadacz pozbywa się, zamierza pozbyć się lub do ich pozbycia się jest obowiązany;

odpady balastowe – odpady pozostałe przy podaniu odpadów komunalnych odzyskowi lub unieszkodliwianiu metodami innymi niż składowanie;

odpady komunalne – odpady powstające w gospodarstwach domowych, a także odpady niezawierające odpadów niebezpiecznych pochodzące od innych wytwórców, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów powstających w gospodarstwach domowych;

odpady niebezpieczne ze strumienia odpadów komunalnych – odpady powstające w gospodarstwach domowych określone w katalogu odpadów, tj.: rozpuszczalniki, kwasy, alkalia, odczynniki fotograficzne, środki ochrony roślin I i II klasy toksyczności (bar-

dzo toksyczne, np. herbicydy, insektycydy), lampy fluorescencyjne i inne odpady zawierające rtęć, urządzenia zawierające freony, farby, tłuszcze, farby drukarskie, kleje, lepiszcze i żywice zawierające substancje niebezpieczne, detergenty zawierające substancje niebezpieczne, leki cytotoksyczne i cytostatyczne, baterie i akumulatory, zużyte urządzenie elektryczne i elektroniczne zawierające niebezpieczne składniki, drewno zawierające substancje niebezpieczne;

odpady obojętne – odpady, które nie ulegają istotnym przemianom fizycznym, chemicznym lub biolo-

gicznym; są nierozpuszczalne, nie wchodzą w reakcje fizyczne ani chemiczne, nie powodują zanieczyszczenia środowiska lub zagrożenia dla zdrowia ludzi, nie ulegają biodegradacji i nie wpływają niekorzystnie na materię, z którą się kontaktują; ogólna zawartość zanieczyszczeń w tych odpadach oraz zdolność do ich wymywania, a także negatywne oddziaływanie na środowisko odcieku muszą być nieznaczne, a w szczególności nie powinny stanowić zagrożenia dla jakości wód powierzchniowych, wód podziemnych, gleby i ziemi;

odpady opakowaniowe – przez odpady opakowaniowe rozumie się wszystkie opakowania, w tym opakowania wielokrotnego użytku wycofane z ponownego użycia, z wyjątkiem odpadów powstających w procesie produkcji opakowań.

odpady ulegające biodegradacji, „bio-odpady” – odpady, które ulegają rozkładowi tlenowemu lub beztlenowemu przy udziale mikroorganizmów;

odpady wielkogabarytowe – odpady, których nie można zbierać w ramach normalnego systemu zbiórki odpadów komunalnych z powodu ich rozmiaru,

odzysk – wszelkie działania, nie stwarzające zagrożenia dla życia, zdrowia ludzi lub dla środowiska, polegające na wykorzystaniu odpadów w całości lub w części, lub prowadzące do odzyskania z odpadów substancji, materiałów lub energii i ich wykorzystania.

odzysk energii – termiczne przekształcenie odpadów w celu odzyskania energii;

posiadacz odpadów – każdy, kto faktycznie włada odpadami (wytwórca odpadów, inna osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna); domniemywa się, że władający powierzchnią ziemi jest posiadaczem odpadów znajdujących się na nieruchomości;

recykling – to taki odzysk, który polega na powtórny przetworzeniu substancji lub materiałów zawartych w odpadach w procesie produkcyjnym w celu uzyskania substancji lub materiału o przeznaczeniu pierwotnym lub o innym przeznaczeniu, w tym też recykling organiczny (z wyjątkiem odzysku energii);

składowisko odpadów – obiekt budowlany przeznaczony do składowania odpadów; wyróżnia się następujące typy składowisk odpadów: składowi-

sko odpadów niebezpiecznych, składowisko odpadów obojętnych, składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne;

spalarnia odpadów – zakład lub jego część przeznaczone do termicznego przekształcania odpadów z odzyskiem lub bez odzysku wytwarzanej energii cieplnej, obejmujące instalacje i urządzenia służące do prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów wraz z oczyszczaniem gazów odlotowych i wprowadzaniem ich do atmosfery, kontrolą, sterowaniem i monitorowaniem procesów oraz instalacjami związanymi z przyjmowaniem, wstępnym przetwarzaniem i magazynowaniem odpadów dostarczonych do termicznego przekształcania oraz instalacjami związanymi z magazynowaniem i przetwarzaniem substancji otrzymanych w wyniku spalania i oczyszczania gazów odlotowych;

termiczne przekształcanie odpadów – to: a) spalanie odpadów przez ich utlenianie, b) inne procesy termicznego przekształcania odpadów, w tym piroliza, zgazowanie proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas tych procesów termicznego przekształcania odpadów są następnie spalane;

unieszkodliwianie odpadów – to poddanie odpadów procesom przekształceń biologicznych, fizycznych lub chemicznych określonych w załączniku do ustawy w celu doprowadzenia ich do stanu, który nie stwarza zagrożenia dla życia, zdrowia ludzi lub dla środowiska;

wytwórca odpadów – każdy, kogo działalność lub bytowanie powoduje powstawanie odpadów oraz każdy, kto przeprowadza wstępne przetwarzanie, mie-

szanie lub inne działania powodujące zmianę charakteru lub składu tych odpadów. Wytwórcą odpadów powstających w wyniku świadczenia usług w zakresie budowy, rozbioru, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw jest podmiot, który świadczy usługę, chyba że umowa o świadczenie usługi stanowi inaczej.

zbieranie odpadów – to każde działanie, w szczególności umieszczanie w pojemnikach, segregowanie i magazynowanie odpadów, które ma na celu przygotowanie ich do transportu do miejsc odzysku lub nieszkodliwienia;

MBP - proces mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów obejmujący rozdrabnianie, przesiewanie, sortowanie, klasyfikację i separację najczęściej zmieszanych odpadów komunalnych na frakcję dającą się w całości lub w części wykorzystać materiałowo lub/ i energetycznie (tzw. „resztę śmieciową”) oraz na frakcję ulegającą biodegradacji, odpowiednią dla biologicznego przetwarzania w warunkach tlenowych lub beztlenowych;

stabilizat – stały produkt (odpad) po biologicznym przetworzeniu w instalacjach MBP, który nie spełnia wymagań dla nawozów organicznych lub środków wspomagających uprawę roślin (środek poprawiający właściwości gleby-z wyłączeniem dodatków wytworzonych wyłącznie z produktów pochodzenia zwierzęcego, stymulator wzrostu, podłoże do upraw), ale po spełnieniu określonych wymagań może być poddany odzyskowi lub nieszkodliwianiu określonymi metodami.

Z prac Rady Powiatu

24 października br. odbyła się XXII sesja Rady Powiatu w Poznaniu, której przewodnim tematem była oświata w powiecie. W uroczystej sesji udział wzięli m.in. dyrektorzy szkół i placówek oświatowych, nauczyciele oraz uzdolnieni uczniowie. Starosta Jan Grabkowski pogratulował młodzieży wspaniałych osiągnięć i podkreślił jak dobrym wyborem jest nauka w szkołach Powiatu Poznańskiego.

Podczas sesji nagrodzeni zostali najzdolniejsi uczniowie, którzy w poprzednim roku szkolnym uzyskali średnią ocen minimum 5,0. Ogółem nagrodzonych zostało 33 uczniów, będą oni otrzymywali stypendia w wys. 250 zł przez cały rok szkolny 2012/2013. Należy podkreślić, że tylko 9 uczniów ma 5,0, pozostali mają średnie wyniki w skali do 5,63. Reprezentują takie Zespoły Szkół jak: im. Gen. Dezyderygo Chłapowskiego w Bolechowie, w Kórniku, Puszczyczkowie, nr.1 im. Powstańców Wielkopolskich w Swarzędzu oraz Szkoła nr 2 w Swarzędzu.

Zostały wręczone również Nagrody Starosty Poznańskiego za wybitne osiągnięcia w dziedzinie sportu. Otrzymało je 8 uczniów, którzy wykazali się wybitnymi osiągnięciami sportowymi w hokeju na trawie, tenisie ziemnym, zapasach, tenisie na wózkach, jeździectwie a także w zawodach sportowo – obronnych.

Każdego roku przyznawane są Nagrody Staro-

sty Poznańskiego za wybitne osiągnięcia laureatom konkursów i olimpiad szczebla krajowego i międzynarodowego. W tym roku nagrodzeni są uczniami Zespołu Szkół: nr 1 im. Powstańców Wielkopolskich w Swarzędzu, nr 2 w Swarzędzu oraz szkoła im. Gen. Dezyderygo Chłapowskiego w Bolechowie.

Został również nagrodzony nauczyciel Zespołu Szkół im. Gen. Dezyderygo Chłapowskiego w Bolechowie za szczególne osiągnięcia dydaktyczno- wychowawcze.

Po gratulacjach i życzeniach Rada przystąpiła do rozpatrzenia następujących uchwał w sprawie: wyboru podmiotu uprawnionego do badania sprawozdania finansowego Powiatu Poznańskiego.

- przyjęcie „Rocznego Programu Współpracy Powiatu Poznańskiego z Organizacjami Pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy działalności pożytku publicznego i wolontariacie. Powiat tworząc program współpracy wyraża w ten sposób wolę współdziałania w celu jak najlepszego zaspakajania zbiorowych potrzeb wspólnoty tworzonej przez jego mieszkańców, a tym samym wspiera rozwój społeczeństwa obywatelskiego i zachęca społeczność do większej aktywności na rzecz wspólnego dobra.
- zmiany uchwały nr XI/192/IV/2012 r. Rady Powiatu dnia 19. IX.br. sprawie powierzenia Gminie Tarnowo Podgórne zarządzanie publiczną drogą powiatową nr 2419P w zakresie realizacji zadania pn. „Przebudowa drogi powiatowej nr 2419P Lusówko – Sady w miej-

scowości Lusówko w ciągu ul. Tarnowskiej na odcinku od ul. Jankowskiej do ul. Grabowej” (w związku z wprowadzeniem w założeniach „Narodowego Programu Przebudowy Dróg Lokalnych – Etap II. Bezpieczeństwo – Dostępność – Rozwój zmiany polegającej na podwyższeniu maksymalnego poziomu dofinansowania inwestycji z budżetu państwa do 50%, dlatego podjęcie uchwały było konieczne).

- utworzenia Ośrodka interwencji Kryzysowej w Kobylnicy (stanowi jednostkę organizacyjną pomocy społecznej podejmującą działania na rzecz osób i rodzin będących w stanie kryzysu, których celem jest przywrócenia równowagi psychicznej i umiejętności samodzielnego radzenia sobie, a dzięki temu zapobieganie przejściu reakcji kryzysowej w stan chroniczny. Ponadto placówka będzie prowadzić mieszkania chronione.
- zatwierdzone zestawienie podziału środków budżet na wykonanie prac konserwatorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków. (Ogółem przyznano 115.485,00 zł, które otrzymują parafia Rzymskokatolicka w Niepruszewie 30.000,00 zł; pozostałą sumę na realizację dwóch zadań otrzymała Polska Akademia Nauk Biblioteka Kórnicka).
- dokonano zmiany uchwały nr. XII/96/IV/2011 zd.20.X.2011 r. w sprawie powierzenia Miastu Poznań zadania zarządzania drogą powiatową nr.2387P na odcinku ul. Grunwaldzkiej i 2387P na odcinku ul. Wołoszańskej w m.

Plewiska (w celu likwidacji utrudnień komunikacyjnych w ciągu ul. Grunwaldzkiej w rejonie przejazdu kolejowego oraz zwiększenie płynności poprawy bezpieczeństwa ruchu kołowego i kolejowego Miasto Poznań, Powiat Poznański, Gm. Komorniki, Dopiewo i PKP Polskie Linie Kolejowe wspólnie zamierzają zaprojektować dwa wiadukty nad linią kolejową Poznań – Berlin oraz niezbędny układ komunikacyjny w rej. Oś Kwiatowego w Poznaniu i Plewisk. Szacunkowy koszt dokumentacji to 3.900.000,00 zł. Z analizy wynika, że przygotowanie jej przedłuży się do 2015 r. dlatego zmiana uchwały jest konieczna.

- udzielono pomocy finansowej Miastu Poznań na opracowanie dokumentacji technicznej dla zadania budowy dwóch wiaduktów nad linią kolejową Poznań- Berlin, oraz układu komunikacyjnego w wysokości 714.870,00 zł kwota ta zostanie przekazana w trzech transzach: 2013 r. –36.660,00 zł, 2014 r. –339.105,00 zł, 2015 r. – 339.105,00 zł.
- Rada dokonała zmian w budżecie Powiatu Poznańskiego na 2012 r. oraz Wieleoletnią Prognozę Finansową Powiatu Poznańskiego na lata 2012-2016.
- Dokonano analizy sprawozdania z Pracy Zarządu Powiatu w Poznaniu za okres od 17 IX – 19 X 2012 r.

Z wyrazami szacunku
Radna Powiatu
Krystyna Semba

Z PRAC RADY GMINY

XXIX sesja Rady Gminy Rokietnica

W dniu 29 października 2012 r. odbyła się XXIX sesja Rady Gminy Rokietnica, w której uczestniczyło 14 radnych. Obrady sesji prowadził Przewodniczący Rady Gminy – Marian Jakobsze.

W punkcie „Interpelacje i zapytania radnych”: radny Ryszard Lubka złożył interpelację w sprawie zagrożenia komunikacyjnego pieszych na ul. Obornickiej w Rokietnicy oraz wniosek dotyczący udzielenia pomocy merytorycznej ze strony Urzędu w odniesieniu do inwestycji realizowanej z inicjatywy sołtysa Kazimierza Frysia na ul. Łąkowej w Przybrodzie; radna Aleksandra Bartnik wskazała na zasadność usytuowania przejścia dla pieszych w okolicach marketu Biedronka w Rokietnicy, ponadto radna zapytała, czy nie można by rozważyć zmiany sposobu wzywania strażaków na akcje – zwłaszcza w godzinach nocnych - obecnie stosowana syrena bywa uciążliwa dla okolicznych mieszkańców; radny Mirosław Skrzypczak złożył interpelację w sprawie wiat autobusowych przy drodze wojewódzkiej nr 184.

W trakcie debaty kierownik Edyta Musiał omówiła kwestie związane z planowaniem przestrzennym. Na terenie Gminy obowiązują 85 miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, co stanowi 12,7 % jej powierzchni, w tym: 61 planów pod zabudowę mieszkaniową, 11 planów pod działalność gospodarczą, 6 planów pod działalność gospodarczą i zabudowę mieszkaniową (tzw. „funkcja mieszana”), 7 planów pod różne funkcje (np. kościół, hala sportowa, przepompownia ścieków). Zdecydowana większość tere-

nów planowanych pod inwestycje jest przeznaczonych w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Rokietnica pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (58,7%). Niżej plasują się tereny zabudowy techniczno-produkcyjnej i aktywności gospodarczej dużej intensywności, generujące znaczące obciążenia komunikacyjno-transportowe (17,2%), kolejno zabudowa mieszkaniowa z udziałem zabudowy usługowej (8,7%) oraz zabudowa mieszkaniowa rezydencyjna (4,3%).

Aktualnie w opracowaniu znajdują się następujące plany: Rokietnica Centrum (pow. 19 ha); Rokietnica baza GS (1,9 ha); Mrowino, rej. drogi wojewódzkiej I etap (45 ha); Sobota Pozbruk (26 ha); Kiekrz, rej. Zachodniej Obwodnicy m. Poznania (20 ha); Kiekrz, rej. Zachodniej Obwodnicy m. Poznania i ul. Poznańskiej (16 ha); Rokietnica, rej. ul. Trakt Napoleoński (11 ha); Rokietnica, rej. ul. Spokojnej (17 ha); Bytkowo, rej. ul. Topolowej i Obornickiej (11,5ha).

We wstępnej wersji harmonogramu sporządzania planów miejscowych ujęto następujące tereny: Żydowo północ; Bytkowo, zmiana planu dz. 66/2, 66/5, 66/9, 66/10, 66/12, 66/13, 66/21, 66/27...; Rokietnica/Bytkowo - Rokietnicka Strefa Biznesu; Kiekrz, rej. od ul. Krętej do ul. Topolowej; Rostrowo, rej. ul. Sobockiej; Rokietnica, rej. ul. Działkowej i ul. Obornickiej; Cerekwica, rej. ul. Szkolnej, ul. Szamotulskiej i torów kolejowych; Rokietnica, rej. ul. Gołęcińskiej; Mrowino, rej. ul. Kopernika do ul. Południowej; Rokietnica, w tym tereny po RSP; Kiekrz, rej. ul. Czyszej lewa strona.

W najbliższym okresie Urząd Gminy będzie zbierał także wnioski właścicieli dotyczące wywołania planów – pełen materiał będzie stanowił bazę do dyskusji na temat harmonogramu, która miałyby się odbyć w trakcie wspólne-

go posiedzenia stałych Komisji Rady Gminy w miesiącu styczniu; następnie w trakcie obrad sesji Rada miałaaby wyrazić swoje stanowisko wobec wspólnie wypracowanego harmonogramu.

Głos w debacie zabrali: radna Grażyna Maciejewska, radny Sławomir Kieliszek, Wójt Gminy, radna Aleksandra Bartnik, radna Elżbieta Brzeźniak, radny Krzysztof Nizio, radny Wojciech Mazurek.

Rada Gminy Rokietnica przyjęła następujące uchwały (wszystkie uchwały dostępne są na stronie Biuletynu Informacji Publicznej <http://bip.rokietnica.pl/public/?id=47033>):

XXIX/227/2012 w sprawie: zmian w budżecie Gminy Rokietnica na 2012 rok - 8 głosami „za”, 2 „przeciw” i 4 „wstrzymującymi się”

XXIX/228/2012 w sprawie: zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Rokietnica na lata 2012-2022 - 11 głosami „za” i 3 „wstrzymującymi się”

XXIX/229/2012 w sprawie: określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2013 rok - 10 głosami „za” i 4 „przeciw”

XXIX/230/2012 w sprawie: określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na 2013 rok - 14 głosami „za”

XXIX/231/2012 w sprawie: określenia wysokości opłaty od posiadania psów na 2013 rok - 12 głosami „za” i 2 „przeciw”

XXIX/232/2012 w sprawie: obniżenia ceny skupu żyta do celów

wymiaru podatku rolnego - 11 głosami „za” i 3 „wstrzymującymi się”
XXIX/233/2012 w sprawie: określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych - 14 głosami „za”

XXIX/234/2012 w sprawie: ustalenia regulaminu targowiska gminnego na terenie Gminy Rokietnica - 13 głosami „za” i 1 „przeciw”

XXIX/235/2012 w sprawie: ustalenia stawek opłaty targowej - 13 głosami „za” i 1 „wstrzymującym się”

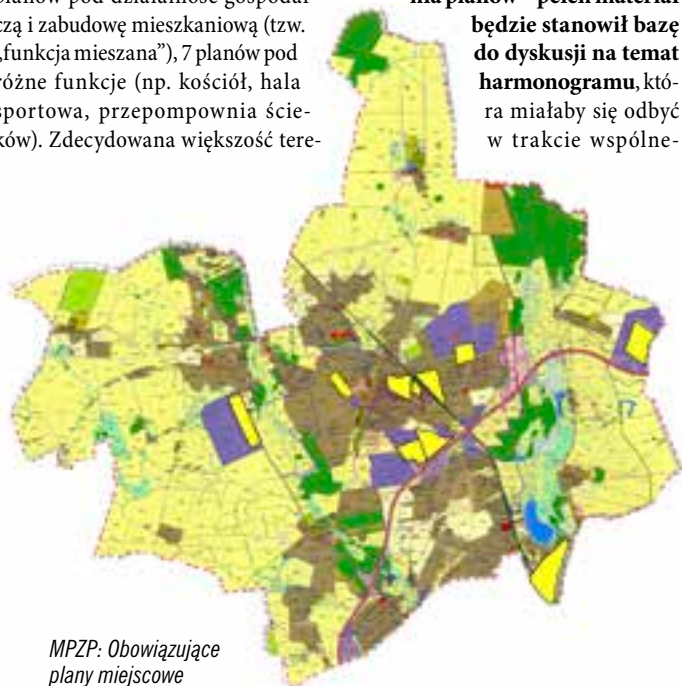
XXIX/236/2012 w sprawie: wyrażenia zgody na przeniesienie na rzecz Gminy Rokietnica prawa własności do działki nr 49/4 położonej w miejscowości Krzyszkowo, będącej rozliczeniem ustalonej opłaty adiacenckiej z tytułu podziału - 14 głosami „za”

XXIX/237/2012 w sprawie: nadania nazwy ulicy w miejscowości Starzyny i Kiekrz, Gmina Rokietnica 7 głosami „za” i 6 „przeciw”

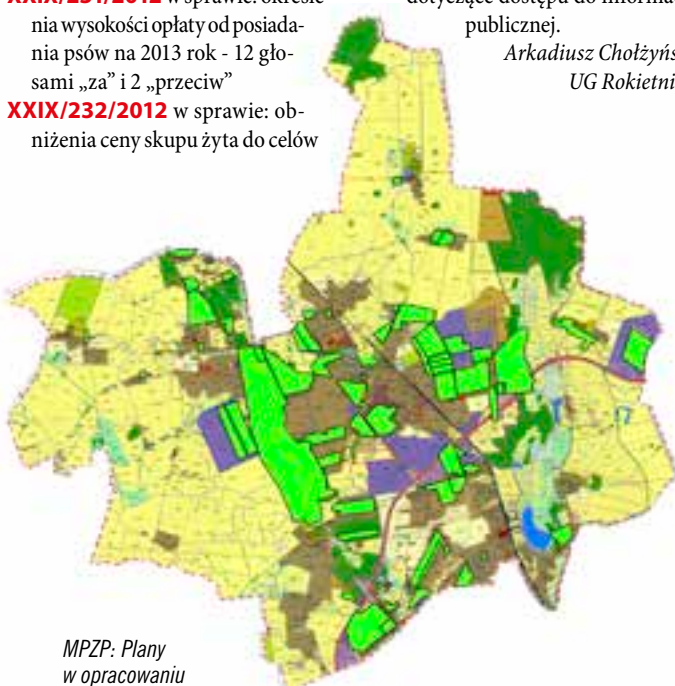
XXIX/238/2012 w sprawie: podziału Gminy Rokietnica na jednomandatuowe okręgi wyborcze, ustalenia ich granic i numerów - 12 głosami „za” i 1 „wstrzymującym się”

W punkcie „Wolne głosy i wnioski”: mieszkaniec poruszył kwestię wykonania odwodnienia Os. Spokojnego; inny mieszkaniec odczytał pismo dotyczące dostępu do informacji publicznej.

Arkadiusz Chołżyński
UG Rokietnica

MPZP: Obowiązujące plany miejscowe

MPZP: Plany w opracowaniu

NOWY PODZIAŁ GMINY NA OKRĘGI WYBORCZE

Informujemy, iż w związku ze zmianami wprowadzonymi przez Ustawę Kodeks wyborczy Rada Gminy Rokietnica Uchwałą Nr XXIX/238/2012 z dn. 29 października 2012 r. dokonała podziału Gminy Rokietnica na okręgi wyborcze.

Liczba wybieranych radnych nie ulega zmianie, bowiem art. 17 Ustawy o samorządzie gminnym wskazuje, iż w gminach liczących do 20 tys. mieszkańców – tak, jak w przypadku Gminy Rokietnica – **wybiera się 15 radnych**. Zgodnie z nowymi przepisami zaszła jednak konieczność zmodyfikowania okręgów wyborczych. Do tej pory Gmina była podzielona na 7 okręgów wyborczych:

Okręg 1 (2 miejsca w Radzie Gminy) - sołectwa Sobota-Bytkowo i Żydowo-Rostworowo,

Okręg 2 (2 miejsca w Radzie Gminy) - sołectwa Mrowino-Cerekwica i Przybroda,

Okręg 3 (5 miejsc w Radzie Gminy) - sołectwo Rokietnica,

Okręg 4 (1 miejsce w Radzie Gminy) - sołectwo Napachanie-Dalekie,

Okręg 5 (3 miejsca w Radzie Gminy) - sołectwo Kiekrz-Pawłowice,

Okręg 6 (1 miejsce w Radzie Gminy) - Krzyszkowo,

Okręg 7 (1 miejsce w Radzie Gminy) - sołectwa Kobylniki i Starzyny-Rogierówko.

Artykuł 418. par. 1 Kodeksu wyborczego stanowi, że **w każdym okręgu wyborczym wybiera się 1 radnego**; skoro w Radzie Gminy Rokietnica zasiada **15 radnych**, to Gmina musiała zostać, w myśl nowych przepisów, podzielona na **15 okręgów wyborczych**. Kierując się zasadą, iż okręgi powinny być w miarę możliwości utworzone z sołectw oraz powinny być zbliżone do siebie pod względem wartości normy przedstawicielstwa [tj. liczba mieszkańców przypadająca na okręg podzielona przez normę przedstawicielską dla gminy; z kolei norma przedstawicielska dla gminy to liczba mieszkańców gminy podzielona przez liczbę wybieranych radnych] **wyodrębniono następujące okręgi:**

Rys. 1 Podział sołectwa Gminy Rokietnica na okręgi wyborcze

OKRĘG Nr 9 – miejscowość: Mrowino

OKRĘG Nr 10 – miejscowości: Cerekwica i Przybroda

OKRĘG Nr 11 – miejscowość: Krzyszkowo

OKRĘG Nr 12 – miejscowości: Żydowo i Rostworowo

OKRĘG Nr 13 – miejscowości: Sobota i Bytkowo

OKRĘG Nr 14 – miejscowości: Kobylniki, Starzyny i Rogierówko

OKRĘG NR 15 – miejscowości: Napachanie i Dalekie

Rys. 2 Podział sołectwa Rokietnica na okręgi wyborcze

OKRĘG Nr 1 – miejscowość: Rokietnica (ulice: Borowikowa, Bukowa, Cedrowa, Czeremchowa, Dębowa, Grzybowa, Jagodowa, Klonowa, Leśna, Modrzewiowa, Noblistów, Ogrodowa, Orzechowa, Parkowa, Os. Kalinowe, Rydzowa, Szkolna, Trakt Napoleoński - parzyste: od numeru 70 wwyż / nieparzyste: od numeru 35 wwyż)

OKRĘG Nr 2 – miejscowość: Rokietnica (ulice: Czesława Miłosza, Aleksandra Fredro, Huzarów, Kosynierów, Koszycy, Kościuszkowców, Księcia Józefa Poniatowskiego, Legionów Polskich, Leszka, Lubomira, Łąkowa, Mickiewicza, Poranek, Reja, Reymonta, Słowackiego, Spacerowa, Sportowa, Szamotulska od nr 30 wwyż, Szwoleżerów, Świt, Tęczowa, Trakt Napoleoński – parzyste: do numeru 68 / nieparzyste: do numeru 33, Ułanów, Wyspiańskiego)

OKRĘG Nr 3 – miejscowość: Rokietnica (ulice: Błękitna, Boczna, Cicha, Dobra, Działkowa, Graniczna, Jasna, Kolejowa, Konwaliowa, Kręta, Krótka, Miła, Obornicka, Platynowa, Pogodna, Przyjemna, Senna, Sielska, Słoneczna, Spokojna, Srebrna, Szafirkowa, Topolowa, Uroczą, Wesoła, Wierzbowa, Witkowska, Wrzosowa, Żłota)

OKRĘG Nr 4 – miejscowość: Rokietnica (ulice: Chabrowa, Dworcowa, Gminna, Gołęcińska, Łanowa, Magazynowa, Makowa, Poczтовая, Podgórna, Rolna, Serwisowa, Spichrzowa, Szamotulska numery 1-29, Wspólna, Zacisze, Zakątek)

OKRĘG Nr 5 – miejscowość: Rokietnica (ulice: Akacjowa, Brzozowa, Cyprysowa, Daglejzowa, Jaśminowa, Jesionowa, Jodłowa, Kasztanowa, Lipowa, Polna, Zielona)

Rys. 3 Podział sołectwa Kiekrz-Pawłowice na okręgi wyborcze

OKRĘG Nr 6 – miejscowość: Kiekrz (ulice: Brzask, Brzozowa, Czeresniowa, Grecka, Holenderska, Jodłowa, Jutrzenka, Kierska od numeru 56 wwyż, Kolejowa, Leśna, Muzealna, Podjazdowa, Poranek, Portugalska, Powstańców Śląskich, Powstańców Wielkopolskich, Poznańska, Ptasia, Radosna, Różana, Sarnia, Siostry Faustyny Kowalskiej, Starzyńska, Strumykowa, Świerkowa, Świt, Wakacyjna, Wesoła, Wiatraczna, Wierzbowa, Willowa, Włoska, Zaułek)

OKRĘG Nr 7 – miejscowość: Kiekrz (ulice: Akacjowa, Altanowa, Górska,

Kasztanowa, Kierska od nr 1 do 55, Krótka, Lipowa, Ogrodowa, Okrężna, Ostra, Parkowa, Polna, Sadowa, Sosnowa, Spokojna, Szkutnicza, Topolowa, Wczasowa, Zielona, Żeglarska)

OKRĘG Nr 8 - miejscowości: Pawłowice (wszystkie ulice) **i Kiekrz** (ulice: Błękitna, Boczna, Cicha, Czysta, Kręta, Łąkowa, Mokra, Prosta, Słoneczna, Tęczowa, Torfowa).

Rada Gminy w ciągu najbliższych dwóch miesięcy podejmie uchwałę, w której zostaną wskazane obwody głosowania i lokale wyborcze.

Nowy podział Gminy na okręgi wyborcze będzie obowiązywał w trakcie najbliższych wyborów samorządowych w 2014 roku.

Arkadiusz Chołżyński
UG Rokietnica

Wójt Gminy Rokietnica ogłasza II przetarg ustny nieograniczony na sprzedaż nieruchomości gruntowej położonej w miejscowości Napachanie

Działka przeznaczona do sprzedaży:

l.p.	miejscowość	działka nr	powierzchnia działki	oznaczenie użytków wg ewidencji gruntów	powierzchnia użytków	księga wieczysta	cena wywoławcza netto	Wadium
1	Napachanie	222/33	0,2505 ha	RV	0,1261 ha	P01A/00059092/8	175 000,00 zł	10 000,00 zł
				RVI	0,1244 ha			

Działka nr 222/33 o pow. 0,2505 ha położona jest przy ul. Sosnowej w Napachaniu, gm. Rokietnica, powiat poznański, województwo wielkopolskie.

Pierwszy przetarg na sprzedaż, który odbył się dnia 16.10.2012 roku, zakończył się wynikiem negatywnym.

Drugi przetarg na sprzedaż w/w niezabudowanej nieruchomości gruntowej odbędzie się dnia 13.12.2012 roku o godz. 12.00 w Urzędzie Gminy w Rokietnicy, ul. Gołęcińska 1 (sala sesyjna). Przedmiotowa działka sprzedana zostanie indywidualnie osobom fizycznym lub prawnym (inwestorom) w drodze przetargu ustnego nieograniczonego.

Osoby występujące do przetargu zobowiązane są do wpłacenia wadium w podanej wyżej wysokości ze wskazaniem numeru ewidencyjnego działki. Wadium należy wpłacić najpóźniej do 10.12.2012 roku (włącznie) na konto Gminy Rokietnica w Poznańskim Banku Spółdzielczym w Poznaniu O/Rokietnica – nr konta 19 9043 1041 3041 0023 9110 0028. Dowód wniesienia wadium przez uczestnika przetargu podlega przedłożeniu Komisji Przetargowej przed otwarciem przetargu. Wadium wpłacone przez uczestnika przetargu, który przetarg wygra zalicza się na poczet ceny nabycia. Pozostałym uczestnikom przetargu wadium jest zwracane w terminie 3 dni po zamknięciu przetargu, na konto przez nich wskazane. Wadium przepada w razie uchylecia się od zawarcia umowy notarialnej uczestnika, który wygrał przetarg. Osoby prawne zobowiązane są przedstawić Komisji Przetargowej aktualnie (tj. wydane w ciągu ostatnich trzech miesięcy) dokumenty rejestrowe.

Działka nr 222/33 położona w miejscowości Napachanie zapisana jest w Księdze Wieczystej P01A/00059092/8 Sądu Rejonowego w Szamotułach na własność Gminy Rokietnica. Zgodnie z Uchwałą Nr XLVI/452/2006 Rady Gminy Rokietnica z dnia 30 czerwca 2006 roku w sprawie: miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Napachanie, rejon ul. Leśnej (ogł. Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 22.08.2006r. Nr 132, poz. 3232) – działka nr 222/33 przeznaczona jest pod tereny zabudowy mieszkaniowej rezydencyjnej i oczko wodne. Kształt działki jest regularny - zbliżony do prostokąta z obciętym rogami. Na działce znajduje się oczko wodne. Teren jest uzbrojony (w drodze) w prąd i wodę. W sąsiedztwie nieruchomości znajdują się las oraz działki przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową rezydencyjną. Gmina Rokietnica leży w północno – zachodniej części województwa wielkopolskiego, w bezpośrednim sąsiedztwie miasta Poznania. Przez Gminę przebiega droga wojewódzka 184 Poznań – Szamotuły. W odległości ok. 1 km od wschodniej granicy przebiega droga krajowa nr 11 Poznań – Koszalin, a 4 km od granicy południowej gminy - międzynarodowa trasa A2.

Cena nieruchomości powiększona o 23% podatku VAT podlega zapłaceniu nie później niż na trzy dni przed zawarciem aktu notarialnego. Nabywca ponosi koszty notarialne i sądowe, które określi notariusz. Dodatkowe informacje na temat przetargu można uzyskać w Urzędzie Gminy w Rokietnicy, ul. Gołęcińska 1, pokój nr 3 (tel. 61 89 60 609).

Hala pneumatyczna przy Gimnazjum w Rokietnicy już z łącznikiem

W dniu 19 listopada 2012 r. odebrano protokolarnie montaż łącznika (przejścia) z hali pneumatycznej znajdującej się przy Gimnazjum w Rokietnicy do stanowiącej jej zaplecze szatni. Łącznik

wykonano z aluminium oraz poliwęglanu w kolorze nawiązującym do hali pneumatycznej. Całość zadania kosztowała około 24 tys. zł. brutto. Powyższą inwestycję wykonała miejscowa firma

„ALUNA Artur Nowak” z Bytkowa.

Ten niezbędny element składowy zaplecza, umożliwi przygotowanym wcześniej do zajęć sportowych uczniom i użytkownikom, bezpieczne, komfortowe,

a przede wszystkim bezpośrednie, przejście na halę, niezależnie od panujących na zewnątrz warunków atmosferycznych.

Magdalena Błaszczuk
UG Rokietnica

Pierwszy sukces Traktu Napoleońskiego w wyścigu do „schetynówek”

– informacja dotycząca naboru wniosków o dofinansowanie w edycji 2012/2013

Tak jak zakłada to harmonogram wieloletniego programu tzw. „Schetynówek” (Narodowy Program Przebudowy Dróg Lokalnych Etap II – Bezpieczeństwo – Dostępność – Rozwój), umożliwiający dofinansowanie z budżetu państwa inwestycji drogowych realizowanych przez samorządy lokalne, w okresie od 1 września do 1 października 2012 r. trwał nabór wniosków składanych do wojewodów. Przygotowany przez pracowników Urzędu Gminy Rokietnica projekt budowy Traktu Napoleońskiego od węzła Starzyny po ul. Szkolną w Rokietnicy wraz z planowanym w jej ciągu rondem zajęł 1 miejsce na wstępnej liście rankingowej wśród 77 wniosków złożonych przez inne gminy z terenu Wielkopolski

Ogółem do Wojewody Wielkopolskiego wpłynęło 117 wniosków. 79 dotyczyło dróg gminnych. Powołana komisja, w skład której weszli przedstawiciele Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego, Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, Zarządu Województwa Wielkopolskiego i Komendy Wojewódzkiej Policji w Poznaniu, odrzuciła 9 spośród nich z uwagi na uchybienia formalne. Ocena merytoryczna, obejmująca 8 wymienionych w programie kryteriów, za które uzyskać można było maksymalnie 40 punktów, objęła zatem 108 pozostałych wniosków.

Ogłoszona przez Wojewodę Wielkopolskiego wstępna lista rankingowa, zawierająca wszystkie wnioski spełniające wymogi formalne, uplasowała ten, złożony przez Gminę Rokietnica w Części B – Drogi

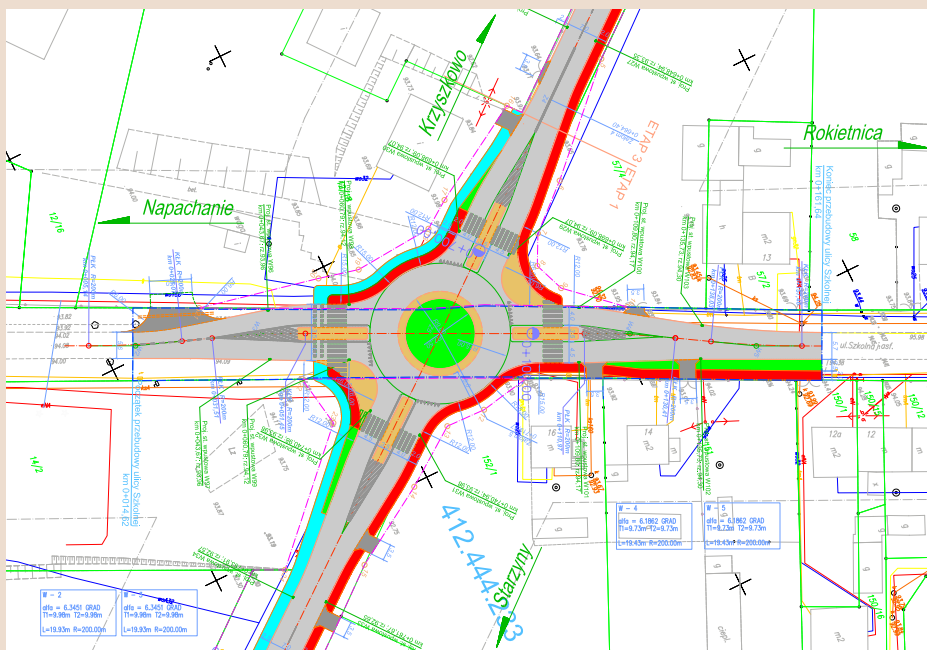
Gminne, na 1 miejscu z oceną 24,8 punktów.

Wnioskodawcom przysługuje jeszcze prawo wniesienia odwołania w terminie 14 dni od ogłoszenia wstępnej listy rankingowej. Po rozpatrzeniu ewentualnych zastrzeżeń, Komisja wojewódzka ds. oceny wniosków, ustali i przedstawi do zatwierdzenia Wojewodzie ostateczną listę rankingową wniosków, w terminie do 30 listopada 2012 r. Wydaje się jednak,

że droga do uzyskania przez Gminę Rokietnica dofinansowania z puli dotacji przyznanej województwu wielkopolskiemu w kwocie 41 385 tys. zł (łącznie kwota zarezerwowana w budżecie państwa na realizację NPPDL na r. 2013 ma wynieść 500 mln zł) jest niezagrażona.

Warto jednocześnie przypomnieć, że Rada Ministrów postanowiła znulelizować rozporządzenie w sprawie zasad udzielania dotacji jednostkom samorządu terytorialnego na realizację programu tzw. „schetynówek”. Najistotniejszą zapowiadaną zmianą, ma być zwiększenie poziomu dofinansowania z budżetu państwa z 30% do 50% kosztów realizacji zadania oraz przeprowadzenie przez wojewodów uzupełniającego naboru wniosków o dofinansowanie, w czasie którego możliwe będzie również aneksowanie wniosków zgłoszonych w ramach naboru zakończonego 1 października br. Co bardzo ważne występować będzie można zarówno o weryfikację kwoty wnioskowanej dotacji i wkładu własnego jak i ich udziałów w kosztach realizacji zadania. W praktyce oznacza to możliwość obniżenia zaplanowanych w budżetach powiatów i gmin środków własnych. Samorządy, w tym oczywiście i Gmina Rokietnica, z nadzieją czekają więc na oficjalne ogłoszenie rozporządzenia Rady Ministrów.

Oprac. Danuta Potrawiak
Sekretarz Gminy Rokietnica

UWAGA MIESZKAŃCY – zmiana rozkładu czasu pracy Urzędu Gminy Rokietnica w dniu 24 i 31 grudnia 2012 r.

W związku z przypadającym w poniedziałek dniem tegorocznej Wigilii Świąt Bożego Narodzenia (24.12.2012), Wójt Gminy Rokietnica, Zarządzeniem nr 11/2012 z dnia 17 października 2012 r., dokonał zmiany rozkładu czasu pracy w Urzędzie Gminy Rokietnica w ten sposób, że:

- **Dzień 24 grudnia 2012 r.** (poniedziałek) ustalony został **dniem wolnym od pracy** w Urzędzie Gminy Rokietnica
- **W zamian**, jako dzień pracy, wyznaczony został **dzień 29 grudnia 2012 r. (sobota)** w godzinach od **7.30 do 15.30**.

Jednocześnie zgodnie z Zarządzeniem nr 12/2012 r. Wójta Gminy Rokietnica

z dnia 17 października 2012 r. w **poniedziałek 31 grudnia 2012 r. (Sylwester)** wprowadzona została **zmiana w godzinach rozpoczęcia i zakończenia pracy** Urzędu Gminy w Rokietnicy w następujący sposób:

- godzina rozpoczęcia pracy **7.30** – godzina zakończenia pracy **15.30**.

Pełna treść zarządzeń dostępna na www.rokietnica.pl pod linkiem: http://bip.rokietnica.pl/public/get_file_contents.php?id=247938 oraz http://bip.rokietnica.pl/public/get_file_contents.php?id=247939

Danuta Potrawiak
Sekretarz Gminy Rokietnica

ROKIETNICA – o drodze, której wreszcie zapalono zielone światło

GDDKiA ogłosiła przetarg na dokończenie ZACHODNIEJ OBWODNICY POZNANIA

Po prawie rocznej walce z niepokojącą wizją triumfowania absurdalnych decyzji, Rokietnica odetchnęła z ulgą. W poniedziałek, 5 listopada 2012, minister Sławomir Nowak przywiózł z Warszawy do Poznania długo oczekiwane potwierdzenie finansowania ostatniego odcinka Zachodniej Obwodnicy Miasta Poznania z Rokiety do Swadzimia. Ogłoszony natychmiast przez GDDKiA przetarg przywraca nadzieję na przejezdność i docenienie wagi przekazanej w użytkowanie drogi ekspresowej, już na jesień 2014 r.

Historia Zachodniej Obwodnicy Miasta Poznania mogłaby stanowić dobry materiał na tragifarsę. Wszystko zaczęło się tak jak trzeba. Był rok 1996 - pomysł, idea, nie budzący wątpliwości powód i jego równie niepodważalne uzasadnienie: ważne ogniwo trasy S11 mającej, według założeń, w europejskim standardzie połączyć polską północ z jej śląskim południem; nieodzowne płuco dla zakorkowanego ruchem tranzytowym miasta; komunikacyjne ułatwienie dla coraz liczniej osiedlających się na obrzeżach stolicy Wielkopolski mieszkańców; podwyższone standardy bezpieczeństwa. Wreszcie reanimacyjny zabieg dla zmęczonego, coraz silniej degradowanego środowiska. No i tak ważna nadzieja na rozwój – rozbudzona wizja dla podpoznańskich gmin, w tym szczególnie Rokiety szukającej nowych szans i strategicznych perspektyw.

To co nastąpiło później można byłoby nazwać już tylko komedią pomyłek. Żmudne negocjacje dotyczące przebiegu trasy, godzące wielość racji i interesów. Wytoczone działy administracyjnych procedur biorące w rzekomą obronę środowiskowe skarby natury, uzyskiwane i podważane pozwolenia i decyzje, rozprawy w sądzie.

Światelkiem w tunelu stało się EURO 2012. Poznań – wytypowany na jedno z miast organizatorów Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej, miał zostać wyposażony w drogową arterię, którą wpisano z pompą w narodowy „Program budowy dróg krajowych na lata 2009-2012”. Budowa ruszyła w lipcu 2009, podzielona, z uwagi na trwające nadal zawile procedury środowiskowo-lokalizacyjne, na II etapy. Pierwszy, z Głuchowa do Swadzimia, w całości oddano 4 czerwca 2012 r. Drugi, ze Złotkowa do Swadzimia, rozpoczęto budować 5 maja 2010 r. dzieląc go od razu, z uwagi na kontynuowane przez mieszkań-

ca Napachania administracyjne protesty, na dwa etapy: IIA ze Złotkowa do Rokiety i IIb z Rokiety do Swadzimia. Inwestor – GDDKiA - stosując ten fortel miała bowiem nadzieję, że pozytywny koniec ścieżki odwoławczej, pozwoli wkrótce połączyć wszystkie ogniwa trwającej budowy.

Stało się jednak inaczej. Kiedy nadzieja i rozsadek pokonała wreszcie kolejne wpadki prawne, okazało się, że zabrakło tego, co pierwotnie miało być pewne – pieniędzy. Ministerstwo Transportu zasłaniało się decyzją Ministerstwa Finansów – to ostatnie bezsensownie blokowania środków na inwestycję, która nie ma pełnej dokumentacji prawno-administracyjnej. Rozpoczęła się parada absurdów, huśtawka podejmowanych i odwoływanych deklaracji i decyzji. W ich wirze, jak w oku cyklonu, znalazła się Rokietnica. Z jednej strony coraz bardziej realna dwupasmowa trasa ekspresowa z dwoma węzłami, wiaduktami, tunelami, 300 m estakadą godząca naturę z techniką, rondami, wynegocjowanymi drogami serwisowymi uruchamiającymi gminne tereny, z drugiej – zięjąca bezsensownie pustka o długości 5,5 km, którą nie wiadomo kiedy i za czym przyzwoleniem uda się spiąć wstęgą szos.

Rozpoczęła się walka. Na rzeczowe argumenty, wbrew zbyt wydumanym przyczynom. Pisaliśmy petycje, uczestniczyliśmy w konsultacjach, szukaliśmy sojuszników, organizowaliśmy spotkania, prowadziliśmy rozmowy i negocjacje, podejmowaliśmy kolejne inicjatywy. Nadzwyczajna Sesja Rady Gminy Rokietnica z 8 maja 2012 r. odbiła się szerokim echem w mediach, a lokalne troski i bolesne konsekwencje centralnych decyzji, zdawany się być coraz bardziej słyszalne i dostrzegane.

Trwał wyścig kolejnych tytułów prasowych, portali internetowych, stacji radiowych i telewizyjnych, które prze-

konując się naocześnie o tym, że prawda może być bardziej bolesna od fikcji, pomagały kolejnym publikowanym materiałem uzmysłowić i zrozumieć to, co od samego początku było racjonalne i oczywiste.

W napięciu czekaliśmy na finał. Najpierw miał nim być nie rozstrzygnięty od bez mała roku przetarg na warszawski most Grota-Roweckiego. To z oszczędnością na tej inwestycji miały pochodzić pieniądze na odcinek z Rokiety do Swadzimia. Przełom miał przynieść październik. I przyniósł – wyrok sądu, który uwzględniając odwołanie dwóch firm wykluczonych wcześniej przez GDDKiA jako niesolidne, nakazał ponownie rozpatrzyć ich oferty. Trwający impas zdawał się nie mieć końca. Aż wreszcie przyszła wieść - zapowiedziane sejmowym wystąpieniem Premiera RP z 12 października pieniądze na dokończenie Zachodniej Obwodnicy Poznania jednak się znalazły.

W środę 31.10.2012 jak zakłękli czekaliśmy na pozytywny werdykt z warszawskiej konferencji prasowej Ministra Sławomira Nowaka. Wszystko układało się w pozornie logiczną całość - otwarcie odcinka IIA z ogłoszeniem o przetargu na brakującą dziurę z Rokiety do Swadzimia. Nic jednak z tego - poznańska farsa drogowa zdawała się nie mieć końca: wtorkowe otwarcie kończącego się w polu odcinka ze Złotkowa do Rokiety uznano za sukces, zaś w sprawie obiecanych pieniędzy - sprytnie nabrano wody w usta. Po raz kolejny czuliśmy się jak nabici w przysłowiową butelkę. Wreszcie jako ostatni aktor drogowej tragifarsy na scenę wkroczył ROZSĄDEK – podczas konferencji prasowej w Poznaniu, 5 października 2012 r., Minister Transportu Sławomir Nowak potwierdził zabez-

pieczenie centralnych pieniędzy na dokończenie 5,5 km odcinka Zachodniej Obwodnicy Miasta Poznania. Tym razem sprawy potoczyły się zdumiewająco szybko i konsekwentnie – tego samego dnia Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu, ogłosiła przetarg.

Odcinek z Rokiety do Swadzimia ma kosztować ok. 160 mln. złotych. Dyrektor poznańskiej GDDKiA Marek Napierała zapowiada podpisanie umowy z wykonawcą na wiosnę 2013 r. i natychmiastowe przystąpienie do robót. Spięta ostatnią nitką Zachodnia Obwodnica Miasta Poznania ma zostać oddana w całości do użytku jesienią 2014 r., a inwestycja prowadzona tak, by już po 14 miesiącach od podpisania umowy, tuż przed wakacjami 2014 r., gotowy był główny ciąg drogi i tym samym przejezdny cały, 27 km odcinek Zachodniej Obwodnicy. Po udostępnieniu jezdni głównej wykonawca będzie prowadził prace poza korpusem drogi przy zadaniach wykończeniowych oraz budując drogi serwisowe. Rozpisany przetarg obejmuje powstanie 5,3 km fragmentu drogi, trzy obiekty mostowe i jeden węzeł drogowy na skrzyżowaniu z drogą wojewódzką nr 184. Inwestycja będzie w całości finansowana ze środków Krajowego Funduszu Drogowego.

Komedia pomyłek ma więc swój racjonalny epilog. Planę na „decyzyjnym” honorze wprawdzie nie łatwo będzie wywabić - może jednak tym razem uda się po ludzku wybaczyć? Oby pomogły nam w tym konkretne działania drogowców z GDDKiA - chyba i oni zmęczeni się tym bezsensownym wyścigiem w kabaretowym qui pro quo Zachodniej Obwodnicy Miasta Poznania.

D.P.

Aktualności inwestycyjne Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Spółka z o.o.

Dnia 30.08.2012 r. ogłoszono przetarg na zaprojektowanie i budowę kontenerowej stacji uzdatniania wody na działce 326/21 w Rokietnicy. Termin składania ofert upłynął dnia 17.09.2012 r. do tego czasu wpłynęło 5 ofert z cenami przewyższający-

mi szacunkową wartość zamówienia, w związku z czym dnia 24.09.2012 r. unieważniono postępowanie przetargowe. Niezwłocznie ogłoszono ponowny przetarg na to samo zadanie. Termin składania ofert upłynął dnia 12.10.2012 r. w tym postępowaniu

wpłynęło 6 ofert. Dnia 12.10.2012 r. komisja przetargowa dokonała wyboru oferty najkorzystniejszej, w wyniku czego dwa tygodnie później podpisano umowę na: „Zaprojektowanie i budowę kontenerowej stacji uzdatniania wody na działce 326/21 w Rokietnicy”. Zakres zadań objętych Umową stanowi **etap pierwszy. Obejmuje on roboty pozwalające na pobór wody z istniejącej studni nr 1, uzdatnienie jej w Stacji i wysłanie do sieci wodociągowej w ilości do 30 m³/h. Wartość podpisanej umowy to 430 254,00 brutto, a planowane zakończenie realizacji zadania: czerwiec 2013.** Przedmiotem inwestycji jest: opracowanie projektu budowlanego automatycznej kontenerowej stacji uzdatniania wody wraz z fundamentem i uzyskanie pozwolenia na budowę, a także wykonanie robót budowlanych na podstawie dokumentacji projektowej, polegających na wykonaniu fundamentu pod Automatyczną Kontenerową Stacją Uzdatniania Wody. W ramach tej Umowy wykonawca do-

starczy i zamontuje kompletną Automatyczną Kontenerową Stację Uzdatniania Wody, a następnie wykona dokumentację powykonawczą i uzyska pozwolenie na użytkowanie obiektu. Czekając na rozstrzygnięcie przetargu oraz rozpoczęcie prac - Przedsiębiorstwo podjęło kroki zmierzające do przyspieszenia zakończenia prac. Do czasu podpisania umowy z Wykonawcą, wyłonionym w przetargu - uregulowano stan prawny nieruchomości, na której znajduje się ujęcie wody, uporządkowano teren budowy, wykoszono, ogrodzono, wycięto niebezpieczne drzewa i gałęzie itp.

Poza intensywnymi działaniami dotyczącymi zaopatrzenia gminy Rokietnica w wodę, podjęto także kroki w celu zapewnienia odpowiedniej gospodarki ściekami. **Już w listopadzie zostanie ukończona przebudowa oczyszczalni ścieków** polegająca na modernizacji stacji dmuchaw piaskownika oraz podziale największego bioreaktora na dwa oddzielne ciągi z wybudowaniem 4 osadników wtórnych.

Inwestycje planowane przez Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych w miejscowościach MROWINO i CEREKWICA

Obwieszczenia, z którymi Państwo mieli okazję zapoznać się w Urzędzie Gminy w Rokietnicy były informacją, iż Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych w Rokietnicy planuje przebudowę sieci kanalizacji sanitarnej w Mrowinie i Cerekwicy w celu uporządkowania gospodarki ściekowej.

Kanalizacja sanitarna w miejscowości MROWINO: jest to inwestycja, która ma na celu uporządkowanie gospodarki ściekowej na terenie ul. Pałacowej, Kopernika, Kwiatowej, Bramowej, Ogrodowej, Szkolnej,

Poznańskiej, Szamotulskiej, Kokoszczyńskiej, Tarnowskiej, Towarowej w miejscowości Mrowino oraz w ul. Szamotulskiej w miejscowości Cerekwica i odprowadzenie ścieków w sposób zorganizowany nieuciążliwy dla środowiska. Pełna dokumentacja, która pozwoli zrealizować całą inwestycję będzie składać się z trzech pozwoleń na budowę: Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych wraz z projektantem podzieliło projekt **na trzy etapy. I etap** jest przygotowany do realizacji, otrzymaliśmy pozwolenie na budowę

ze Starostwa Powiatowego w Poznaniu, dnia 31.10.2012 r., numer pozwolenia 5550/12, które obejmuje ul. Ogrodową, Szkolną, Kopernika, Bramową i Kwiatową w miejscowości Mrowino, gm. Rokietnica. Pozwolenie to pozwoliło na złożenie wniosku o dofinansowanie do Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Poznaniu w ramach konkursu działania 3.4 Gospodarka wodno-ściekowa – Priorytet III Środowisko Przyrodnicze Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyj-

nego na lata 2007 – 2013. Wniosek został złożony 31.10.2012r. na kwotę 1 695 803,59 zł., która pozwoli zrealizować etap I. **Etap II** obejmuje ul. Kokoszczyńską, Tarnowską i Towarową w miejscowości Mrowino. Pozwolenie na budowę zostanie uzyskane do końca 2012 roku ze Starostwa Powiatowego. **Ostatni etap (III) ma na celu połączenie odcinków z I i II etapu.** Aby połączyć te etapy należy przejść z siecią kanalizacji sanitarnej przez ul. Szamotulską i Poznańską. Właścicielem tych ulic jest Wielkopolski Za-

Umowę z Wykonawcą wyłonionym w przetargu nieograniczonym podpisano dnia 31.07.2012 r, a jej przedmiotem jest: „Rozbudowa oczyszczalni ścieków w miejscowości Bytkowo”.

Przebudowa zwiększy możliwości przerobu ścieków o ok. 20 %, co powinno pozwolić na odbieranie ścieków z terenu gminy Rokietnica do planowanej rozbudowy w 2013 roku, przy zachowaniu obowiązującego progu ścieków dowożonych do 15% ogólnej ilości ścieków przyjmowanych na oczyszczalnię. Wartość umowy to 665.990,22 zł, brutto, a zakończenie realizacji zadania objętego umową - 30.11.2012 r. **Przedsiębiorstwo w 2010 roku stworzyło koncepcję rozbudowy oczyszczalni do przepustowości 2200 m³/d i jest w fazie jej projektowania. Jednak sama rozbudowa z powodu ogromnych kosztów (ok. 8 mln) złotych planowana jest po roku 2013.**

Jak już pisaliśmy wcześniej - Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Spółka z o.o. otrzymało dofinansowanie w kwocie 2.260.463,02 w formie zwrotu nakładów poniesionych w 2007 roku na zrealizowaną wówczas przez spółkę inwestycję polegającą na rozbudowie i modernizacji oczyszczalni ścieków należącej do Przedsiębiorstwa, zlokalizowanej w miejscowości Bytkowo z Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013 w ramach priorytetu III Środowisko Przyrodnicze, 3.4 Gospodarka Wodno-ściekowa.

Dnia 29.10.2012 r. Prezes PUK – Bogdan Małecki podpisał w Wojewódzkim Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Poznaniu aneks do umowy o dofinansowanie Projektu. Otrzymano pomoc w wysokości całej wnioskowanej kwoty, stanowiącej 85% kwoty całkowitych wydatków kwalifikowanych. Otrzymane środki Spółka przeznaczy na inwestycje wodociągowo-kanalizacyjne.

PRZYBRODA – remont ulicy Łąkowej

Z końcem października br. w Przybrodzie przeprowadzono naprawę i modernizację ulicy Łąkowej.

Ulica ta miała zniszczoną nawierzchnię, a wiosną i jesienią ze względu na błoto była szczególnie uciążliwa dla mieszkańców.

W zakres prac weszły: wykorytowanie drogi, nawiezenie gruzu i podkładu stabilizacyjnego, wyrównanie walcem, utwardzenie całej powierzchni.

Powyższa inwestycja była możliwa dzięki sponsorowi p. Jackowi Dobrochowskiemu, za co Rada Sołecka i Mieszkańcy ulicy Łąkowej bardzo serdecznie dziękują.

*Sołtys Sołectwa Przybroda
Kazimierz Fryś*

Zaproszenie

*Stowarzyszenie Sołtysów
Gminy Rokietnica
ma zaszczyt zaprosić na
IV Bal Charytatywny,
który odbędzie się 5 stycznia
2013 roku o godz. 20:00
w Restauracji „Pod Gruszą”
w Rokietnicy.*

*Dochód z imprezy przeznaczony zostanie na ROKTAR.
Koszty biletów: 160 zł od pary,
tel. kontaktowy:
600-421-640, 513-158-640*

rząd Dróg Wojewódzkich w Poznaniu i tam uzyskamy pozytywną decyzję. Obecnie trwają negocjacje dot. przejęć przez ww. ulice, negocjacje są konieczne ze względu na to, iż Wielkopolski Zarząd Dróg Wojewódzkich w Poznaniu przeprowadził rozbudowę ul. Szamotulskiej i Poznańskiej korzystając z dofinansowania ze środków Unii Europejskiej w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013 zgodnie z którym trwałość projektu wynosi 5 lat dlatego nadal trwają rozmowy. **Przejścia pod ul. Szamotulską i Poznańską w żaden sposób nie mogą narużyć nawierzchni jezdni. Po uzyskaniu pozytywnej decyzji Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych złoży wniosek**

o pozwolenie na budowę w Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu.

W celu usprawnienia **sieci kanalizacji sanitarnej w CEREKWICY Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych zleciło wykonanie projektu** w ul. Przybrodzkiej, Księdza Jakuba Przewoźnego, Młyńskiej, Piaskowej, Marii Pietras, Żwirowej, Szamotulskiej, Okrężnej, Przeclawskiej, Sosnowej, Topolowej, Lipowej, Jesionowej w miejscowości Cerekwica oraz w ul. Dworcowej i Krzyszkowskiej w miejscowości Mrowino, gm. Rokietnica. Projektowana sieć kanalizacji sanitarnej została **podzielona na cztery etapy. I etap** dotyczy uzyskania pozwolenia na budowę ze Starostwa Powiatowego w Poznaniu. Sieć w tym etapie przebiegać

będzie w ul. Piaskowej, Marii Pietras, Żwirowej, Okrężnej, Przeclawskiej, Sosnowej, Topolowej, Lipowej, Jesionowej w miejscowości Cerekwica oraz w ul. Dworcowej i Krzyszkowskiej w miejscowości Mrowino. **II etap** obejmuje ul. Przybrodzką, Księdza Jakuba Przewoźnego i Młyńską, pozwolenie na budowę zostanie uzyskane w Starostwie Powiatowym, **etap III** obejmuje **działki, które należą do Polskich Kolei Państwowych**, dlatego pozwolenia na budowę zostaną uzyskane z Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu. Pozwolenie na budowę z I, II i III etapu zostanie uzyskane do końca 2012 roku. Ostatni etap podobnie jak w miejscowości Mrowino dotyczy dróg, których właścicielem jest Wielkopolski Zarząd Dróg Wojewódzkich

w Poznaniu, tj. ul. Szamotulska. **Sytuacja w etapie IV** jest taka sama jak w przypadku projektowanej sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Mrowino ETAP III, dlatego w tej sprawie też trwają negocjacje.

Bardzo ważną informacją jest, iż na **Etap II dot. sieci kanalizacji sanitarnej w Mrowinie oraz ETAP I, II i III dot. sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Cerekwica zostanie złożony wniosek o pożyczkę z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Poznaniu**. Otrzymanie pożyczki będzie dla Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych bardzo korzystne ze względu na **częściowe umorzenie**.

„BAJECZKA” MA 25 LAT. JUBILEUSZ PRZEDSZKOLA W ROKIETNICY

18 października 2012 roku w auli Gimnazjum Noblistów w Rokietnicy odbyła się bardzo doniosła uroczystość 25-lecia Przedszkola „Bajeczka” w Rokietnicy. Na scenie śpiewały i tańczyły dzieci z grup Pszczółki i Smerfy, był recital Pani Alicji Orzechowskiej-nauczycielki przedszkola, były życzenia od Władz Gminy, Radnych, Dyrektorów Jednostek Gminnych, Rady Rodziców i Przyjaciół przedszkola, absolwentów naszej placówki. Później, już w budynku przedszkola, oglądanie wystawy „25 lat ma przedszkole” i zwiedzanie przedszkola.

A WSZYSTKO ZACZĘŁO SIĘ... TRUDNE POCZĄTKI

25 lat temu, 1 września 1987 roku powstało pierwsze przedszkole w Rokietnicy. Nowo wybudowany budynek mógł przyjąć, w czterech przestronnych salach, zgodnie z orzeczeniem o organizacji placówki 120 dzieci. Wokół placówki rozciągał się duży ogród.

Wraz z upływem lat ogród wzbogacał się o różnorodne urządzenia sprawnościowe i rekreacyjne. W pierwszych latach borykaliśmy się ze zbyt małą liczbą pociech. Broniąc się przed zamknięciem, w 1991 roku utworzyliśmy grupę żłobkową.

ROZWÓJ

Zmiany ustrojowe, rozwój mieszkalnictwa powodował w kolejnych latach znaczny wzrost liczby dzieci. Aby zaspokoić potrzeby mieszkańców adaptowaliśmy pomieszczenia gospodarcze na sale zajęć. Z przedszkola 4-oddziałowego staliśmy się placówką 7-oddziałową.

W 2003 roku nadaliśmy naszemu przedszkolu imię **Bajeczka**. Powstało w tym czasie logo oraz hymn przedszkola. Pani Mirosława Wózna - autorka bajek dla dzieci, napisała książeczkę o naszym przedszkolu.

Mówiąc o historii Przedszkola „Bajeczka” trzeba podkreślić, że właśnie z tym przedszkolem związany jest rozwój opieki przedszkolnej w naszej gmi-

nie. Rozmowy o powiększeniu przedszkola lub budowie nowego trwały już od kilku lat. W 2007 roku wójt gminy pan Bartosz Derech podjął decyzję o rozpoczęciu prac i dobudowie 5 oddziałów do istniejącego już budynku w Rokietnicy. W następnym, tj. 2008, jako oddziały zamiejscowe **Bajeczki**, powstało przedszkole 2-oddziałowe w **Mrowinie**. W kolejnym roku, trzeci oddział, łącznie 72 miejsca dla najmłodszych. W roku 2010 modernizacja budynku starej szkoły w Napachaniu pozwoliła na uruchomienie trzech kolejnych oddziałów zamiejscowych Przedszkola „Bajeczki”. Powstało pięknie położone przedszkole w **Napachaniu** dla 61 dzieci. Obecnie przedszkola te wchodzi w skład Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Napachaniu.

DZIAŁALNOŚĆ

W czasie mijającego ćwierćwiecza

Przedszkole „Bajeczka” było placówką bardzo aktywną. Brałiśmy udział w wielu programach i projektach krajowych jak i unijnych: *Szpital Pluszowego Misia, Dzieci świata, Dziecko na scenie, Wychowanie przez sztukę, W przyjaźni z wodą, Ziemia – zielona planeta, Moja mała ojczyzna, Razem do Europy, Wczesna nauka czytania, Z przyrodą na Ty, Bajeczkowe czary, Folklor wielkopolski, Profilaktyka logopedyczna, Cała Polska czyta dzieciom, Wsparcie na starcie, Przez naukę pływania do kształtowania charakteru, Nasze Przedszkole*. Od wielu lat prezentujemy swoje umiejętności na targach edukacyjnych.

Organizujemy wiele różnych uroczystości: Dzień Babci i Dziadka, Dzień Matki i Ojca, Pasowanie na przedszkolaka, Baliki przedszkolne, Stół Wielkanocny, Gwiazdka, Jasełka, Pożegnanie 6-latków, Festyny rodzinne, bale karnawałowe dla rodziców. Wspieramy

również akcje charytatywne np. Góra Grosza, Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy. Wielkim wyróżnieniem dla nas było zorganizowanie w Oddziale Doskonalenie Nauczycieli w Poznaniu wystawy naszych osiągnięć.

Wszystkie te działania mogły być realizowane dzięki współpracy z rodzicami, samorządem lokalnym oraz wielkiemu zaangażowaniu pracowników przedszkola.

STATYSTYKA

W 1987 roku pracowało w przedszkolu 15 pracowników, dzisiaj jest nas znacznie więcej - 52. Ale wtedy przedszkole czynne było 8 godzin, dzisiaj 11 godzin; wtedy były 4 oddziały (około 70 dzieci) - obecnie Bajeczka jest przedszkolem 14-oddziałowym (331 dzieci - 11 oddziałów w budynku przedszkola i 3 w budynku szkoły podstawowej). W 1987 roku Zarządzeniem Naczelnika Gminy Pana Piotra Żołnierka zostałam powołana na stanowisko dyrektora przedszkola. Ale te moje 25 lat w Bajeczce jest jakby dużo, dużo krótsze. Minęły bardzo szybko.

Przez te wszystkie lata przedszkole ukończyło 1138 dzieci 6-letnich. Może kiedyś uda nam się zorganizować zjazd wszystkich absolwentów i potwierdzą oni słowa Fullhuma:

„Wszystkiego, co naprawdę muszę wiedzieć, o tym jak żyć, co robić i jak się w życiu odnaleźć, nauczyłem się w przedszkolu. Mądrość nie znajdowała się na szczycie akademickiej góry, ale tam, przy piaskownicy w przedszkolu.”

PODZIĘKOWANIA

Dziękuję wszystkim, którzy w czasie tych 25 lat wspierali nas dobrym słowem i konstruktywną krytyką, którzy nam pomagali w naszej codziennej działalności, Włodarzom Gminy za dostrzeganie potrzeb najmłodszych mieszkańców naszej społeczności, Pracownikom za całe ćwierćwiecze, Rodzicom naszym pociech za zaufanie, Dzie-

ciom za uśmiech i radość, Przyjaciołom za wsparcie i pomoc w każdej sytuacji.

Wszystkim, którzy wzięli udział w uroczystości z okazji 25-lecia Przedszkola Bajeczka w Rokietnicy za złożone życzenia, kwiaty i miłe słowa, Dzieciom oraz wszystkim Pracownikom, którzy uświetnili ten szczególny dzień, Dyrektorowi GOK panu Mariuszowi Grzymała za nagłośnienie i akompania-

ment, Dyrektorowi Gimnazjum panu Jackowi Welmanowi za udostępnienie auli, panu Józefowi Gawronowi - kierownikowi Restauracji „Pod Gruszą” za przygotowanie poczęstunku, Rodzicom za pomoc w realizacji projektu „25 drzew na 25 lat” składam serdeczne podziękowania.

*Dyrektor Przedszkola
mgr Emilia Świśt*

ROKIETNICKA GALERIA SPORTOWYCH CHAMPIONÓW

Kolejne gartulacje dla Dawida Sierzanta

Sezon motocrossowy 2012 w Polsce dobiegł końca. W dniach 20 i 21 października w miejscowości Czaplinek w województwie zachodniopomorskim, odbywała się, zorganizowana po raz pierwszy w Polsce, ostatnia runda **PUCHARU BAŁTYKU** w cross country w klasyfikacji indywidualnej i drużynowej.

Choć start Dawida Sierzanta w pierwszym wyścigu indywidualnym w klasie Quad-Open zakończył się niefortunną awarią sprzętu i ostatecznym wycofaniem z wyścigu, to w indywidualnej klasyfikacji generalnej, podsumowującej **PUCHAR BAŁTYKU**, zajął mocne i pewne IV miejsce. Dawid startował także w 3-godzinnych zawodach drużynowych razem z Wojciechem Jaroszem i Michałem Jaroszem zdobywając II Miejsce w klasyfikacji gene-

ralnej zawodów.

Ponieważ tradycyjnie już Dawid Sierżant jest najmłodszym zawodnikiem niemal wszystkich zawodów, starsi koleldzy ochrzczili go przydomkiem „Młody”. I choć wiek zdaje się „nie nadążać” za doświadczeniem i umiejętnościami Dawida, to przyznać trzeba, że niejednen z seniorów chciałby mieć na swoim koncie tak spektakularne sukcesy, o uznaniu sportowych sław nie wspominając. Do ich grona dołączył ostatnio Rafał Sonik – wielokrotny uczestnik rajdu DAKAR, odbywającego się corocznie w Ameryce Południowej.

Ich znajomość sięga roku 2009. Do 2011 r. mieli okazję spotykać się na wielu zawodach, podczas których Rafał Sonik udzielał młodzieńkiemu Dawidowi Sierżantowi wielu cennych rad i wskazówek, które później okazały się

niezwykle przydatne. Obecnie, z racji prowadzonych przygotowań do prestiżowych zawodów rajdowych, Sonik większość czasu przebywa w USA, stąd nieco ograniczony i utrudniony kontakt z naszym „Młodym” Mistrzem.

Choć sport motocrossowy jest bardzo niebezpieczny, z racji swej ekstremalności wielokrotnie narażając na

szwank życie i zdrowie zawodnika, to szczęśliwie sezon 2012 Dawid Sierżant zakończył bez wypadku i potłuczeń. Zimą przyjedzie czas na szlifowanie formy na hali i pływalni, zaś sprzęt Dawida, który, niestety, w tym roku dość często go zawodził, oddany zostanie pod „troskliwą opiekę” mechanika.

Oprac. Red.

Zespół Szkolno-Przedszkolny z Napachania w Projekcie „COMENIUS”

W partnerskim, wielostronnym projekcie Comenius „Unity through Diversity”, oprócz Polski biorą udział takie państwa jak: Francja, Rumunia, Włochy, Hiszpania, Portugalia, Finlandia, Chorwacja i Wielka Brytania. W ramach realizacji tego projektu, pierwsza - inauguracyjna wizyta odbyła się w Polsce. Podczas tygodniowego pobytu, grupa projektowa aktywnie uczestniczyła w spotkaniach warsztatowych, prezentacjach, brała czynny udział w zajęciach edukacyjnych oraz zapoznawała się z systemem edukacji w Polsce.

Cele wizyty były następujące: ustalenie harmonogramu wyjazdów do krajów partnerskich, ustalenie dalszego planu działań w placówkach partnerskich na rok szkolny 2012/2013, zapoznanie z funkcjonowaniem przedszkoli, szkół i placówek oświatowych w Polsce, zapoznanie z funkcjonowaniem ważnych instytucji w naszym regionie: Urzędem Gminy w Rokietnicy, Urzędem Wojewódzkim, Kuratorium Oświaty w Poznaniu i wpływem tych instytucji na polską oświatę, zapoznanie z funkcjonowaniem polskiego systemu oświaty, zapoznanie z funkcjonowaniem polityki społecznej w Polsce oraz szkolnictwem kształcącym w tym zakresie, opracowanie wspólnego logo projektu, które będzie nam służyło przez 2 kolejne lata, prezentacja pokazów multimedialnych nt. „Mój Kraj” (My Country) oraz zapoznanie z pięknem regionu polskiego - powiatu poznańskiego.

Cały tydzień był bardzo intensywny, nie tylko dla naszych gości, ale i dla całego naszego zespołu. Dla na-

szych gości zaplanowany został pierwszy tydzień października, który obfitował w wiele ciekawych tematów tak, aby jak najwięcej zobaczyli, posmakowali i polubili to, co nasze - polskie. Goście mieli okazję zwiedzić całą placówkę, czyli kompleksy wchodzące w skład Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Napachaniu oraz w Mrowinie. Oprócz naszego kompleksu, nasi goście mieli także okazję przyjrzeć się pracy w przedszkolach w Rokietnicy: „Bajeczka” i „Mumula” oraz Gimnazjum im. Noblistów w Rokietnicy, a także Przedszkola nr 129 im. Małych Przyjaciół w Poznaniu i Kolegium Pracowników Socjalnych, mieszczącym się na ulicy Borówki w Poznaniu.

W ramach zaplanowanej wycieczki „Tramwajem po Poznaniu” pokazaliśmy im także wiele ciekawych miejsc w Poznaniu i okolicy. Nasi goście mieli okazję zobaczyć część zabytków mieszczących się w Poznaniu m. in. Stary Rynek, główną ulicę Poznania, Okrąglak. Dzięki profesjonalnie przygotowanej trasie przez naszą koleżankę Sylwię Paczkowską, goście zapoznali się także z historycznym aspektem głównego miasta Wielkopolski. Na zakończenie tygodniowego pobytu w Polsce, odbył się „Polski wieczór” – była to niezwykła inicjatywa podjęta przez nauczycieli oraz rodziców, którzy zorganizowali spotkanie z całą społecznością szkolno-przedszkolną. Rodzice przynieśli ze sobą wiele znakomitych potraw charakterystycznych dla naszego regionu. Na spotkaniu odbył się także pokaz muzyki i tańca charakterystycznego dla naszego kraju.

Dało się zauważyć, że rodzice darzą nauczycieli głębokim zaufaniem w zakresie działań wychowawczych przedszkola, które sprzyjają wszechstronnemu wychowaniu i wyrównują jednocześnie szanse oświatowe dzieci.

Tutaj wielki ukłon w stronę naszych Rodziców, którzy po raz kolejny nie zawiedli. Dziękujemy Wam kochani.

Dziękujemy także wszystkim licznie przybyłym gościom oraz Zastępcy Wójta Gminy Rokietnica Panu Arkadiuszowi Kłapińskiemu, który zaszczylił nas także swoją obecnością.

Pragniemy także podziękować wszystkim sponsorom oraz ludziom dobrej woli, którzy przyczynili się do organizacji „Tygodnia Comeniusa”, bez których nie mielibyśmy możliwości pokazania „polskiej gościnności” w dosłownym tego słowa znaczeniu.

Serdecznie dziękujemy:

- » Firmie „FORTE SWEDEN” z Rogierówka
- » Firmie „POL-MAK” z Przeźmierowa
- » Panu Marcinowi Dudzie Prezesowi Firmy „DUDA CARS” z Poznania
- » Firmie „ŁOSOS” z Ustki
- » Firmie „FLIPS” z Warszawy
- » Firmie „SPOMED” z Bielsko-Białej
- » Firmie „FRUKTUS” z Łodzi
- » Firmie „TBM” z Kielc
- » KRIEK Belgian Pub & Cafe z Poznania
- » Kompanii Piwowarskiej S.A. z Poznania
- » Cukierni „KAMILEK” z Rokietnicy
- » Piekarni Danuty Kurantowicz z Rokietnicy
- » Piekarni „Łakomy” z Rokietnicy
- » Panu Piotrowi Stasiakowi Prezesowi Firmy „ROK-BUS” z Rokietnicy
- » Pani Wiesławie Zmitrukiewicz z Cerekwicy
- » Panu Mirosławowi Antczakowi Prezesowi Firmy WAAB z Mrowina
- » Restauracji „POD GRUSZĄ” z Rokietnicy, a w szczególności Panu Józefowi Gawronowi
- » Restauracji „JĄSKOWA ZAGRODA” z Napachania

- » „SZYBKIEJ PIZZY” z Napachania
- » Zespołowi „BLACK-BOYS” z Napachania
- » Panu Przemysławowi Rybarczykowi z grupy „Leśne Duszki”
- » Państwu Gorońskim z Napachania
- » Pani Teresie Cempel
- » Pani Arlecie Musiał z grupy „Żabki”
- » Pani Annie Murawskiej z grupy „Leśne Duszki”
- » Panu Marcinowi Sygnet z grupy „Motyle”
- » STRAŻY POŻARNEJ z Napachania
- » Wodzirejowi Panu Ireneuszowi Lesickiemu z grupy „Żabki”
- » Firmie COCCODRILLO
- » Firmie „KAKTUS” z Rokietnicy
- » Panu Szymonowi Lubce
- » Urzędowi Gminy w Rokietnicy
- » Starostwu Powiatowemu w Poznaniu
- » Wielkopolskiemu Kuratorowi Oświaty w Poznaniu Pani Elżbiecie Walkowiak oraz Pani Wicekurator Hannie Rajcic-Mergler
- » Wicewojewodzie Wielkopolskiemu Panu Przemysławowi Pacia
- » Dyrektorowi Wydziału Polityki Społecznej Urzędu Wojewódzkiego Pani Marii Krupeckiej
- » Dyrektorowi Przedszkola „Bajeczka” w Rokietnicy Pani Emilii Świst
- » Dyrektorowi Gimnazjum im. Noblistów w Rokietnicy Panu Jackowi Welmanowi
- » Nauczycielom oraz właścicielom przedszkola „Mumula” z Rokietnicy
- » Dyrektorowi Przedszkola nr 129 im. Małych Przyjaciół Pani Małgorzacie Palickiej
- » Dyrektorowi Kolegium Pracowników Socjalnych Pani Justynie Dutkiewicz

Katarzyna Dobrochowska-Łopuch
Karolina Władysław

roktar

Stowarzyszenie
Osób Niepełnosprawnych i Ich Rodzin

Więści z ROKTAR-u

SOŁTYSI GMINY ROKIETNICA plus STOWARZYSZENIE ROKTAR

Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych i Ich Rodzin ROKTAR zaprosiło sołtysów 10 wsi gminy Rokietnica na spotkanie informacyjne połączone z rywalizacją na wesoło w grze BOCCI. Spotkaliśmy się 6 października w Świetlicy Wiejskiej w Mrowinie dzięki uprzejmości pani sołtys Róży Lubka. Najpierw były za-

wody BOCCI - w kulaniu skórzanych piłek, później prezentacja Stowarzyszenia, propozycja współpracy, dyskusja, rozdanie folderów, na koniec poczęstunek z plackiem i kawą. Jako działacze Stowarzyszenia, a jednocześnie rodzice osób niepełnosprawnych jesteśmy pewni, że to właśnie sołtysi w naszych małych społecznościach są najlepiej zo-

rientowani o kondycji swoich mieszkańców. Mogą przekazywać potrzebującym informacje o Stowarzyszeniu i o

naszej ofercie. Przez to, że są ogólnie znani, łatwiej do nich trafić potrzebującym z pytaniem - gdzie można szukać pomocy. Liczymy na to, że będą dobrym pomostem pomiędzy rodzinami dotkniętymi problemem niepełnosprawności a naszym Stowarzyszeniem. Mamy nadzieję, że dzięki sołtysom nasze Stowarzyszenie rozrośnie się, a nasza służba niepełnosprawnym okaże się bardziej potrzebna. Na koniec zrobiono pamiątkowe zdjęcie z tego spotkania.

Zapraszamy do Stowarzyszenia ROKTAR. Telefon kontaktowy 502631137

Kazimierz Szulc

Wycieczka do Nowego Tomysła

Dnia 17 października byliśmy na wycieczce w Muzeum Wikliniarstwa i Chmielarstwa w Nowym Tomysłu. Nasze zwiedzanie rozpoczęliśmy od wysłuchania lekcji muzealnej przeprowadzonej przez Panią Mariolę - pracownika muzeum. Lekcja dotyczyła historii powstania muzeum, historii techniki uprawy wikliny, plecenia i wyrobów wiklinowych oraz historii techniki uprawy chmielu. Pani Mariola w bardzo ciekawy sposób opowiedziała Nam o powstaniu muzeum. Przedstawiła Nam również czym zajmuje się muzeum dzisiaj, jakie prowadzi konkursy, jarmarki, pikniki, warsztaty plecionkarskie, festiwale i na czym polega jego codzienna działalność.

Po części teoretycznej zostaliśmy oprowadzeni po muzeum. Muzeum mieści się w zrekonstruowanych budynkach zagrody ołederskiej z końca XVIII wieku: budynek mieszkalny oraz

stodoła (zbudowane dzięki staraniom Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Wikliniarzy i Plecionkarzy). Nasi uczestnicy byli bardzo zadowoleni z możliwości dotykania prezentowanych prac, co dało im aktywniejszy udział w zwiedzaniu. Zgromadzonych prac w Muzeum jest bardzo dużo, samych koszyków ponad 300 sztuk. Prace pochodzą z różnych regionów Polski. Prezentowane prace są bardzo różne od rzeczy

użytkowych po artystyczne. Wokół muzeum w Parku Miejskim znajduje się wiele wiklinowych aranżacji. Mieliliśmy okazję zobaczyć m.in. finezyjną formę z białego wiklinowego kija w kształcie igloo, trabanta oplecionego wikliną oraz różne zwierzęta i artystyczne dzieła. Na terenie muzeum mieści się również „SALICARIUM” - plantacja 82 rodzajów wikliny.

Po zwiedzeniu terenu muzeum wzięliśmy udział w mini warsztatach plecionkarskich. W czasie nauki wykonaliśmy po gniazdku z wikliny parzonej. Dla większość naszych uczestników wyplecenie gniazdko było zadaniem łatwym. W naszej pracowni plecionkarskiej w Warsztacie Terapii Zajęciowej „ROKTAR” uczestnicy wykonują bardziej skomplikowane rzeczy tj.: koszyki, lustra, tace, osłonki, a nawet parawan. W drodze powrotnej przejeżdżaliśmy koło największego wiklinowego kosza świata, który mieści się w centrum Nowego Tomysła. Jego wielkość robi wrażenie, ma on 17 metrów długości. Pobyt w muzeum był dla Nas wszystkich bardzo ciekawym doświadczeniem. Polecamy.

Napisała Joanna M. uczestniczka zajęć w Warsztacie Terapii Zajęciowej „ROKTAR” w Baranowie z pomocą terapeuty.

Zyczenia Gwiazdkowe i Noworoczne

W imieniu
Stowarzyszenia
Osób Niepełnosprawnych i Ich
Rodzin ROKTAR,

składamy Czytelnikom naszej gminnej gazetki życzenia tego, co w tych dniach ukazuje się najsilniej, tego czym przepelniony jest Betlejemski Żłóbek - miłości. Życzymy miłości, którą będziemy potrafili otoczyć innych oraz tej, którą ktoś nas obdarzy. Te Gwiazdkowe dni niech przypominają nam, że jesteśmy małą społecznością i razem dążymy do wspólnego dobra. Bądźmy na tej drodze jak najbliższe siebie. Bardzo dziękujemy wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób wspierali nasze Stowarzyszenie a szczególnie pomagali w dorastaniu naszym już „jednorocznym” Warsztatom Terapii Zajęciowej w Baranowie.

W imieniu Stowarzyszenia ROKTAR
Kazimierz Szulc

RAZEM albo... PO WIELKOPOLSKU

Narodowe Święto Niepodległości bez kontekstów, konotacji i zachwianych proporcji.

Polska dyskusja o racje i priorytety jest chyba tak stara jak nasza historia. Co przy tym smutne i przynębiające, mimo kolejnych pokoleń bohaterów, złożonych ofiar, bólu, ważkich zwycięstw, niekwestionowanej dumy i powodów do chwały, o bogatym kalendarzu rocznic i obchodów nie wspominając, ciągle trudno znaleźć nam płaszczyznę ogólnonarodowego porozumienia i zgody.

Ile bowiem osób tyle opinii, ile symboli tyle interpretacji, bojów o pierwszeństwo i słusność oceny – „Każden ogień swój zapala, kaźden swoją świętość święci...” mówił Gospodarz do Poety w trakcie tak przejmująco polskiego „Wesela” Stanisława Wyspiańskiego. Historia po wielokroć zatoczyła koło doświadczając nasz Naród boleśnie. Gdzie jednak podziła się jej nauka? Śledząc relacje z tak wydawałoby się oczywistej i jednorodnej warszawskiej uroczystości ku czci Niepodległej, mającej miejsce tam, gdzie przed laty w świętym uniesieniu dziękowaliśmy za wolność, ze zdziwieniem i wstydem notowała niepojęte zdżyczenie obyczajów, przeczące rozsądkowi, bolesne i przynębiające. „(...) *ale Świętości nie szargać, bo trza, żeby święte były, ale Świętości nie szargać: to boli*” zdaje się ponownie wołać i napominać głos Stańczyka, ostrzegając z trwogą przed sięganiem po wciąż kuszący rząd dusz: „*Oto*

naści twoje wioślo; błędzący w odmętów powodzi, masz tu kaduceus polski, mąc nim wodę, mąc”. Może, mając w pamięci jego kompromitujące skutki, przez wzgląd na szacunek należny poprzedzający nasz dzień powszedni korowód przodków, złożymy oręż dostrzegając wreszcie bezsens wyścigu o pierwszeństwo racji?

Kiedyś udało się to w Wielkopolsce. To tu także, jak w latach zwycięskiego powstania, euforyczny i niekontrolowany zapal ustępuje miejsca pokorze, pielęgnowanemu z szacunkiem porządkowi rzeczy, pracy i towarzyszącej jej pozytywnym skutkom radości.

I tak być powinno – we wspólnym i odpornym na podziały oddaniu hołdu podczas modlitwy w świątyniach, złożonych przy tak wielu mogiłach i pomnikach kwiatach, recytowanych świętych wersach poetów. Potem zaś – w barwnym rodzinnym korowodzie Świętomarcińskim symbolizują-

cym miłosierdzie, ofiarności, gotowości dzielenia się z bratem i płynącej stąd radości. Wreszcie – przy łączącej przy jednym stole filiżance kawy i symbolicznym rogalu z białym makiem.

Jakże inaczej śpiewa się wtedy i rozumie „*BOŻE COŚ POLSKĘ PRZEZ TAK LICZNE LATA OTACZAŁ BLASKIEM POTĘGI I CHWAŁY*”...
 D.P.

... „Polski my naród, polski lud Królewski wszczep Piastowy...”

„Rota” (M. Konopnicka)

„*Bóg i Pan nasz na wieki błogosławiony dał zwycięstwo i sławę Narodowi Naszemu, o jakiej wieki nigdy nie słyszały*”.

Jan III Sobieski

Drodzy Czytelnicy „Rokickich Wiadomości”.

Witam Was Wszystkich: tych Dostojnych Wiekami i tych uczących się od „zerówek” do Uczelni Wyższych - włącznie. Przede wszystkim wyjaśniam powyższy cytat króla Jana III Sobieskie-

go. Są to słowa z listu Naszego Władcy do małżonki - ukochanej Marysieńki - po zwycięstwie wojsk, w większości polskich, nad Turkami pod Wiedniem dnia 12 i 13 września 1683 roku (330 rocznica w roku 2013).

Dowództwo wojsk sprzymierzonych - austriacko, polsko, niemieckich - powierzono Janowi III Sobieskiemu. Głównie siły zostały rozbite husarią już 13.09.1683 r. Wezyr Turków Kara Mustafa nie wywiesił „zielonego sztandaru proroka”, ani tak jak pragnął we Wiedniu, ani w Rzymie.

W programie podboju tureckiego była stolica religii katolickiej - Rzym - „Zielony sztandar proroka” został wręczony, przez polskiego przedstawiciela zwycięskiej husarii, papieżowi Innocentemu XI wraz z wiadomością, o polskim głównym, zwycięskim uderzeniu na wroga (słowami łacińskimi): „*Veni, vidi, Deus vincit*” - przybyłem, zobaczyłem Bóg zwyciężył”.

Janowi III Sobieskiemu - naczelnemu dowódcy „Zwycięskich Sił Zbrojnych” pod Wiedniem i jeszcze pod Parkanami - nikt z władców austriackich i nie-

Kocham Cię Polsko!

„Kocham Cię Polsko za twą przeszłość sławną, którą przyniosły miecze twe waleczne [...] Kocham Cię Polsko za twą przyszłość jasną, drogę szczęśliwą aż przez pokolenia.”

Słowa tej pieśni w wykonaniu parafialnego chóru pod kierownictwem Doroty Lesickiej rozbrzmiewały 11 listopada

we wkościele w Kiekrzu. Tradycyjnie już, w Dzień Niepodległości odprawiono tam Mszę św. w intencji Ojczyzny, w której

uczestniczyli przedstawiciele lokalnych władz. Podczas Eucharystii sprawowanej pod przewodnictwem ks. Marcina

Jałoszyńskiego, wikariusza kierskiej parafii, modlono się za wszystkich Polaków żyjących w kraju i na emigracji, aby dochowali wierności Bogu i Ojczyźnie. Jak zauważył w homilii ks. Jałoszyński, w obecnym, pogmatwanym świecie mamy prawo czuć niepokój co do przyszłości naszej Ojczyzny i tego, w jaki sposób będzie przyjmowane jej dziedzictwo. – To, co nasze, polskie, zbudowane na przestrzeni tysiąclecia, wypływające z naszych chrześcijańskich korzeni, zaczyna nagle być uważane za zaściankowe i niedzisiejsze – stwierdził kapłan równocześnie zachęcając, aby każdy z nas stawiał czoła takim zagrożeniom, jak tracenie kultury języka polskiego czy zaniedbywanie polskiej kultury i tradycji.

Po Eucharystii zgromadzeni przeszli pod figurę Najświętszego Serca Pana Jezusa, gdzie modlono się za tych, którzy oddali życie w obronie Ojczyzny i złożono symboliczne kwiaty. Zapewne nie tylko dla uczestniczących w tym wydarzeniu harcerzy była to piękna lekcja patriotyzmu.

Kamila Tobolska

mieckich nie podziękował.

Łącząc daty historyczne, zwycięskich bitew polskich armii, stwierdzamy jedno: że 3 razy „Polska Zbrojna” gromiła wrogów grożących nam i europejskim sąsiadom: 1410 r. Grunwald, 1683 r. Wiedeń, 1920 r. Warszawa. Obroniłiśmy, doskonale przygotowanymi żołnierzami i wybitnymi dowódcami.

Wszystkim poległym i zwycięzcom - którzy odeszli już w „Chwałę życia” - złożmy z głębi serc modlitwy dziękczynne z trwałą pamięcią postaci w historii, literaturze, malarstwie, pieśniach, poezji czy nawet w teatrze i filmie.

Zwracam się przy podanych wyżej

Polskich wydarzeniach historycznych, by Nasza Młodzież zdobywała wiedzę w jak najszerszym jej pojęciu: z historii, języka polskiego, religii, języków obcych (do wyboru), a także matematyki, fizyki, chemii, przyrody, geografii, i innych.

Dzięki temu, w nadchodzących bowiem coraz cięższych okresach życiowych, tak drodzy nam młodzi ludzie - będą mogli uzyskać i obronić swą życiową przyszłość. Jednocześnie uodpornią się na wpływy, może nie do końca godne zaufania.

Słusznie jest powiedzenie naszego pisarza Bolesława Prusa: „Prawdziwy patriotyzm polega na tym, żeby kochać, badać i pracować dla realnych (rzeczy-

wistych) składników Ojczyzny, którymi są: ziemia, naród, ludzie o wielkiej wiedzy i mądrości oraz zaoszczędzonym swym dorobkiem życiowym”.

W nadchodzących Świątecznych Dniach Bożego Narodzenia i Końca Roku 2012 składam Wszystkim Czytelnikom naszego miesięcznika - „Rokickich Wiadomości” gorące podziękowania za wielki wkład pracy wiedzy, mądrości w rozwój całej naszej Gminy.

Niech Kościół - nasz „Dom Rodziny” pod wezwaniem Chrystusa Króla Wszechświata - za troskliwymi zabiegami Wielebnego Księdza Proboszcza Tadeusza Lorka - ogarnie nas Wszystkich swą Świętością;

Niech trud rozbudowy Rokietnicy z małej wioski - do prawie miasteczka - a także całej Gminy będzie Trwałym Dokumentem wysiłku Władz Gminnych i rosnącej w liczby - pracy jej troskliwych Mieszkańców.

Niech nadchodzące lata zwielokrotnią efekty wszechstronnego rozwoju naszej Gminy.

Stanisław Florian Sikorski Publicysta niezależny.

TURNIEJ SZACHOWY dla upamiętnienia ŚWIĘTA NIEPODLEGŁOŚCI

Relacja, refleksja i ciągle gorące wyniki.

W dniu 10 listopada 2012 roku o godz. 10.30 Biblioteka Gminna w Rokietnicy w sposób niekonwencjonalny rozpoczęła obchody Narodowego Święta Niepodległości. 18 młodych zawodników stanęło ze sobą w szranki, by rozgrywać kolejne partie królewskiej gry zadając kłam stereotypowemu przekonaniu o wyższości świata techniki i wirtualnej cyberprzestrzeni nad spotkaniami przy sięgającej wielowiekowej tradycji grze planszowej.

Bialo-czarna szachownica z 16 figurami na z górą 5 godzin zaczarowała kilku i nastoletnich graczy, dla których, oprócz konieczności przestrzegania zasad gry wyznaczonych kolejnymi uderzeniami szachowego zegara, upływający czas przestał mieć znaczenie. Liczyła się strategia i taktyka, umiejętność zastosowania poznanych wcześniej „roszadowych” rozwiązań, myślowa i koncepcyjna dyscyplina, szacunek dla postawy i stylu prezentowanego przez przeciwnika, logika i finezja posunięć, no i oczywiście wynik. Najlepiej, ze zrozumiałych względów, smakowało zwycięstwo. Niemniej, jak zapewniali sami zawodnicy, szachy to także lekcja pokory i sztuki przegrywania.

Turniej rzecz jasna miał swoją dostojną oprawę – patronat honorowy. Jednak tym razem w nieco innym wymiarze i formule. Można by rzecz – bezprecedensowej i wymagającej. Otwierający zmagania i zachęcający do rozgrywek Wójt Gminy Rokietnica Bartosz Derech, został bowiem „wyzwany” na pojedynek inauguracyjny przez jednego z podopiecznych koła szachowego, działającego przy rokietnickiej Bibliotece. Taki patronat zapamiętany został z całą pewnością bardzo pozytywnie – był bądź co bądź prawdziwy, autentyczny i obustronnie zobowiązujący, nie tylko z racji podsumowania i wręczenia nagród. A kto wygrał? Tajemnica poliszynela głosi, że biorąc pod uwagę doskonałe przygotowanie zawodników, najwłaściwszym rozwiązaniem było oddanie pola grono przed komendą szachmat – przez... godnego miana „dobrego stratega” patrona turnieju.

Rywalizacja młodych adeptów sztuki

szachowej koncentracji, mimo dżentelmeńskiej postawy wartej największych mistrzów, była bardzo emocjonująca i zacięta. Po siedmiu rundach i bardzo skrupulatnych obliczeniach, sędziujący zawody pan Robert Górny, sprawujący opiekę nad działającym przy Bibliotece kołem szachowym, ogłosił wyniki. Ukrywane skrzętnie podeksycytowanie i napięcie mogło wreszcie znaleźć swój upust, zaś ceremonia wręczenia nagród stanowiła absolutne zaprzeczenie nieco kaśliwej i z całą pewnością przesadzanej uwadze o szachowym refleksie – była bowiem eksplozją spontanicznego i nieskrępowanego entuzjazmu.

Pamiątkowe statuetki, dyplomy i przeznaczone dla trójki „najlepszych z najlepszych” puchary, były radosnym, a przede wszystkim zasłużonym podsumowaniem Turnieju. Natomiast najlepszą oceną wystawiona organizato-

rowi, były pytania o następną okazję do szachowych konfrontacji.

Nie długo przyjdzie na nie czekać – Teresa Wieczorek, dyrektor Biblioteki Gminnej, obiecała kontynuację historycznej serii spotkań przy czarno-białych planszach. Tym razem z okazji 150. rocznicy wybuchu powstania styczniowego. Czasu zostało więc niewiele. Pora wziąć się do pracy – zwłaszcza tak skutecznie „wywołanemu do tablicy” przez Rodziców zawodników... patronowi medialnemu.

D.P.

Wyniki Turnieju Szachowego:

I miejsce i zaszczytny tytuł zwycięzcy Turnieju Szachowego o Puchar Wójta Gminy Rokietnica 2012 - Mikołaj Just
II miejsce - Cezary Botta
III miejsce - Daniel Płóciennik

Pozostali uczestnicy:

- Mikołaj Cierpicki
- Wioletta Ziółkowska
- Adam Łuczka
- Filip Sakowicz
- Krzysztof Mysior
- Wojciech Noworyta
- Oskar Woszczyk
- Maria Nowicka
- Mateusz Banasik
- Tymoteusz Simon
- Michał Hożowski
- Julia Sierżant
- Szymon Czyżewski
- Jan Łuczka
- Igor Płóciennik

GOK z receptą na jesienną melancholię

Choć za oknem jesień ze swoim chłodem, krótkim i czasami dżdżystym dniem i niechęcią do wychylania nosa z ciepłych domowych kątów, to w Gminnym Ośrodku Kultury na brak wrażeń, a przede wszystkim frekwencji, nie możemy narzekać. Zajęcia zaczynają się codziennie o godz. 11.30 i trwają do godz. 20.00.

Proponujemy zajęcia plastyczne Klubu Młodych Twórców, zajęcia muzyczne w postaci nauki gry na pianinie, gitarze i keyboardzie, zajęcia z nauki śpiewu, z gimnastyki mózgu i zajęcia Gminnej Orkiestry Dętej.

Nadal zgłaszają się chętni, ale nie na wszystkie projekty mamy jeszcze wolne miejsca. Dysponujemy ofertą na zaję-

cia śpiewu, poszukujemy też chętnych, którzy chcą się uczyć grać na instrumentach dętych i zasilić szeregi Gminnej Orkiestry Dętej.

Tygodniowo w naszych warsztatach uczestniczy ponad dwieście dzieci i młodzieży. To bardzo cieszy i mobilizuje do dalszej pracy w uatrakcyjnieniu zajęć. W tym miejscu należą się jeszcze raz wielkie podziękowania dla dzieci, które chcą w tych zajęciach uczestniczyć i dla rodziców, którzy nam zaufali i przysyłają do nas swoje pociechy.

14 listopada uczestnicy zajęć Gminnej Orkiestry Dętej udali się do Teatru Wielkiego w Poznaniu.

Wielką atrakcją wycieczki, dzięki

Panu Zbigniewowi Staroście – kapelmistrzowi naszej orkiestry, była możliwość zwiedzania Opery Poznańskiej. Uczestnicy mogli wejść praktycznie wszędzie, a na pewno zobaczyć więcej niż tradycyjne wycieczki, które przyjeżdżają do Teatru. Niezapomnianym doświadczeniem było spotkanie i rozmowa z artystami Opery. Urzeczona dzieci mogły następnie skonfrontować swoje spostrzeżenia i spróbować odnaleźć poznanych za kulisami artystów na scenie. Obejrzały bowiem balet Piotra Czajkowskiego „Jezioro łabędzie”. Przepiękna muzyka, gra aktorów na wysokim poziomie, a także ogromna satysfakcja – wszak TO ICH KAPELMISTRZ grał na puzonie pod-

czas spektaklu w kanale przed sceną (dzieci siedziały w pierwszym rzędzie i podglądały pana Zbyszka Starostę), pozostawiły nietuzinkowe wspomnienia. I choć na razie „zarezerwowane” zostały tylko dla grupy wybrańców – aktywnych członków Gminnej Orkiestry Dętej, to nic nie stoi na przeszkodzie, by stały się udziałem większej rzeszy miłośników muzyki, opery czy teatru. Wystarczy przyjść, posłuchać, wziąć któryś z instrumentów dętych do ręki i... przy odrobinie wytrzyma-

ści i dobrych chęci stać się członkiem orkiestry. Ciekawe zajęcia prowadzone z „batutą i humorem”, a przede wszystkim ogromnym profesjonalizmem oraz wiele towarzyszących atrakcji i niespodzianek, czeka na kolejnych amatorów muzykowania. Gminna Orkiestra Dęta z panem Zbigniewem Starostą – kapelmistrzem i wielkim przyjacielem dzieci i młodzieży – zaprasza na swoje zajęcia.

15 listopada ogłosiliśmy wyniki ogłoszonego w styczniu konkursu fotograficznego „Rokietnickie Cztery Pory Roku”. Wzięło w nim udział niewiele chętnych mieszkańców gminy, ale ocena prac nie należała do zadań łatwych. Po burzliwych obradach i rozmowach podjęto decyzję o przyznaniu tylko dwóch miejsc. Laureatami konkursu zostali: Pani Dorota Kwiatkowska (I miejsce) i Pan Marek Stachowiak (II miejsce). Zwycięzcy otrzymali pamiątkowe dyplomy i cenne nagrody rzeczowe. Jeszcze raz im gratulujemy! Prosimy śledzić informacje na naszej stronie internetowej, bo niebawem ruszy kolejny konkurs fotograficzny, na który już dziś serdecznie zapraszamy.

23 listopada Gminny Ośrodek Kultury wraz z Sołectwem Mrowino – Cerekwica, panią Sołtys Różą Lubka i panem Wiceprzewodniczącym Rady Gminy Ryszardem Lubka zorganizowali „Koncert Andrzejkowy” w Klubie Sołeckim Mrowino - Cerekwica. W koncercie wystąpili uczestnicy zajęć wokalnych Gminnego Ośrodka Kultury. W przerwie odbyła się licytacja prac fotograficznych wykonanych podczas letnich warsztatów fotograficzno – filmowych, wykonanych pod okiem pana Mirosława Skrzypczaka. Cały dochód ze sprzedaży prac został przeznaczony na organizację Gminnych Mikołajek, które odbędą się pod honorowym patronatem Wójta Gminy Rokietnica, już 8 grudnia 2012 r. o godz. 14.00 na placu za Urzędem Gminy w Rokietnicy. Wszystkie dzieci z całej Gminy już dziś serdecznie zapraszamy.

Po przerwie wystąpił zespół el Dorado, który często uświetnia nasze lokalne wydarzenia kulturalne. Zespół

porwał do wspólnego śpiewania zgromadzonych na sali słuchaczy. Po występie wszyscy artyści otrzymali drobne upominki.

W grudniu również czeka nas wiele atrakcji i imprez, na które Mieszkańców gminy serdecznie zapraszamy:

- **8 grudnia o godz. 14.00** na placu za Urzędem Gminy w Rokietnicy – **Gminne Mikołajki**. W programie: występ uczestników zajęć wokalnych Gminnego Ośrodka Kultury, mikołajkowy koncert zespołu Castle Brass, konkursy, zabawy, karuzela, warsztaty plastyczne no i oczywiście Mikołaj i prezenty. Gminne Mikołajki odbędą się pod honorowym patronatem wójta gminy Rokietnica.
- **9 grudnia** – wspólnie z sołectwami: Starzyny – Rogierówko, Kiekrz – Pawłowice i Rokietnica – **wystawa stołów bożonarodzeniowych**. Swoje stoły będą prezentować sołectwa: Starzyny-Rogierówko i Kiekrz-Pawłowice w domu parafialnym w Kiekrzu, natomiast sołectwo Rokietnica z Klubem Pań Aktywnych w sali Gminnego Ośrodka Kultury w Rokietnicy. Miejmy nadzieję, że tą piękną tradycją zarażą się pozostałe sołectwa. Czekamy na zgłoszenia jeśli już nie w tym, to w przyszłym roku.
- **14 grudnia o godz. 19.00** rozstrzygnięcie **konkursu plastycznego na najpiękniejszą kartkę bożonarodzeniową**. Informacje i regulamin tego konkursu można znaleźć na naszej stronie internetowej www.gok.rokietnica.pl.
- **15 grudnia o godz. 14.00** – **Gminny Festiwal Kolęd i Pastorałek – Rokietnica 2012**. Przesłuchania odbywać się będą w sali Gminnego Ośrodka Kultury w Rokietnicy. Inicjatywa wiąże się z pragnieniem ocalenia pięknego zwyczaju bożonarodzeniowego kolędowania, który zaczął nieco zanikać zdominowany „prezentomanią”. Gminny Ośrodek Kultury w Rokietnicy chciałby zaprosić dzieci i młodzież z całej gminy do udziału w Gminnym Festi-

walu Kolęd i Pastorałek - Rokietnica 2012. Laureaci pierwszych miejsc będą reprezentować naszą społeczność w Ogólnopolskim Festiwalu Kolęd i Pastorałek 6 stycznia 2013 r. Szczegóły i regulamin znajdziecie na naszej stronie internetowej.

- **28 grudnia o godz. 19.00** – w auli Gimnazjum im. Noblistów w Rokietnicy odbędzie się **Koncert Sylwestrowo-Noworoczny**. Połączony z uroczystością wręczenia statuetek „Rokietnickiej Wierzby” trójce wytypowanych przez Kapitułę Szacownych Laureatów poprzednich edycji osobowości, jest pointą, którą tradycyjnie i cyklicznie chcemy kończyć każdy kolejny rok w Gminie Rokietnica. Zaprasza Urząd Gminy Rokietnica i wspierający organizatora – Gminy Ośrodek Kultury. Informacji na temat koncertu prosimy szukać na plakatach i stronach internetowych Urzędu i GOK.
- **6 stycznia 2013 r. – finał III Ogólnopolskiego Festiwalu Kolęd i Pastorałek – Sobota 2013**. Przewodniczącym jury w tym roku

będzie **Andrzej Rybiński, który na koniec wykona przepiękny recital polskich kolęd**. Festiwal i koncert odbędą się w Sanktuarium w Sobocie.

Już dziś wszystkich zapraszamy do uczestnictwa w tych wydarzeniach z nadzieją, że wspólne spotkania w trakcie szeregu przedsięwzięć kulturalnych wzmocnią naszą integrację i pobudzą do współpracy.

Mariusz Grzymała
Dyrektor GOK w Rokietnicy

ZAPRASZANA

GMINNE MIKOŁAJKI

POD HONOROWYM PATRONATEM
WÓJTA GMINY ROKIETNICA

W PROGRAMIE:

WYSTĘP UCZESTNIKÓW ZAJĘĆ WOKALNYCH
GMINNEGO OŚRODKA KULTURY W ROKIETNICY
MIKOŁAJKOWY KONCERT ZESPOŁU CASTLE BRASS I ZESPOŁU FAMA
ANIMACJE, ZABAWY, KARUZELA I WYKWIŚCIE MIKOŁAJ Z PREZENTAMI

Gminne Mikołajki odbędą się w sobotę 8 grudnia 2012r. o godz. 14.00
na placu za Urzędem Gminy w Rokietnicy

**ZAPRASZAMY WSZYSTKIE DZIECI
Z NASZEJ GMINY!!!**

SPONSORZY:

IDA ŚWIĘTA

Słów kilka o pięknej i bogatej symbolice i zwyczajach BOŻONARODZENIOWYCH

Choć lubimy być nowocześni, innowacyjni i niepowtarzalni, w te Święta, jak w żaden inny czas roku, hołdujemy tradycji nie wiedząc często skąd do nas przyszła i jakie jest źródło jej powstania. W ramach przedświątecznych przygotowań, w „prezentowym” zabieganiu, kulinarnym staraniu i wywarzowaniu niepowtarzalnego nastroju chwili, znajdziemy czas na chwilę refleksji. Sięgając zaś po kolejny z elementów wystroju, potraktujmy go nie jak anonimowy gadżet, ale mający swą przyczynę i pochodzenie – wcale nie przypadkowy - symbol.

Wigilia - Znalazła się w bożonarodzeniowej liturgii dopiero w VI wieku. Łacińskie słowo „vigilia” oznacza czuwanie. Na początku była obchodzona w różnym czasie: w styczniu, a nawet maju. Władze kościelne, kładąc kres sporom, ogólnie nakazały obchodzenie Bożego Narodzenia 25 grudnia. W Polsce tradycja Wigilii upowszechniła się dopiero w XVIII wieku.

Puste miejsce przy stole. Przy wigilijnym stole należy zostawić **wolne miejsce** i przygotować dodatkowe nakrycie. Zwyczaj ten znany jest tylko w Polsce. Dawniej miejsce to przeznaczone było dla bliskich, którzy odeszli. Wierzono, że w wigilijny wieczór zjawiają się dusze zmarłych, przybierając postać wędrowców. **Dzisiaj puste miejsce przeznaczone jest dla niespodziewanego gościa.** Ma nam też przypominać naszych bliskich, którzy z różnych powodów nie mogą zasiąść przy stole wigilijnym. Jest to także gest solidarności z ludźmi przeżywającymi święta samotnie.

Choinka - zielony symbol świąt - Jest symbolem Starego Testamentu nawiązującym do drzewa rosnącego w raju: biblijnego drzewa wiadomości dobra i zła. W czasach chrześcijańskich w czasie adwentu ustawiano w przedświątecznych kościołach tzw. raje (nazwa pochodzi od „rajskiego drzewa żywota”), które następnie zabierano do domów. Kościół katolicki zatwierdził choinkę jako symbol w XVIII wieku, przed przybyciem choinki do Polski. Zwyczaj ubierania drzewka w Wigilię przejęli Polacy od Niemców, wraz z osadnictwem pruskich protestantów, w latach 1795-1806. Od wieków **zielone gałęzie są symbolem życia i nadziei.**

Ozdoby choinkowe również mają swoją symbolikę, osadzoną w tradycji ludowej:

- ☞ gwiazda wieńcząca czubek choinki to symbol Gwiazdy Betlejemskiej ma rozświetlać drogę zbłąkany i pomagać im wrócić do domów.
- ☞ jabłka, kiedyś obowiązkowa ozdoba choinkowa, symbolizująca biblijny owoc, którym kuszeni byli Adam

i Ewa, zastąpiona dzisiaj przez czerwone bombki

- ☞ lampki dawniej świeczki mają przywołać na myśl „światłość nad światłościami” (światło Chrystusa);
- ☞ łańcuchy symbol węża i niewoli grzechu;
- ☞ anioły miały opiekować się domem;
- ☞ dzwonki zwiastowały dobrą nowinę.
- ☞ popularne czerwono-złote ozdoby sięgają tradycji pogańskiej, w której kolory te symbolizują bogactwo, czerwień ma także odpędzać choroby, a malowane na złoto orzechy - wróżyć urodzaj.

Jemioła - na szczęście! Wierzono, że jemioła powieszona nad drzwiami gwarantuje pokój, miłość i szczęście domowi. Tradycja nakazuje, aby **gałązkę jemioły powiesić także nad wigilijnym stołem**, najpóźniej przed pojawieniem się pierwszej gwiazdki. Wigilijną jemiołę należy przechowywać cały rok, aż do następnych świąt, by działała jej magiczna moc. **Zwyczaj całowania się pod jemiołą** przywodził do nas z Anglii. Owoce jemioły traktowano jako symbol płodności. Po każdym pocałunku mężczyzna zrywał jeden owoc. Wierzono, że ten, który zerwie ostatni otrzyma dar płodności.

Sianko pod obrusem - Kiedyś w kątach wiejskich izb, szlacheckich saloników, a nawet magnackich salonów stawiano w Wigilię całe snopy zbóż. Na stole rozkładano grubą warstwę siana, przykrywano ją obrusem, a ten posypywano ziarnem. Pamiątką po tych czasach jest dzisiejsza odrobina sianka pod obrusem. **Sianko symbolizuje stajenkę, w której urodził się Jezus.**

Pierwsza gwiazdka na niebie - zgodnie z tradycją wieczerza wigilijna rozpoczyna się wraz z pojawieniem się na niebie pierwszej gwiazdy, **symbolizującej Gwiazdę Betlejemską**, która wskazywała drogę Trzem Królom do stajenki. Jest to zwyczaj głęboko zakorzeniony w polskiej kulturze.

Oplatek - jest symbolem pojednania. **Dzielenie się oplatkiem** - wy-

wodzi się ze starochrześcijańskich obrzędów składania chleba ofiarnego na ołtarzach. Dziś łamiąc się oplatkiem **wszyscy obecni składają sobie życzenia i wybaczą krzywdy i urazy.** Według obyczaju, kto przełamał się oplatkiem podczas wigilijnej wieczerzy, przez następny rok nie zazna niedostatku i będzie mieć wystarczająco dużo chleba, by móc dzielić go z innymi. Zwyczaj łamania cienkiego oplatka z mąki pszennej i wody dotarł do Polski pod koniec XVIII wieku i tutaj (niemal wyłącznie) przetrwał. Oprócz Polaków oplatkiem dzielą się tylko katolicy na Litwie i Słowacji.

Wigilijne przesyady - Wigilijne przesyady swoje korzenie mają w pogańskich wierzeniach i obyczajach. Wiele z nich przetrwało do dnia dzisiejszego:

- ☞ łuski z wigilijnego karpia noszone w portfelu zapewnią pomyślność finansową w przyszłym roku;
- ☞ przywłaszczenie sobie jakiegoś drobiazgu na Dzień Wigilii gwarantuje szczęście w nowym roku. „Wigilijny łup” trzeba zwrócić;
- ☞ jednocześnie nie można pożyczać niczego własnego, bo wróży to straty przez cały rok;
- ☞ przed Wigilią należy także uregulować wszystkie długi, aby portfel w nadchodzącym roku nie świecił pustkami;
- ☞ aby nasze pupile były zdrowe i silne w nowym roku, należy dać im kawałek oplatka;
- ☞ nasi przodkowie wierzyli, że w wigilijną noc (dokładnie o północy) zwierzęta mówią ludzkim głosem. Usłyszenie tej mowy wróży niewyobrażalne szczęście;
- ☞ kiedy w Dniu Wigilii nasz dom jako pierwszy odwiedzi mężczyzna, wróży to szczęście dla wszystkich domowników;
- ☞ podczas wigilijnej wieczerzy należy skosztować każdej potrawy, aby w przyszłym roku zapewnić sobie zdrowie i dostatek;
- ☞ wierzono, że osoba, która kichnie w Wigilię będzie zdrowa cały przyszły rok... bo przecież „jaka Wigilia, taki cały rok!”

Postne potrawy. Potrawy wigilijne (np. ryba) wbrew pozorom nie mają związku z chrześcijaństwem. Większość wigilijnych potraw nawiązuje do dawnych obrzędów zadusznych. Mak, bób, groch, fasola, jabłka, miód i pszenica, najczęstsze składniki wigilijnych

smakołyków, to także składowe stawy ofiarnej, zanoszonej niegdyś na groby. Zwyczaj podawania 12 potraw podczas wieczerzy wigilijnej pochodzi od pogańskiego zwyczaju przygotowywania 12 potraw dla bóstw jako dziękczynienia za wszystko, co dał cały rok. Ale, co ciekawe, w takiej formie odżył dopiero po II wojnie. Przedtem, zwłaszcza na wsiach, pokutował przesąd, że liczba potraw nie może być parzysta, bo parzystość przynosi nieurodzaj.

Kolędy - Słowo „kolęda” pochodzi od łacińskiego „calendae”; pierwszy dzień miesiąca. W średniowieczu, zgodnie z tym znaczeniem, kolędami nazywano pieśni - życzenia towarzyszące noworocznemu odwiedzaniu przyjaciół. Od XVI wieku kolędy znane są jako pieśni ślawiące narodzenie Chrystusa, i wtedy też pojawiły się w Polsce. Jedną z najstarszych naszych kolęd jest „**Przybieżeli do Betlejem**”.

Post przed wierzyczą - Poszczenie w Wigilię to tradycja grekokatolicka, prawosławna i polska. Post jest cielesnym przygotowaniem do duchowego przeżycia. Ale zjedzenie mięsa przez katolika w Wigilię nie jest grzechem.

Prezenty - Tradycja obdarowywania bliskich prezentami wywodzi się z rzymskich Saturnaliów. W Polsce należy do najmłodszych zwyczajów wigilijnych, rozpowszechnionych dopiero w XIX w. wśród ziemiaństwa i bogatych rodzin mieszczańskich, głównie niemieckiego pochodzenia. Zwany początkowo Gwiazdką, zastąpił wcześniejszy zwyczaj chowania drobnych podarunków przeznaczonych dla dzieci w sianie leżącym na wigilijnym stole. Na wsi zwyczaj dawania prezentów jeszcze w pierwszej połowie XX w. należał do rzadkości i tylko dzieci z zamożniejszych rodzin otrzymywały podarki w postaci pierników, jablek czy orzechów. W zależności od tradycji w Polsce prezenty przynosi Mikołaj (Polska centralna), Gwiazda (Pomorze), biały konik szemel (Warmia i Mazury), aniołek (Wielkopolska), Dzieciątko Jezus (Górny Śląsk).

Pasterka - odprawianie pasterki jest upamiętnieniem oczekiwania i modlitwy pasterzy zmierzających do Betlejem na powitanie Mesjasza. Zwyczaj odprawiania o północy mszy zwanej pasterką w Wigilię Bożego Narodzenia ma ponad 1500 lat, a w Polsce znany jest co najmniej od tysiąca lat. Zachował się najpierw w Kościele w Jerozolimie, gdzie w Betlejem o północy odprawiano Mszę św. W Rzymie znany był już za czasów Grzegorza I Wielkiego. Odprawiano tam pasterkę przy żłóbku Chrystusa w bazylice Matki Bożej Większej. W wielu kościołach Mszę tę poprzedza jutrznia. Pasterka jest pamiątką z pierwszych wieków chrze-

ściągania, kiedy nabożeństwa nocne należały do stałej praktyki Kościoła. Charakter pasterki tłumaczą pierwsze słowa inwatorium - wprowadzenia do Mszy: „Chrystus narodził się nam. Oddajmy mu pokłon”.

Szopka - przedstawia stajenkę, w której przyszedł na świat Zbawiciel. Ewangelia św. Łukasza mówi o stajence, rozumianej potem jako grotka skalna, jedna z tych, jakie w czasach ewangelicznych służyły za stajnie. Podaje nawet powód tej „nędzy”: „bo nie było dla nich miejsca w gospodzie”. Według jednej z interpretacji tej ewangelii, Matka Boska była zmuszona ułożyć niemowlę w żłobie. Zgodnie z Ewangelią św. Łukasza, pasterze otrzymali wskazówkę, by odnaleźć „niemowlę leżące w żłobie”. Od VI wieku w rzymskiej Bazylice Najświętszej Maryi Panny Większej

wystawiony był drewniany żłobek, rzekomo autentyczny, pochodzący z grotki betlejemskiej. Do kojarzenia narodzin Chrystusa ze żłobem przyczynił się św. Franciszek z Asyżu (XIII wiek), który propagował ideę, że Zbawiciel przyszedł na świat w bardzo skromnych warunkach. Mimo że ewangelie milczą na ten temat, powszechne jest przekonanie, że przy narodzinach Jezusa był obecny wół i osioł. Tradycja starotestamentowa przedstawia osła jako zwierzę Mesjasza. W chrześcijańskim średniowieczu osioł jako zwierzę dźwigające ciężary stał się zapowiedzią krzyża, a wół został symbolem ofiary.

Żłobek - zawdzięczamy św. Franciszkowi, ale historia tej tradycji sięga V w. Wtedy, jak głosi podanie, żłobek Jezusa przeniesiono z Betlejem do Rzymu i umieszczono w bazylice Matki Bożej Większej. Na pamiątkę, pasterkę co roku odprawiano w Rzymie w tymże kościele. Najpierw we Włoszech w uroczystość Bożego Narodzenia zaczęto wystawiać żłóbki na tle grot, dołączając do postaci Świętej Rodziny aniołów, pasterzy itp. Jednakże do rozpowszechnienia zwyczaju budowania żłobków i szo-

pek przyczynił się św. Franciszek. By przypomnieć ludziom o narodzinach Dzieciątka, nakazał nieść siano do groty w miejscowości Gubbio. Tam z zebranymi czytał Pismo Święte i modlił się. Dzisiaj najbardziej znane są szopki toskańskie, sycylijskie i neapolitańskie. W Polsce najpopularniejsze są szopki krakowskie, prawdziwe arcydzieła sztuki ludowej.

Trzech Króli - według Ewangelii św. Mateusza pierwszymi ludźmi witającymi Jezusa byli Mędrcy, według Ewangelii św. Łukasza: pasterze. Ewangelia św. Mateusza mówi jedynie o trzech „Magach przybyłych ze Wschodu”. Tradycja chrześcijańska powoli zamieniła magów w królów. Przypuszcza się, że stało się to za sprawą starotestamentowego Psalmu 72, w którym „Królowie Tarszisz i Wysp przyniosą dary, królowie Szeby i Saby złożą daninę”. Po raz pierwszy królowie pojawiają się w II wieku (u Tertuliana). Geneza liczby królów wiązana jest z trzema darami ofiarowanymi przez nich Jezusowi. Trzy, jako liczbę Mędrców, przypięczętowała średniowieczna „relikwia magów” zawierająca szczątki trzech mężczyzn.

Imiona: Kacper, Melchior i Baltazar, pojawiły się w VI wieku. Z biegiem lat (ok. XIV w) Trzech Króli zaczęto przedstawiać jako ludzi trzech ras: białej, żółtej i czarnej.

Kadzidło, mirra i złoto - kadzidło to mieszanina żywic różnych drzew z domieszką aromatycznych ziół. Symbol boskości, ale także cnót i moralności. Złoto - symbol władzy królewskiej, dowód uznania i szacunku dla króla. A mirra to wonna gumożywica z kory balsamowców: drzew rosnących w Arabii i wschodniej Afryce. Symbolizuje wieczność, ale i poświęcenie; jest zapowiedzią męczeńskiej śmierci.

Oprac. A. Garbicz

Dekoracje świąteczne

Od wieków z obyczajami i rytuałami związanymi z Bożym Narodzeniem nieodmiennie wiązały się rośliny. Już w czasach przedchrześcijańskich świętowano przesilenie zimowe i nadejście dłuższych dni. Przed złymi mocami grasującymi w najdłuższe noce miały chronić zawieszane nad drzwiami splecione w girlandy zimozielone gałązki. Do czasu rozpowszechnienia się choinki w Polsce u powoły domów zawieszano gałęzie jodły lub świerku. Zależnie od regionu nazywano je sadem, podłaznikiem, bożym lub rajskim drzewkiem, jeglijką lub wiechą. Dekorowano piernikami, jabłkami, orzechami, łańcuchami ze słomy i papieru oraz „światami” – ozdobami z kolorowych opłatków. Jabłka symbolizowały zdrowie, siły vitalne, urodę, orzechy – zdrowie, a słoma i ziarno miały zapewnić obfity plon.

Współczesne dekoracje nawiązują do dawnych obyczajów najczęściej poprzez materiały roślinne, kolorystykę. Z szerokiej gamy propozycji form dekoracji można wybrać najbardziej pasujące do wnętrza – jego stylu, kolorystyki, sposobu użytkowania. Wyjątkowy nastrój buduje się zwłaszcza przez dobór akcesoriów dekorujących wieńce adwentowe, bukiety i aranżacje w naczyniu. Szczególne znaczenie odgrywa przy tym kolorystyka.

Tegoroczne propozycje trendów dekoracji świątecznych odnoszą się do

czterech zestawień barw. Połączenie barwy turkusowej z szarą i srebrną jest odpowiednie do nowoczesnych wnętrz, w których dominuje biel. Turkusowej barwy wiodącej nie należy wprowadzać zbyt dużo – jedynie jako akcent kolorystyczny na tle szarości lub srebra. Chłodna białą - srebrną tonacją w połączeniu z ciemną zielenią gałęzi sosny lub jodły podkreśli uroczysty charakter dekoracji. Pasuje prawie do każdego wnętrza, interesująco wygląda zwłaszcza na tle ciemnych mebli. W wersji naturalnej sięga się między innymi po korę brzozy jako materiał dekoracyjny, np. w formie gwiazdek, osłony pojemników lub świec. Naturalna czerwono-zielona gama ciesząca się powodzeniem wśród tradycjonalistów należy do klasyki dekoracji świątecznych. Nowością w tym połączeniu jest wprowadzenie bielonego drewna, wybielanego sztucznie lub lekko pokrytego białą farbą. Kolejny sezon przewija się barwa pomarańczowa. Wygląda bardzo efektownie z naturalnymi akcentami w różnych odcieniach brązu. Inspiracją może być kolorystyczne połączenie owoców pomarańczy z brązem szyszek, cynamonu, gwiazdkami anyżu oraz orzechami. Ciepła kolorystyka zwłaszcza w blasku świec tworzy niepowtarzalny nastrój. Proponowane są również wielobarwne, często bardzo wyraziste zestawienia, które szczególnie trafiają w upodobania młodych ludzi i dzieci. Dla złagodze-

nia efektu „pstrokatości” można zdecydować się na odcienie pastelowe lub wybrać mniejszą ilość barw.

Bardzo ciekawym pomysłem jest wykorzystanie dzianiny (wykonanej na drutach, najlepiej w warkocze), którą można owinąć cały wieńiec adwentowy, bombki (lub kule styropianu). Zabawny efekt uzyskamy wstawiając w dzianinową „osłonkę” pojemnik lub wazon z gałęziami iglaków. Pojawiają się nawet świece o powierzchni przypominającej dzianinę. Trendy hołdują w tym roku zasadzie „mniej znaczy więcej”, a więc nie należy „przeładowywać” dekoracji nadmiarem różnorodnych ozdób. Korzystnie wyglądają kompozycje, w których wybiera się

jeden wiodący element i uzupełnia go 2-3 o mniejszym znaczeniu.

W dekoracjach wykonywanych z myślą o dłuższym okresie trwałości rośliny powinny być dobrze zabezpieczone przed utratą świeżości. Jako środek techniczny do układania zaleca się zieloną gąbkę florystyczną do świeżych roślin. Namoczona przed układaniem zapewni zaopatrzenie w wodę na okres kilku – kilkunastu dni. Wodę można również uzupełniać przez jej dolewanie na gąbkę lub do naczynia.

Życzę wspaniałych niepowtarzalnych dekoracji oraz ciepłych, rodzinnych Świąt.

Maria Matuszczak
Zespół Szkół im. J. i W. Zamoyskich

Niech czas Bożego Narodzenia stanie się źródłem dobra i miłości.

Niech SŁOWO odzyska swoją moc przemiany i jednorodność znaczenia. Bądźmy sobie bliscy i życzliwi, ceniąc dany nam czas, mnożąc gesty przyjaźni. Głośmy bezwarunkową nadzieję i wiarę. I wzajemnie - RAZEM - spełniajmy marzenia.

Sylvia i Przemysław Kiejnich

„W dzień Bożego Narodzenia radość wszelkiego stworzenia, ptaszki w górę podlatują, Jezusowi wyśpiewują, wyśpiewują”

W ten piękny świąteczny czas wszystkim mieszkańcom naszej gminy pragnę złożyć serdeczne życzenia radości, spokoju, miłości widzianej w drugim człowieku oraz bogactwa wiary na cały 2013 rok.

Małgorzata Szymańska
Radna Gminy Rokietnica

Staropolskim obyczajem, gdy w wigilię gwiazda wstaje, Nowy Rok zaś cyfrę zmienia, wszyscy wszystkim ślą życzenia. Przy tej pięknej sposobności i my życzymy Wam radości, Aby wszystkim się darzyło z roku na rok lepiej było.

Wszystkim Członkom stowarzyszenia sympatykom, darczyńcom, osobom nam życzliwym, którzy swoją pomocą utwierdzają nas, że nasza działalność ma sens.

życzy Zarząd Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów „Pod Kasztanem”

Gdy pierwsza gwiazda czarowną noc rozświetla, za szybą kwiaty maluje mróz, a śnieg snuje piękną Wigilijną Opowieść, usiądźmy RAZEM.

Sięgając po opłatek złożony na symbolicznym sianku pod białym obrusem, w chwili zadumy i zjednoczenia, wspomnijmy NIEOBECNYCH.

Dzielmy się wszystkim, co udźwignąć może pełne życzliwości serce i wspólnie budujmy NADZIEJĘ. Wszystkim Państwu najszersze życzenia Bożonarodzeniowe.

Ryszard i Róża Lubka oraz Rada Sołecka Sołectwa Mrowino-Cerekwica

Szanowni Państwo,
W niepowtarzalnej aurze

niezwykłości i mocy Świąt Bożego Narodzenia, Zechciejcie przyjąć najgorętsze życzenia zdrowia, szczęścia i wszelkiej pomysłowości.

Niech nadchodzący Rok, pełen ważnych i trudnych zadań, stanie się, dzięki mądrym decyzjom i starannym, transparentnym działaniom, popartym Państwa radą, wsparciem i przychylnością, dobrym czasem dla nas wszystkich.

Wójt Gminy Rokietnica
Bartosz Derech
i Przewodniczący Rady Gminy
Rokietnica Marian Jakóbsze

„Jak obyczaj stary głosi
Według ojców naszych wiary,
Pragniemy złożyć Wam życzenia
W dniu Bożego Narodzenia.
Niech ta gwiazda betlejemaska,
Która świeci dziś o zmroku,
Doprowadzi Was szczęśliwie
Do spotkania w Nowym Roku”.

Życzy Sołtys Wiesław Dziamski z Radą
Sołecką Kiekrz-Pawłowice

Drodzy Państwo,
przyjmijcie z okazji zbliżających się świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku najserdeczniejsze życzenia ciepła, spokoju, wzajemnej miłości i życzliwości, wrażliwości na potrzeby innych oraz wszelkiej pomysłowości i szczęścia.

Sołtys Karol Dworząński i Rada Sołecka
Sołectwa Sobota-Bytkowo

Niech czas Świąt Bożego Narodzenia napelni miłością nadchodzący Nowy Rok 2013. Życzę Wam Mieszkańcom Gminy Rokietnica wiele radości i realizacji rzeczy małych i wielkich.

Sołtys Józef Fudala i Rada Sołecka
Sołectwa Rokietnica

Nieskończonych Łask Bożej Dzieciny, rodzinnego szczęścia i radości. Świąt spędzonych wśród Najbliższych w zgodzie i dostatku. Spełnienia marzeń i przeżycia w dobrym zdrowiu kolejnego, nadchodzącego ROKU.

Sołtys Sołectwa Kobylniki Henryk
Kiejnich wraz z Radą Sołecką.

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia życzymy państwu dużo zdrowia i miłości oraz niepowtarzalnej atmosfery świątecznego drzewka i wigilijnego stołu, a w Nadchodzącym Nowym Roku spełnienia swoich planów i zamierzeń.

Sołtys – H. Gapiak
Radny W. Mazurek
oraz Rada Sołecka Sołectwa Żydowo-
Rostworowo

Świąt wypełnionych radością i miłością, niosących spokój i odpoczynek. Nowego Roku spełniającego wszelkie marzenia, pełnego optymizmu, wiary, szczęścia i powodzenia.

Życzy swoim Członkom oraz wszystkim Mieszkańcom Gminy Rokietnica
Przez Gminnego Stowarzyszenia
Rokietnica 2000

Wesołych świąt! Bez zmartwień,
Z barszczem, z grzybami, z karpim,
Z gościem, co niesie szczęście!
Czeka nań przecież miejsce.
Wesołych świąt! A w święta,
Niech się snuje kołęda.

I gałązki świerkowe
Niech Wam pachną na zdrowie.
Wesołych świąt! A z Gwiazdką! -
Pod świeczek toną jasną
Życzcie sobie jak najwięcej
Zwykłego, ludzkiego szczęścia.

Życzy
Sołtys Ewa Sobkowiak
Z Radą Sołecką

Zdrowych i spokojnych Świąt Bożego Narodzenia, pełnych życzliwości i miłości oraz rodzinnej atmosfery przy wigilijnym stole, a w nadchodzącym Nowym Roku 2013 wszelkiej pomysłowości, realizacji osobistych i zawodowych zamierzeń dla wszystkich mieszkańców Gminy Rokietnica, a szczególnie sołectwa Żydowo-Rostworowo, Rostworowo os. Zielony Lasek.

Życzy Radny Sołectwa Żydowo-
Rostworowo
Wojciech Mazurek

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia wielu radosnych i głębokich przeżyć, wewnętrznego spokoju, wytrwałości i radości w każdym dniu nadchodzącego Nowego Roku

życzy
Radny, Sołtys i Rada Sołecka Sołectwa
Krzyszczkowo

W świątecznym nastroju

Boże Narodzenie to czas szczególny. To święta do których przygotowujemy się duchowo, ale również staramy się zadbać o świąteczny wystrój naszych mieszkań. Każda chwila, poświęcona na przygotowanie potraw i ozdób choinkowych, potęguje ten niepowtarzalny klimat. Świąteczne ozdoby pod-

kreślają wyjątkowość tych dni, nadając im uroczysty charakter. Przygotowując dekoracje świąteczne, można wybrać ozdoby wykonane według najnowszych trendów mody lub wykonać je własnoręcznie. Dawniej cała rodzina w okresie świątecznym spotykała się przy stole, wykonując wspólnie ozdoby. Tylko te, zrobione własnoręcznie są jedyne i niepowtarzalne w swym rodzaju. Mają szansę stworzyć rodzinną legendę, dać początek pięknej tradycji i przywołać miłe wspomnienia. **Takie właśnie ozdoby znajdziemy w pracowni „Kuku – ryku” mieszczącej się Krzyszkowie.** Dekoracje stołu bożonarodzeniowego oraz ozdoby choinkowe proponowane przez panią Lidę Świrkosz mogą stać się inspiracją do świątecznych dekoracji naszych domów. Prezentujemy kilka propozycji, więcej na stronie www.kuku-ryku.pl

Ozdoby bożonarodzeniowe wykonane w pracowni „Kuku – ryku” będzie można również oglądać na odbywają-

cym się w dniach 7-9 grudnia Festiwalu Sztuki i Przedmiotów Artystycznych na terenie Targów Poznańskich. Tam mieszkanka Krzyszkowa, zaprezentuje swe rękodzieło wśród ponad 300 wystawców z całego kraju. Warto dodać, iż pani Lidia jest laureatką wielu konkursów organizowanych przez czasopismo Weranda, zajmujące się wystrojem wnętrz. Gratulujemy.

Wszystkie osoby, które pragną w sposób szczególnie zadbać o świą-

teczny wystrój mieszkań i poszukują świątecznych inspiracji **zapraszamy w dniu 16 grudnia do świetlicy sołectwiej w Krzyszkowie w godzinach 11.00 – 16.00 na prezentację stołu bożonarodzeniowego. Na wszystkie dzieci czeka święty Mikołaj, z którym spędzimy przedświąteczne popołudnie.**

Serdecznie zapraszamy

Sołtys
M. Chojnacka

Oryginalni lokalnie - solidarni globalnie, czyli rakietyckie impresje na Targach Regionów i Produktów Turystycznych Tour Salon 2012

Wbrew obiegowym opiniom, promocja prowadzona przez samorząd, to nie nachalna, agresywna kampania zmuszająca do mimowolnego korzystania z proponowanej oferty. To nie nagabywanie, czy kuszenie pozornymi korzyściami. To nie iluzja absolutnego spełnienia. To nie finansowa ruina o braku celowości i efektu. Ta promocja to czytelne przesłanie. To gratyfikacja płynąca ze świadomej społecznej partycypacji. To autentyczność i zaangażowanie. To fizyczny obraz potrzeby i chęci dzielenia się pasją i optymizmem. To wyraz sympatii i szacunku dla ludzi. To najczęściej najniższe z możliwych nakłady finansowe, przy maksymalnym wysiłku i oddaniu uśmiechniętych, szczerych osób, które poświęcają siebie tym, którzy tego oczekują i potrzebują. Taka promocja to budowanie marki, która jest jedyną i niepowtarzalną, z którą chcemy się identyfikować, która daje poczucie przynależności, stałości i bezpieczeństwa. To lokalna oryginalność, tak bardzo wyraźna na tle globalnej solidarności...

Targi Regionów i Produktów Turystycznych Tour Salon, cykliczna impreza realizowana w halach Międzynarodowych Targów Poznańskich, to wydarzenie o wyjątkowej atmosferze. W ciągu zaledwie czterech dni można odbyć pasjonującą i inspirującą po-

dróż, praktycznie dookoła Świata. Barwy, zapachy i dźwięki emitowane przez międzynarodowe mrowie stoisk i pawilonów, organizowanych przez ludzi, którzy chcą się podzielić swoim potencjałem, dla ludzi, którzy chcą się tym wszystkim zachłystnąć i zarazić, robią ogromne wrażenie. Uczestnicząc w imprezie tego typu, umiejscowionej na tak olbrzymiej powierzchni, o tak organoleptycznej specyfice, można sobie w pełni uświadomić, jak cudowny, niezmierny i urzekający jest otaczający nas Świat. Nie tylko ten odległy, egzotyczny, ale też ten bliski, pozornie znajomy i oswojony. Właśnie w takim miejscu jasnym staje się cel i przesłanie regionalnej promocji: z niezliczonej ilości wystawców o międzynarodowej „randze” ktoś wybiera właśnie Ciebie – osobę reprezentującą Gminę Rokietnica, niewielki punkcik na mapie Świata. Podchodzi do stoiska i zaczyna rozmawiać, pytać, dyskutować. A Ty? Dzielisz się swoją pasją, zaangażowaniem, autentycznością. Opowiadasz, pokazujesz, dajesz się wciągnąć w tę specyficzną wymianę niematerialnych korzyści. I tak setki razy... Każda sytuacja jest inna, każda pokazuje, jak wielki mamy potencjał i jak wiele możemy ludziom zaoferować. A że nie skatalogowane? Nie opisane w pięknych broszurach, nie oczywiste? W tym

tkwi urok, pewna tajemnica, przyciąganie. Atrakcje wypisane odręcznie na kartce zawierającej przepis na „Rakietycki Rumpuc”, trasy rowerowe zaznaczone bezpośrednio na mapie gminy, odpowiadające oczekiwaniom i zainteresowaniom pytającego, lista zabytków tworzonej na bieżąco, bez marketingowej otoczki, naklejki dla wnuczki i długopisy do rozwiązywania sudoku. To jest sens i zadanie lokalnej promocji: indywidualizacja, czas i zainteresowanie, dalekie od skrupulatnego liczenia kosztów i wymiernych korzyści.

Nie wszyscy zainteresowani zawitają do Gminy Rokietnica – to oczywiste. Podejmując promocyjne wyzwania trzeba być też świadomym. Zawsze. Jednak część z naszych rozmówców z całą pewnością pojawi się na terenie naszej lokalnej wspólnoty. Dlatego warto wierzyć w słuszność podejmowanych działań i uparcie je realizować...

Serdecznie dziękujemy Starostwu Powiatowemu w Poznaniu za zaproszenie do udziału w akcji promującej powiatowy produkt turystyczny „Naturalnie dookoła Poznania”. Dziękujemy za zaangażowanie i otwartość oraz umożliwienie uczestnictwa w Targach Regionów i Produktów Turystycznych Tour Salon 2012. Było nam z Wami bardzo miło. ☺

K.L.

Stowarzyszenie Emerytów i Rencistów „Pod Kasztanem”

I nadszedł ten czas. Jedziemy, jak co roku w dniach 5 – 7 października na długo oczekiwany wyjazd do ośrodka wypoczynkowego „Jeziork” w Pszczewie. Ośrodek jest pięknie położony wśród lasów nad jeziorem „Pszczewskim”.

Jadą nas 42 osoby dzięki dotacji Gminy Rokietnica w ramach zadania publicznego pod nazwą „Integracja członków Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów „Pod Kasztanem”, gdzie nasze emeryckie portfele mogą ponieść mniejsze koszty wyjazdu.

Humor dopisuje nam mimo niepewnej pogody. Jest pochmurno oraz pada deszcz. Rekompensatą jest bardzo miłe przywitanie nas przez pracowników ośrodka i przygotowanie smacznej kolacji.

Tak sympatyczna i miła atmosfera pozytywnie wpływa na nasze humory mimo deszczowej aury. O godz. 20:00 wita nas zespół „Lus Blus”, co powoduje, że resztki niepewności rozwiewają się w rytmach muzyki, miłej zabawy przy suto zastawionym stole szwedzkim. Zespół nie tylko nam przygrywa, ale także bawi się razem z nami - zachęca do wspólnej zabawy różnymi przyśpiewkami.

W trakcie zabawy został przeprowadzony konkurs na najciekawszy

i najładniej przygotowany kapeluszy. Podziwialiśmy inwencję twórczą i pomysł naszych pań oraz panów. Komisja miała ogromny problem w ocenie. Każda z pań otrzymała drobny upominek.

Następna niespodzianką było złożenie życzeń naszemu członkowi, który obchodził 80 urodziny. Prezentem dla jubilata była świeczka, która w miarę palenia rozkwitała w pięknie palący się kwiat i wygrywała melodię. Były uściski życzenia, a także pocałunki. I tak w szampańskim nastroju bawiliśmy się do 2-ej godz.

Sobota to dzień wspólnych gier i zabaw w plenerze, pogoda nam dopisuje spotykamy się po obiedzie, aby sprawdzić się w grach zręcznościowych: rzut ziemniakami, ringo, lotki, bieg z orzechami na talerzu na czas. Zgadujemy ile może być pieniędzy w słoiku (bilon)- tu trzeba przyznać, co niektórzy mają bardzo dobrą orientację. Były również testy z wiedzy historii, geografii, itp.. Rozwiązać trzeba było skojarzenia z rozspanych liter, trzeba było ułożyć nazwy kwiatów. W wielkim skupieniu wszyscy rozwiązywali swoje zadania. Organizatorom sprawiło przyjemność, że wszyscy uczestnicy wyjazdu brali udział w organizowanych konkurencjach.

W niedzielę czas wolny został wykorzystany na spacer i zbieranie

grzybów. Był również czas na rozmowy w grupach oraz wspólne śpiewy. Niestety wyjazd co dobre, kiedy się kończy i nasz pobyt w ośrodku „Jeziork” szybko dobiegł końca i czas wracać do domu.

Miłym zaskoczeniem było pożegna-

nie nas przez kierownika ośrodka jak również obsługę. My natomiast pożegnaliśmy pracowników ośrodka ze śmiechem na ustach i dobrym humorem.

Pozostały nam miłe wspomnienia i niezapomniane chwile.

B.N.

INTEGRACJA

Klub Kobiet Aktywnych z Rokietnicy na wydmach w Łebie

Korzystając z pięknej, złotej jesieni w drugiej połowie września wybraliśmy się do nadmorskiego kurortu – do Łeby. Klub Kobiet Aktywnych wraz z miłym towarzystwem gości w pen-

sjonacie „Secesja”. Gospodarze dbali o nasz wypoczynek oraz o podniebienie gości. W ramach urozmaicenia wieczoru oraz promocji pensjonatu mieliśmy niepowtarzalną okazję wysłuchać

koncertu, przygotowanego specjalnie na nasze przybycie. Córka właścicieli pensjonatu jest młodą adeptką Akademii Muzycznej w Gdańsku, a jej wiodącym instrumentem jest saksofon. Świątowie szlagiery oraz mocne brzmienie instrumentu, a przede wszystkim profesjonalizm młodej artystki wywołał wielki aplauz wszystkich słuchaczy.

Ale do Łeby przyjechaliśmy przede wszystkim, aby pójść na wydmy i zwiedzić Słowiński Park Narodowy. W sobotę zaraz po śniadaniu autokar zawiózł nas nad Jezioro Łebsko, które jest trzecim pod względem wielkości jeziorem w Polsce (po Jeziorach Śniardwy i Mamry). Tam czekał już stateczek wycieczkowy. Po zakończeniu rejsu obraliśmy kierunek na wydmy. Wychoząc z lasu ujrzeliśmy ogrom białego piasku. Wrażenie zawsze jest niesamowite a wydmy nigdy nie wyglądają tak samo. Niektórym z nas nawet buty nie były potrzebne, a piasek między palcami dopełniał przyjemności... a później brzeg morza, szum fal – pełnia szczęścia. Mieliśmy też okazję zwiedzić wyrzutnię raketową, która była tajnym niemieckim poligonem z 1940 roku. Testowano tam rakiety i przeprowadzano próby różnego rodzaju bomb.

Wczesnoranne marsze z kijkami, południowe spacerki w porcie jachtowym „Marina” oraz wieczorne rodzinowe toasty nad brzegiem, przy dźwięku szumiącego morza – to wszystko tworzyło klimat naszej wycieczki.

Z kolejnego udanego wyjazdu pozostają nam... wspomnienia.

B.R.

Dzień Seniora

W dniu 19 października br. Sołectwa Kiekrz – Pawłowice i Starzyny – Rogierówko zorganizowały Dzień Seniora w Restauracji „Pod Gruszą”. W spotkaniu z mieszkańcami wzięli udział Wójt pan Bartosz Derech.

Po krótkim powitaniu uczestnicy spotkania mogli wysłuchać wspaniałego koncertu Chóru Parafialnego z Kiekrza. Następnie przy słodkim, kawie i muzyce wszyscy spędzili miło czas.

Dziękujemy wszystkim przybyłym na spotkanie życząc jeszcze raz zdrowia i radości.

Do zobaczenia za rok

Sołtysi Ewa Sobkowiak
i Wiesław Dziamski

Więści z Żydowa

Dzień Seniora w poszczególnych sołectwach Naszej gminy to bardzo ważne wydarzenie. Uroczysta atmosfera oraz podniosły nastrój zawsze towarzyszy tym uroczystościom.

Tak było również w Sołectwie Żydowo – Rostworowo gdzie 10 – tego listopada przy współudziale rady sołeckiej, p. Sołtysa, p. radnego oraz dyrektora GOK-u (Gminnego Ośrodka Kultury) zorganizowano o godz. 14:00 popołudniowe spotkanie z seniorami w świetlicy wiejskiej.

Na święto seniorów przybyli również zaproszeni goście tj. p. wójt gm. Ro-

kietnica B. Derech, ks. proboszcz parafii Żydowo – T. Kokornaczyk, dyrektor GOK-u p. M. Grzymała, sołtys H. Gapik i radny p. W. Mazurek.

Po powitaniu seniorów przez radnego p. W. Mazurka głos zabrali w/w goście, którzy w krótkich wystąpieniach podziękowali i podkreślili wkład oraz zaangażowanie jakie obecni seniorzy wnieśli w budowę lokalnej samorządności.

Uczestnicy spotkania przy cieście i kawie rozmawiali na różne tematy później zaserwowano „konkrety”, były estetycznie wykonane patery na których

p. J. Nowak (pomagał również P. Gapik) przygotował: pieczeń w galarecie, szynkę przekładaną sałatką warzywną oraz pierś z kurczaka na ananasiu.

O oprawę muzyczną zadbał p. M. Grzymała, który przepięknie wykonał (wspólnie z solistą) takie szlagiery jak: „czarne oczy”, „kalina”, „Jarzębina czerwona”, „Głęboka studzienka”, „Sokoły” i inne porywając do wspólnego śpiewu rozbawionych seniorów i szkoda tylko, że na Sali były jeszcze wolne miejsca.

Za pomoc w organizacji Dnia Seniora podziękowania dla p. A. Nowak, G.

Tarka, K. Gapik, N. Gapik, S. Kuligowskiej oraz kucharzy p. J. Nowaka, P. Gapika oraz K. Gapika, który przywiózł ciasto na imprezę.

Wrażenia spisał W. Mazurek

Kącik policyjny

Kącik Kryminalny gminy Rokietnica

SIERPIEŃ

1. W dniu 04.10.2012 r. o godz. 17:25 w Krzyszkowie policjanci z WZM KMP Poznań na gorącym uczynku zatrzymali nietrzeźwego rowerzystę - wynik pomiaru 0,35 mg/l. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Podg.
2. W dniu 05. 10.2012 r. o godz. 08:00 w Rokietnicy ul. Krótka policjanci z WRD KMP Poznań zatrzymali na gorącym uczynku nietrzeźwego kierowcę samochodu osobowego - wynik pomiaru - 0,45 mg/l. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Podg.
3. W dniu 06.10.2012 r. o godz. 17:30 w Rokietnicy policjanci z OP1 KP Tarnowo Podg. dokonali zatrzymania osoby poszukiwanej. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Podg.
4. W dniu 08.10.2012 r. w godz. 14:00/15:00 w Rokietnicy ul. Szkolna dokonano przywłaszczenia telefonu komórkowego m-ki Motorola Gleam. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Podg.
5. W dniu 10.10.2012 r. o godz. 06:30 w Krzyszkowie policjanci z WRD KMP Poznań dokonali zatrzymania nietrzeźwego rowerzysty - wynik pomiaru - 0,31 mg/l. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Podg.
6. W dniach 10/11.10.2012 r. w godz. 22:00/07:15 w Rokietnicy dokonano kradzieży pojazdu m-ki Ford Galaxy koloru czarnego, rok produkcji 2007. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Podg.

Komisariat Policji w Tarnobrzegu – Rewir Dzielnicowych w Rokietnicy – ul. Rolna 20, 62-090 Rokietnica, tel/fax 61 8145 197

Kierownik Rewiru Dzielnicowych w Rokietnicy:

asp. Błażej Matysiak tel. 519 064 730

Dzielnicowy Rejonu nr I: st. sierżant Tomasz Król

Obsługuje miejscowości: Rokietnica, Krzyszkowo, Rostworowo.

Dzielnicowy Rejonu nr II: mł. aspirant Daniel Ryczek tel. 519 064 681

Obsługuje miejscowości: Kiekrz, Pawłowice, Starzyny, Sobota, Bytkowo, Żydowo.

Dzielnicowy Rejonu nr III: st. sierż. Marcin Nowakowski, Obsługuje miejscowości:

Mrowino, Cerekwica, Przybroda, Dalekie, Napachanie, Kobylniki, Rogierówko, Zmysłowo.

DYŻUR CAŁODOBOWY: dyżurny Komisariatu Policji w Tarnobrzegu:

tel. 61-841-48-60 lub 997, 61-8146-997, fax 61 841-48-65

7. W dniu 11.10.2012 r. o godz. 16:10 w Rokietnicy policjanci z Rew. Dzielnicowych w Rokietnicy dokonali zatrzymania na gorącym uczynku osoby niestosującej się sądowego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Podg.
8. W dniu 14.10.2012 r. o godz. 17:00 w Napachaniu policjanci z Rew. Dzielnicowych w Rokietnicy dokonali zatrzymania osoby poszukiwanej. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Podg.
9. W dniach 15/16.10.2012 r. w godz. 21:00/08:00 w Mrowinie ul. Kopernika dokonano kradzieży roweru górskiego m-ki Scrapper. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Podg.
10. W dniu 19.10.2012 r. w godz. 19:00/20:00 w Rokietnicy ul. Kolejowa dokonano kradzieży pojazdu m-ki Mercedes CLS koloru białego, rok produkcji 2011. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Podg.
11. W dniach 19/20.10.2012r. w godz. 23:00/20:30 w Rokietnicy ul. Szkolna dokonano włamania do urzędzenia myjny automatycznej skąd skradziono kasetkę z pieniędzmi. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Podg.
12. W dniu 26.10.2012 r. w godz. 07:30/17:00 w Sobocie dokonano włamania do domu jednorodzinnego skąd skradziono pieniądze oraz złotą biżuterię. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Podg.
13. W dniu 26.10.2012 r. o godz. 14:00 w Krzyszkowie policjanci z WZM KMP Poznań dokonali zatrzymania nietrzeźwego rowerzysty - wynik pomiaru - 0,95 mg/l. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Podg.
14. W dniu 26.10.2012 r. o godz. 16:35 w Mrowinie policjanci z WZM KMP Poznań dokonali zatrzymania nietrzeźwego rowerzysty - wynik pomiaru - 0,66 mg/l. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Podg.

15. W dniach 26/30.10.2012 r. w godz. 12:00/13:00 w Mrowinie ul. Kokoszczyńska z terenu budowy domu dokonano kradzieży materiałów budowlanych. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Podg.
16. W dniu 31.10.2012 r. o godz. 15:50 w Przybrodzie policjanci z WZM KMP Poznań dokonali zatrzymania nietrzeźwego rowerzysty - wynik pomiaru - 0,61 mg/l. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Podg.

Osoby mogące pomóc w ustaleniu sprawców wyżej wymienionych przestępstw proszone są o kontakt z dzielnicowymi Rewiru w Rokietnicy. Anonimowość zapewniona. Zwracamy się również z prośbą do mieszkańców naszej Gminy o zwracanie szczególnej uwagi na osoby których zachowanie i wygląd mogą wskazywać, że planują dokonanie przestępstwa i informowanie o tym dyżurnego KP Tarnowo Podgórne pod nr telefonu 61-8146-997.

OGŁOSZENIE

W nocy z dnia 18 na 19 listopada 2012 roku o godz. 23:57 dokonano włamania do marketu Delikatesy 34 w Rokietnicy.

Za pomoc w ujawnieniu sprawców wyznaczono wysoką nagrodę pieniężną.

Osoby posiadające jakąkolwiek informację w tej sprawie proszone są o kontakt z nr tel. 601-91-60-68 oraz 602-349-518 lub bezpośrednio z Komisariatem Policji w Tarnobrzegu Podgórny tel. tel./fax 61- 8145-197.

Rozmowy

„Rokickich Wiadomości”

ZBIGNIEW STAROSTA – pierwszy puzonista Poznańskiej Opery. Jeden z pięciu w kwintecie CASTLE BRASS. Od września 2012 roku kapelmistrz i dobry duch działającej przy rokietnickim GOK-u Gminnej Orkiestry Dętej. Nietuzinkowy artysta z pasją skrzydlatego Pegaza, zatopiony w dźwiękach, które sprzedaje z uzależniającą słuchaczy siłą. Mówi o sobie jako o człowieku szczęśliwym. Jednak wcale nie z racji samego namaszczenia talentem, ile z faktu szeregu okazji do czynienia z niego użytku. Towarzysząca jego życiu łaskawość to najbliżsi, przyjaciele i dobrosąsiedzkie obcowanie w rodzinnej już Rokietnicy.

D.P.: Obywatel świata, Wielkopoleń, Poznaniak czy może już Rokietniczanin? Która z tych przetrzeźnia jest Panu najbliższa? – Czy powinno się w ogóle czynić próby określenia w każdym – nie tylko Pańskim przypadku?

Zbigniew Starosta: Pytanie jest o tyle zaskakujące, że na każdy z tych wariantów mógłbym udzielić odpowiedzi twierdzącej. Za sprawą wspaniałych sąsiadów, których w niemałej ilości zesłał mi Pan Bóg, z całą pewnością czuję się Rokietniczaninem. I to takim z konkretnym adresem przy ulicy Leśnej. Gdziekolwiek skierowałbym wzrok, w którą ze stron się nie zwrócił, wszędzie trafiłbym do cudownych ludzi i przyjaciół z otwartym sercem. I choć z racji wykonywanego zawodu, jako muzyk Teatru Wielkiego w Poznaniu, udaję się w częste zagraniczne wojaże, trudno by mi było nazwać się ich fanem czy wielkim zwolennikiem. Zdecydowanie wolę domowe pielesze.

Ciepłych kapci, ulubionego kąta przy kominku, towarzystwa moich dwóch Pań - żony i córki, a także rybek, nikt i nic nie jest w stanie zastąpić czy zdominować.

D.P.: Muzyka to dla Pana dziedzictwo, przypadek, świadomy wybór, obowiązkiem czy realizowana pasja?

Zbigniew Starosta: Muzycznym bakcylem zaraził mnie ojciec, choć sam zawodowym muzykiem nie był. To on jednak wytrwale pielęgnował obudzone w wieku 6 lat zainteresowania. Z bakcylem jest zaś tak, że raz złapany, nie chce odpuścić. Najpierw więc, w moim przypadku, były zajęcia, później egzaminy do szkoły muzycznej, którą ukończyłem na poziomie I i II stopnia, następnie zaś Akademia Muzyczna w Poznaniu. Kształciłem się także za granicą, wróciłem jednak z powrotem do Poznania, by objąć stanowisko kierownika grupy puzonów w Teatrze Wielkim w Poznaniu.

D.P.: Jako młody człowiek nie musiał więc Pan stawać przed dylematem wyboru zawodu? To miała być po prostu realizowana z pasją przystawa z muzyką?

Zbigniew Starosta: Kiedy muzyka jak wirus pojawiła się w moim życiu, byłem zwyczajnie za młody, by myśleć, w stanowczo i „dożywotnio” sprecyzowany sposób, o swoim zawodowym losie. Wtedy to była pielęgnowana z zacięciem pasja. Z czasem jednak to właśnie ona stała się uzależnieniem, bez którego człowiek zaczyna nie wyobrażać sobie życia. I to jest właśnie ten moment, kiedy pasja może stać się zawodem. Ma to swoje bardzo pozytywne strony – człowiek idąc do pracy, którą kocha, zgodnie ze staropolską mądrością, czuje się tak, jakby wcale do pracy nie chodził.

Nie ma w tym stwierdzeniu przesady wtedy, gdy tak jak to jest w moim przypadku, dane jest dzielić i realizować swój zawód ze wspaniałymi współpracownikami. Bez zdawkowej kurtuazji i cienia przesady mogę powiedzieć, że zespół puzonistów w orkiestrze opery poznańskiej, którym mam zaszczyt kierować, to grupa genialnych muzyków i zarazem towarzyszy. I choć przychodzi nam wykonywać bardzo trudny zawód, obarczony w wielu przypadkach ogromnym stresem, dzięki niesionej wspólnie pasji, muzyka ciągle daje nam radość i przynosi ogromną satysfakcję. Pewnie dlatego nie musimy się wstydzić żadnej wygranej nutki.

D.P.: A dlaczego spośród tak wielu instrumentów wybrał Pan właśnie puzon? Czyżby to legendarny urok i czar dętych orkiestr, w którego zasięgu przyszło się Panu z jakichś powodów znaleźć?

Zbigniew Starosta: Pierwszy instrument, który dostałem od taty wcale nie był dęty. Zaczynałem bowiem od akordeonu. W szkole muzycznej jednak, oprócz obowiązkowej gry na fortepianie, byliśmy zobligowani poznać grę na którymś z instrumentów dętych. Ponieważ byłem na swój wiek wyso-

ki, wybrałem puzon. Jako jedyny bowiem z tej grupy instrumentów, wymaga pewnych fizycznych predyspozycji – długiej ręki. I tak już zostało.

Co zaś do siły orkiestr dętych – choć zostały może trochę zapomniane, to zdecydowanie nadchodzi ich renesans. Instrumenty te polecam gorąco pod rozwagę rodzicom. Potrafią doskonale rozwijać, uaktywniając i synchronizując wiele ośrodków w mózgu. Gra na dętym instrumencie wymaga koordynacji oddechu, właściwej pracy palców, ruchu ciała. Przede wszystkim jednak uczy pokory. W przypadku fortepianu czy gitary można sobie z jednej strony pomóc wzrokiem „lokalizując” niejako dźwięk na instrumencie, by potem - wykonując odpowiedni ruch palcem czy ręką - natychmiast go wydobyć. W przypadku instrumentów dętych, zanim pojawi się sukces i zadowolenie z wygrania pierwszej melodii, trzeba się mocno „nastarać” skupiając mięśnie, zmysły, podejmując wiele prób. Można to porównać do mozolnej wielodniowej wspinaczki na wysoką górę, którą okupić przychodzi wieloma potknięciami. Dopiero wejście na szczyt i zdobycie umiejętności panowania nad dźwiękiem zaczyna etap swobodnego spadania, które pozwala nabrać prędkości, rozwinąć skrzydła, poczuć radość, emocje i rozkosz. Oprócz typowo artystycznych doznań, okupionych tak właśnie przebytą ścieżką pokory, gra na instrumencie dętym wyposaża więc w bardzo przydatną dziś umiejętność radzenia sobie z wieloma trudnymi sytuacjami życiowymi, wymagającymi cierpliwego podejmowania kolejnych prób, pokonywania barier, stawiania do castingów, pukania do kolejnych drzwi. Cierpliwość i pokora z czasem zostaje bowiem nagrodzona - możliwością pocucia siły, wolności i ekspresji, drzemiącej gdzieś tam w ukryciu na dnie pozornie nieśmiałego serca.

D.P.: Artysta to ktoś obdarzony niepowtarzalną i nieprzeciętną wrażliwością – w pewnym sensie indywidualista. Jak to pogodzić z muzykiem grającym w zespole, w orkiestrze?

Zbigniew Starosta: Jeszcze raz należy podkreślić, że na sukces pracuje się przede wszystkim pokorą. Mimo pozornej sprzeczności, to ona pozwala najpiękniej wydobyć to, co jest w nas niepowtarzalne, jedyne, wyjątkowe, indywidualne, czego z czasem zwyczajnie stajemy się pewni.

Nie jest też tak, że każdy muzyk jest stworzony do bycia wirtuozem i solistą. Wywołany - w sensie dosłownym i w przenośni - przed orkiestrę - potrafi stracić pewność siebie i poczucie siły. Dlatego pracując z zespołem, zwłaszcza dziecięcym, trzeba doskonale poznać drzemiący w każdym z jego członków potencjał i predyspozycje, by pielęgnować je, właściwie wpływać na ich rozwój.

Staranie się „na siłę”, nie stworzy z osoby nieśmiałej solisty czy pierwszego skrzypka. Wręcz przeciwnie - może wyrządzić krzywdę. I na odwrót. Ten, kto chciałby przesadnie odcisnąć na zespole swój indywidualizm, powinien wiedzieć, że dobra orkiestra, musi przede wszystkim współgrać. Nie oznacza to w żadnym razie, by nie podejmować prób przełamywania barier, ćwiczenia odwagi czy kępowania rozwoju indywidualności i talentów. W każdym działaniu, zwłaszcza zaś tym dotyczącym wrażliwej materii wnętrza i ducha człowieka, trzeba zachować właściwą proporcję, wielką rozwagę i odpowiedzialną ostrożność.

D.P.: Teatr Wielki i Castle Brass, Castle Brass i Teatr Wielki – zgodny i transparentny mariaż, decyzja wynikająca z poszukiwania nowych doświadczeń czy inny powód? No i wreszcie, skoro własna kapela, to dlaczego związana właśnie z zamkiem w Kórniku?

Zbigniew Starosta: Bo nie ma go w Rokietnicy. A mówiąc całkiem se-

rio. Założenie zespołu CASTLE BRASS wyniknęło z tzw. potrzeby chwili.

Swego czasu na zamku w Kórniku dość często nagrody Wielkopolskiej Jaskości wręczała Unia Wielkopolan, a my, jako muzycy, uświetnialiśmy te spotkania i uroczystości fanfarami, z czasem zaś koncertami. Poza tym na zamku, w okresie dyrektorowania prof. Sierpowskiego, odbywało się szereg innych imprez, których staliśmy się „nadwornymi” muzykami. I tak ukonstytuowała się nasza grupa, przyjmując jako jeden z identyfikujących nas z nazwy elementów miejsce, w którym zaistnieliśmy po raz pierwszy.

D.P.: Prezentowany repertuar, konstrukcja recitali i stosowane środki wyrazu, w tym stanowiąca spoiwo Państwa koncertów oprawa słowna, to sposób na słuchacza, moda, wypełnienie konkretnego zamówienia, kształtowanie muzycznych gustów publiczności czy realizacja własnych preferencji i upodobań?

Zbigniew Starosta: Pożądaną artysta potrafi „zaczarować” publiczność nawet wykonaniem melodii „włazł kotek”. Z kolei marny muzyk, wykonujący niechlujnie nawet najbardziej ambitny utwór, na przykład Kaprys Paganiniego, nie otrzyma oklasków. Koncert więc czy recital musi stanowić pewną wypadkową. Jednym z jej elementów jest oczywiście repertuar – ten układany na zamówienie organizatora, uwzględniający cel i przesłanie koncertu, czy biorący pod uwagę przygotowanie i wiek publicz-

ności. W każdym bądź razie cokolwiek byśmy nie grali, musimy włożyć w to serce. Technicznie odbywa się to tak, że przed każdym koncertem odbywa się kilka prób, na których zespół CASTLE BRASS wspólnie, choć nierzadko także poprzez głosowanie, podejmuje decyzję o tym, czym będzie chciał uraczyć swoją publiczność.

D.P.: Państwa spełnione i niespełnione marzenia, najbliższe artystyczne projekty no i zakładane do zrealizowania plany. Z całą pewnością jest ich wiele. Jakie miejsce zajmuje w nich prowadzenie Rokietnickiej Orkiestry Dętej?

Zbigniew Starosta: W Rokietnicką Orkiestrę Dętą zostałem trochę „wkręcony”. Moja córka chodziła do przedszkola w Rokietnicy razem z dziewczynką, której tato też grał. Z kolei on znał innego muzyka. I tak od słowa do słowa – stało się, choć na samym początku przedsięwzięcie wydawało mi się, z racji świadomości przejścia przez ogrom żmudnej pracy zupełnie od podstaw, beznadziejne.

Okazało się jednak, że przychyłość, dobra wola, otwartość i szczerze chęci, w tym dyrektora Mariusza Grzymały, może zdziałać cuda. Rozpoczęły się próby, prowadzone, w bardzo zaprzyjaźnionej z orkiestrą i ogromnie jej życzliwej Szkole Podstawowej w Rokietnicy, a także u mnie w domu przy herbatce czy kawce. Doskonałym pomysłem był cykl zorganizowanych przez CASTLE BRASS, wspólnie z GOK-iem, koncertów w szkołach na terenie gminy. Młodzież

Z PRAC AKADEMII WIEKU DOSTOJNEGO

Ćwiczenia „zdrowy kręgosłup” odbywają się w każdy poniedziałek o godz. 18.00 w rokietnickiej Szkole Podstawowej. Zapraszamy do przyścia i ćwiczenia. Należy ze sobą zabrać kocyk, lub karimatę. Zapisy na miejscu.

Na chętnych nauki lub **doskonalenia swych umiejętności komputerowych** czeka sala komputerowa w tej samej szkole w środy o godz. 15.00. **Zgłoszenia i informacje tel. 606 365 798.** W ramach współpracy AWD ze Szkołą Podstawową w Rokietnicy w każdy czwartek „pani Bajeczka”, działaczka AWD, czyta uczniom bajki.

24 października na zaproszenie Wrzesińskiego Uniwersytetu III. Wieku Andrzej Deckert wygłosił pogadankę na temat: Transplantologia, historia, aspekty medyczne, moralno - etyczne i prawne. Mimo wczesnej godziny (16.00) sala miejscowego Domu Kultury ledwie pomieściła grupę ok. 300 słuchaczy!

Następne spotkanie naszych słuchaczy, sympatyków odbędzie się w piątek, 14 grudnia o godz. 18.00 jak zwykle w sali sołeckiej Krzyszkowa. Spotkanie o charakterze opłatkowym umili nam Zespół

Braci Rutkowskich śpiewając kolędy.

Czwórka braci: Janusz, Czesław, Zenon i Bogusław są wychowankami Chóru Stulgrosza i specjalnie dla nas zaprezentują zestaw kolęd.

W części drugiej **prof. Daniel Makowiecki** opowie nam o **karpiu i innych rybach u naszych przodków nie tylko na świątecznym stole.**

W programie także wspólne śpiewanie kolęd, łamanie się opłatkiem i składanie świątecznych życzeń. Zapraszamy wszystkich: Członków, Przyjaciół i Sympatyków AWD oraz tych nieśmiałych, którzy jeszcze nie wiedzą jak miło, przyjemni i pożytecznie można wspólnie spędzić wolny czas. **WSTĘP WOLNY.**

Andrzej Deckert

po nich zaczęła się do nas masowo garnąć tak, że części, na razie i tylko chwilowo (choćby z braku pełnego uzębienia), musieliśmy odmówić. Mimo, że zdradzali talent i predyspozycje. Po początkowej chwili wahania mam więc teraz już tylko ochotę iść dalej do przodu i nabierać prędkości.

D.P.: Jak w tym ogromie różnych zajęć i szeregu aktywności odnajduje się Zbigniew Starosta mąż, ojciec, przyjaciel, sąsiad, hobbysta?

Zbigniew Starosta: Czy mógłbym poprosić o kolejny zestaw pytań?

Generalnie faktem jest, że rzadko mieszkam w domu. Bywam popołudniami, czasami, ale to bardzo rzadko, wieczorami, łądując do Rokietnicy właściwie na nocleg. W ogromie kolejnych zajęć moje życie bardzo przyspieszyło, a doba powoli stała się za krótka. Mam nadzieję, że przy sporym poziomie drzemiącej we mnie energii, która pozwala to wszystko ogarnąć, starczy i zdrowia.

Natomiast wielce wdzięczny jestem mojej Żonie, która cierpliwie i skrupulatnie, mimo własnej pracy zawodowej, układa i przygotowuje dla mnie materiały na kolejny dzień, łącząc ze mną moje obowiązki – sam z pewnością tym tego nie ogarnął.

D.P.: CASTLE BRASS i Gminna Orkiestra Dęta w najbliższym czasie zaprasza nas na...?

Zbigniew Starosta: Już 28 grudnia 2012 r. na godzinę 19.00 do Auli w Gimnazjum w Rokietnicy na **Koncert Sylwestrowo-Noworoczny z udziałem solistów Teatru Wielkiego.** CASLE BRASS, akompaniując sopranowi i tenorowi, wystąpi tutaj w nietypowej dla zespołu instrumentów dętych roli, wymagającej niebywałej kondycji. Dla instrumentalisty dętego-błaszanego zagranie piano, czyli dźwięków w niewielkiej dynamice, wiąże się bowiem z ogromnym wysiłkiem. Dlatego chciałbym, ażeby publiczność, a zwłaszcza moi podopieczni z orkiestry dętej, przyszli i usłyszeli jak można grać cicho, miękko i przy tym soczyście.

Wcześniej zaś, 8 grudnia, wszystkie dzieci i nie tylko, zapraszam na muzyczny i kolędowy happening **z okazji Gminnych Mikołajek** na placu przy Urzędzie Gminy w Rokietnicy - CASTLE BRASS wystąpi w specjalnie na tę okazję szykowanych strojach.

Gminną Orkiestrę Dętą, mam nadzieję, że usłyszymy po raz pierwszy na wiosnę, w koncercie plenerowym, który określiłbym publicznym muzykowaniem, zapraszającym do cyklicznego spędzenia miłych chwil na zielonym placu za stacją „Bliska” w Rokietnicy.

Życząc spełnienia wszystkich marzeń serdecznie dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Danuta Potrawiak

Przedszkole Bajeczka

Przedszkole Bajeczka – PASOWANIE ŻACZKA na przedszkolaczka

„Snuje się bajeczka taka, pasuję Cię na przedszkolaka”...

Pasowanie na przedszkolaka to pierwsza tak ważna uroczystość dla naszych pociech. W październiku do grona przedszkolaków przedszkola „Bajeczka” w Rokietnicy, oficjalnie dołączyły nowe dzieci: czterolatki z grupy „Pingwinki” oraz dwie grupy trzylatków – „Kotki” i „Smoki”. Uroczystość ta na stałe zagościła w kalendarzu imprez przedszkolnych. Jest to moment, podczas którego dzieci wszem i wobec deklarują, że jako pierwsi przedszkolacy będą dzielnie znosić rozłąkę z najbliższymi. Większości dzieci pomaga to zamknąć etap adaptacyjny do przedszkola i otworzyć się zarówno na nowych kolegów jak i panie nauczycielki. Nowe miejsce i nowe otoczenie dla małego dziecka, to wielkie przeżycie, w szczególności gdy w tym miejscu ma zostawać na kilka godzin dziennie. Ślubowanie było pierwszą otwartą imprezą, w której mogli uczestniczyć rodzice, a także dziadkowie.

Nie było łatwo, to pierwszy występ przed publicznością w ich życiu. Nóżki drżały, serduszka mocniej biły i mimo zachęt ze strony pań i mam, aby się uśmiechać, buzie czasem krzywiły smutkiem i chęć do płaczu. Jednak wszystko udało się pokonać, kiedy zobaczyły wśród publiczności mamę, tatę, nawet babcię. Dzieci zaprezentowały się pięknie, wyglądały jak postaci z bajki w bajkowej scenerii sali. Z wielkim przejęciem przedstawiły krótkie programy artystyczne, na które składały się piosenki inscenizowane ruchem, wierszyki oraz układy taneczne.

Kulminacyjnym punktem uroczystości było złożenie przez maluchy przysięgi oraz pasowanie dzieci na prawdziwych przedszkolaków przez dyrektora przedszkola panią mgr Emilię Świst. Dzieci przyrzekały chętnie chodzić do przedszkola i chętnie się uśmiechać, śpiewać piosenki i uczyć się wierszy. Przyrzekały również zgodnie się bawić z innymi dziećmi i używać czarodziejskich słów „proszę”, „przepra-

szam”, „dziękuję”. Zaprzyjaźniona wróżka, przy pomocy swej magicznej różdżki pasowała wszystkich na prawdziwych przedszkolaków. Pani Dyrektor rozdała dzieciom dyplomy, znaczki z logo przedszkola, a także drobny upominek – na dobry początek wspólnych lat edukacji przedszkolnej.

Na zakończenie uroczystości maluchy bawiły się już w swojej sali wraz z rodzicami i paniami przy kawie i słodkościach. Miejmy nadzieję, że dzieciom, a przede wszystkim rodzicom, którzy po raz pierwszy uczestniczyli w tego typu uroczystości na długo utkwi ten dzień w pamięci. Premierowa uroczystość „Pingwinków”, „Kotków”, i „Smoków” okazała się ich prawdzi-

wym sukcesem. Rodzice byli zdumieni postęпами swoich pociech, a panie zadowolone ze swoich wychowanków. Głównym celem pasowania nowo przybyłych cztero- i trzylatków jest przyjęcie ich do grona przedszkolaków, ale również tworzenie w przedszkolu atmosfery radości, przyjaźni i zaufania. Myślimy, że te cele zostały w pełni zrealizowane.

Przedszkolakom życzymy, aby nowy rozdział w ich życiu, przyniósł wiele radości, samych pogodnych i przyjemnych chwil w gronie kolegów oraz ciekawych doświadczeń. Bardzo dziękujemy wszystkim rodzicom, którzy pomogli nam w organizacji tego święta.

Agnieszka Kożuchowska
Agnieszka Tomczak

11 listopada w Przedszkolu „Bajeczka”

Data 11 Listopada 1918 roku jest jedną z najważniejszych w historii naszej Ojczyzny. Po wieloletniej niewoli Polska odzyskała niepodległość. Dla przedszkolaka te pojęcia są abstrakcyjne, a dla Polaka bardzo ważne. Więc jakże przybliżyć dziecku słowo patriotyzm lub przywiązanie do swej Ojczyzny, do ziemi rodzinną, do obyczajów i kultury narodowej? W przedszkolu poznajemy symbole narodowe, uczymy się hymnu, poznajemy bliższe i dalsze środowisko, spotykamy się z legendami – oceramy się o historię... jesteśmy Polakami.

W dniu 9.11.2012 roku w naszym

Przedszkolu grupa „Muchomorów” i „Pingwinków” przygotowała uroczystą inscenizację z okazji Święta naszej Ojczyzny – Dnia Niepodległości. Dzieci starsze rozpoczęły uroczystość śpiewając nasz hymn narodowy, następnie młodsze dzieci zaprezentowały wiersze oraz piosenki i taniec. Uroczystość miała na celu pokazanie dzieciom właściwego stosunku do kraju, symboli narodowych, a także nabycie poczucia przynależności narodowej. Wszyscy przypomnieliśmy sobie, jak ważny był to dzień dla historii Naszego Narodu.

Katarzyna Kieliszek

„Zielono mi...”

Dnia 10 października 2012 r. w Przedszkolu „Bajeczka” odbył się światowy „Dzień Drzewa”. Rozpoczęło go przedstawienie pt: „O czym szumią drzewa...?” przygotowane przez grupę dzieci 5-letnich „Marynarze”. Następnym punktem obchodów tego dnia były zabawy gazetami (wcześniej odbyła się zbiórka makulatury i zajęcia dydaktyczne pt: „Tajemnice drzewa”); dzieci dowiedziały się na nich w jakim celu sadi się drzewa, do czego można je później wykorzystać, jak powstaje papier, itp.) - ale najbardziej oczekiwaną atrakcją był pokaz strojów wykonanych także z gazet. Pojawiły się kreacje

najlepszych projektantów mody: eleganckie sukienki, oryginalna biżuteria, „zjawił się” także Robin Hood ze swoją ukochaną lady Marion i kilku odważnych rycerzy... Każda grupa zaprezentowała dwa stroje i każda zebrała gromkie brawa ☺ Punktem kulminacyjnym tego dnia było uroczyste sadzenie drzewek przez każdą grupę (w tym miejscu DZIĘKUJEMY wszystkim Rodzicom, którzy bezinteresownie zakupili drzewka dla grup!!!) i pamiątkowe zdjęcie...

Mimo kiepskiej aury na dworze u nas było zielono, radośnie - i za rok na pewno znowu włączymy się do obchodów tego święta!

Alicja Ankułowicz i Romualda Przybylska- Hońdo

Przedszkole Napachanie

„Jestem przedszkolakiem”

Dnia 07.11.2012 r. dzieci z grupy „Żabki” z Napachania stały się prawdziwymi przedszkolakami, a to za sprawą „Pasowania na Przedszkolaka”. Ten dzień był bardzo wyjątkowy i uroczysty. Dzieci w strojach żabek dla zaproszonych gości, którymi byli rodzice, Pani Dyrektor Małgorzata Łopatka, Pani Wicedyrektor Lidia Trybuś oraz Pani Sołtys

Aneta Wendland, dały popis swoich talentów: recytowały wiersze, śpiewały i tańczyły. Były bardzo zaangażowane i twórcze oraz przejęte nie tylko samym występem przed publicznością, ale i pasowaniem przez Panią Dyrektor. Po części oficjalnej, czyli uroczystości, nastąpiła część, w której to rodzice, dzieci i nauczyciele mieli okazję podzielić się swoimi wrażeniami po występie, czyli wspólna biesiada przy stole. Główną atrakcją i niespodzianką dla dzieci był smaczny tort, na którym znajdowały się dwadzieścia dwie marcepanowe żabki. Serdecznie dziękujemy dzieciom, rodzicom, którzy pomogli zorganizować słodkości i kawę, a także sponsor-

kom tortu Pani Agnieszce Kram oraz Pani Marii Bojanowskiej.

Karolina Władysiak
Joanna Kriger- Bronowicka

Przedszkole Mrowino

Pasowanie na Przedszkolaka

„Parostatkiem w piękny rejs...”, takimi słowami piosenki Krzysztofa Krawczyka najmłodsze dzieci z Przedszkola w Mrowinie rozpoczęły 5 listopada uro-

czystość „Pasowania na Przedszkolaka”. Tym samym dla małych „Biedronek” i „Pszczółek” zaczęła się trzyletnia, pełna przygód podróż do portu Szkoła. Dzieci, choć stremowane swoim pierwszym występem, pokazały się z jak najlepszej strony i zachwyciły liczną publiczność. Na koniec pani Dyrektor za pomocą magicznego ołówka przemieniła każdego malucha w prawdziwego przedszkolaka oraz wręczyła dyplom i zasłużony upominek. Na uroczystości nie zabrakło również reprezentacji

władz Gminy. Gościem był pan radny – Ryszard Lubka, który z uwagą obserwował poczynania małych aktorów. Życzymy naszym „nowym” przedszkola-

kom dalszych, wspaniałych sukcesów.

Ewelina Rybnicka
Marzena Walendowska

Przedszkole Prys

Pasowanie

10 października punktualnie o 10.00 w przedszkolu „Prys” dzieci rozpoczęły uroczystość pasowania. Całe wydarzenie upłynęło pod znakiem miłej zabawy i wielu innych atrakcji. Uzyskanie dyplomu wiązało się ze sprawdzeniem umiejętności dzieci - zakładania kapci, posługiwania widelcem, przelewania wody do kubka, a także porządkowania zabawek. Dzieci bardzo ładnie zaprezentowały też umiejętności wokalo-taneczne, jednocześnie świetnie się bawiły. Odwagi nie zabrakło przedszkolakom podczas degustacji rzodkiewek, co – dla niektórych – było nie lada wyczynem ;). Potem dzieci złożyły przysięgę i „przypieczętowały” symbolicznie swoją obietnicę odciskiem palca na plakacie. Fajnym akcentem okazało się również nadanie imion dzieci ich własnym krzesłom. W końcu Pani dyrektor dokonała pasowania, a dzieci z uśmiechem przyjęły gratulacje i pamiątkowy dyplom.

To był bardzo przyjemny dzień dla naszych przedszkolaków, który na pewno pozostanie miłym wspomnieniem.

Karton

Koncepcją działalności przedszkola „Prys” są aspekty ekologiczne. W ramach ich realizacji w dniach 22-25.10. dzieci tworzyły własny kącik zabaw z wykorzystaniem kartonów. W pierwszym etapie dzieci malowały farbami kartonowe domy, a potem je ozdabiały. Była to znakomita forma rozwoju twórczości dziecięcej. Dywaniki do domów zostały wykonane z kartonów, kolorowanych kredkami. Dziewczynki zdołały je wykonując rozmaite wzory, co sprawiło im ogromną frajdę. Pomogły też w wyborze firanek i od razu zaczęły meblować domki ;). Chłopcy natomiast postanowili stworzyć autostradę, dlatego zajęli się kolorowaniem kartonów do ich przygotowania. Potem świetnie się bawili, podczas wyścigów przedszkolnymi autami. Grupa młodsza wykonała budę dla psa, bawiąc się także świetnie, realizując swoje pomysły. Dodatkowo grupa starsza wykonała kartonowe samochody - i co najważniejsze - każdy mógł zrealizować własną wizję artystyczną. Zabawa z kartonami okazała się świetnym pomysłem. Chcemy ją kontynuować.

Przedszkole Mumula

Rodzinne spotkania

W „Mumuli” duuuużo ostatnio się działo. A co najważniejsze dla nas w codziennej pracy – działo się z UDZIAŁEM RODZICÓW za co jesteśmy IM OGROMNIE WDZIĘCZNI! Nie udało się nam stworzyć ciepłej atmosfery bez ich wsparcia i zaangażowania.

Najważniejszą zmianą, z której jesteśmy szczególnie dumni, jest fakt, że od sierpnia szczyrimy się własnym boiskiem sportowym. Obiekt został wyposażony w dostosowane do wzrostu i możliwości dzieci bramki do piłki noż-

nej, kosze i siatkę do tenisa ziemnego/siatkówki. Choć i tak najwięcej radości sprawia przedszkolakom... bieganie! Najbardziej cieszyliśmy się z tego, iż na oficjalne otwarcie boiska przybyli tak licznie rodzice, biorąc udział w Mumulowej Olimpiadzie Rodzinnej. Nie zabrakło pucharów, dyplomów i przede wszystkim wesołej zabawy i życzliwej atmosfery.

Kolejnym ważnym rodzinnym wydarzeniem było pasowanie na przedszkolaka. Z dumą mianowaliśmy kolejne dzieciątka, które po trudzie adaptacji świetnie dały sobie radę podczas tak

ważnej uroczystości.

Nie zawiedli nas także rodzice podczas I Mumulowego Rajdu. Zebrała się nas niemała ekipa, która z wielką radością przejechała pociągiem z Rokietnicy do Pamiątkowa, a następnie przeszła 1,5 km nad jezioro (tak, tak – nasze najmłodsze pociechy też!). Na polanie stworzyliśmy piękne jesienne parasole, zjedliśmy wspaniałą ciepłą zupę. Najwięcej śmiechu było podczas wspólnej gimnastyki, gdy rodzice usiłowali sprostać propozycjom ćwiczeń dzieci...

Kontynuujemy również tradycję warsztatów z rodzicami. Odbyły się już zajęcia pt. „Ekologiczna moda” (rodzice „szyli” dzieciom ubrania z gazet, folii, butelek itd.) oraz „Jesienne wianki” (tworzenie dekoracji jesiennych). Wkrótce kolejne spotkanie – tym razem

przedstawienie z udziałem rodziców!

Chcemy też opowiedzieć o projekcie „Moi ulubieńcy” – nasze przedszkole wypełniło się domowymi zwierzątkami – odwiedziły nas pieski duże i małe, papuga, rybki... Rodzice – dziękujemy ☺! Rozpoczęliśmy także projekt rozpisany na cały rok w ramach edukacji regionalnej „Mój region – mój świat”. Na pierwszy ogień poszła zabawa z gwarą, w kolejnym miesiącu – a jakże, dzieci poznały historię św. Marcina i tradycję rogali, które oczywiście również przygotowały. Najpiękniejszy akcent tego dnia – i największa niespodzianka dla dzieci – to moment, kiedy Panie przemieniły się w aktorów i przygotowały dla przedszkolaków najprawdziwsze przedstawienie!

Przedszkole 4 Pory Roku

Jesienny worek atrakcji i niespodzianek

Październik w Przedszkolu „Cztery Pory Roku” był niezwykle ciekawym, obfitującym w masę interesujących zdarzeń miesiącem. Na dobry początek 6 października w Ośrodku Jeździeckim w Baborówku odbyła się wielka impreza rodzinna, na której zjawili się dzieci z 3 placówek przedszkola Cztery Pory Roku wraz ze swoimi rodzicami. Było wspólne grillowanie, pieczenie kiełbasek przy ognisku, wspólne biesiadowanie oraz śpiewanie, dla chętnych przejażdżka bryczką, a dla tych bardziej odważnych jazda konna. Mimo mało sprzyjającej aury cała impreza integracyjna bardzo się udała, wszyscy byli zadowoleni i na pewno w przyszłości chętnie coś takiego powtórzymy.

Kolejnym ciekawym wydarzeniem były odwiedziny teatru z Krakowa, który przyjechał do nas z przedstawieniem pt. „Przygody Małpki Fiki-Miki”. Była to bajka na podstawie „Awantury i wybryki małej Małpki Fiki Miki” Kornela Makuszyńskiego. Bajka interaktywna z przekazem edukacyjnym, opowiadająca o przygodach śmiesznej małpki, ucząca zaradności życiowej oraz tego, jak być dobrym dla innych.

W tym miesiącu przedszkolaki odwiedził także teatrzyk z przedstawieniem pt. „Zuzia w zaczarowanej krainie”. Była to opowieść o małej, nieposłusznej dziewczynce, która postanowiła nie iść do szkoły. Zuzia zasnęła na zaczarowanej ławce, a ta przeniosła ją do zaczarowanej krainy. Tam główna bohaterka miała okazję spotkać bajkowe postaci: robota, który lubi tańczyć; śpiewającego kowboja; krasnalę, który ze starości wszystko zapomniał i musi pytać grzybka o radę; śmiesznego króla i jego rycerzy; dobrego smoka i czarownicę, która chciałaby uwięzić Zuzię,

ale nie pozwalają jej na to dzieci. Pod wpływem spotkań i przygód, dziewczynka zaczyna rozumieć jak bardzo tęskni za domem i szkołą, która przecież... jest całkiem fajna. Postanawia, że będzie grzeczna. Było to bardzo ciekawe przedstawienie przeplatane wesołymi piosenkami oraz żywiołową akcją, co bardzo podobało się dzieciom, które z ogromnym zainteresowaniem w nim uczestniczyły.

W październiku gościliśmy również Zieloną Nutkę, którą nasze przedszkolaki już bardzo dobrze znają i lubią. Zielona Nutka i tym razem nas nie zawiodła, a audycja muzyczna, z którą do nas przyjechała była bardzo ciekawa i pouczająca.

Pierwszy raz natomiast odwiedził nas pan, który w niesamowity sposób

opowiadał baśnie. Nie czytał, tylko opowiadał, co bardzo podobało się dzieciom i już wiemy, że ta wizyta na pewno nie była ostatnią w naszym przedszkolu. Zapraszamy i czekamy.

W listopadzie czeka nas ważna uroczystość, a mianowicie pasowanie na przedszkolaka. Nasze dzieci z wielkim zaangażowaniem ćwiczą wierszyki i piosenki, aby jak najlepiej wypaść przed swoimi rodzicami.

Przedszkole Lesna Chatka

Dary jesieni

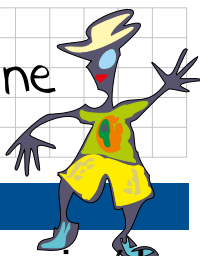
Polska złota jesień... piękna pora roku. Ostatnie promienie słońca zapraszają nas na spacer. Liście na drzewach malują się w różnobarwnych kolorach, a ziemia pokrywa się kolorowym, szeleszczącym dywanem. W lasach mnóstwo grzybów. To czas na zbiory owoców i warzyw oraz przygotowanie zapasów na zimę. 17 października Przedszkolaków odwiedziła ich ulubiona Babcia Aldona. W prezencie dla dzieci przyniosła kosz pełen warzyw, które po ugotowaniu zmieniły się w pyszną sałatkę jarzynową. Pewnego jesiennego dnia w przedszkolu zorganizowany został Jesienny Bal. Dzieci bawiły się wraz

z Panem Jerzym w roli wodzireja. Zaba- wa była fantastyczna. Były tańce, konkursy i zagadki. Do naszego przedszkola z wielką ochotą przybywają osoby pełniące ważne i odpowiedzialne funkcje społeczne. Bardzo miłym gościem, oczekiwanym z niecierpliwością przez wszystkie dzieci był funkcjonariusz Komisarzatu Policji w Tarnowie Podgórnym. Przedszkolaki miały okazję porozmawiać ze stróżem prawa na temat wykonywanej przez niego pracy, zdobyły cenne informacje na temat dbania o bezpieczeństwo swoje, jak również innych. W nagrodę za wzorowe sprawowanie dzieci otrzymały obietnicę ponownych odwiedzin.

mgr E. Sroczyńska

Aktualności szkolne

SP Mrowino

Drugie miejsce Marty Wachaczyk w wojewódzkim turnieju klasyfikacyjnym w Niechanowie

Kategoria wiekowa żaków (do klasy IV) była ostatnią, w której rozegrany został I WOJEWÓDZKI TURNIEJ KLASYFIKACYJNY w tenisie stołowym. Turnieje klasyfikacyjne są najważniejszymi zawodami dla poszczególnych kategorii wiekowych, ponieważ stanowią eliminacje do Mistrzostw Wielko-

polski, do prestiżowych turniejów TOP - 8 oraz stanowią ważny punkt przy powołaniach do kadry województwa.

Doskonale spisali się w tych zawodach zawodnicy „Słowiana” Mrowino: Marta Wachaczyk i Adam Łopatka. Marta po długim i wyczerpującym turnieju wywalczyła drugie miejsce prze-

grywając w pojedynku finałowym z koleżanką z Ostroroga, Zosią Dominiczak. Trzeba zaznaczyć, że **Marta** jest pierwszą zawodniczką „Słowiana”, która zajęła medalową lokatę w turnieju tej rangi.

Bardzo dobrze zaprezentował się kolega Marty, **Adam Łopatka**, który wśród chłopców tej samej kategorii **uplasował się na szóstym miejscu**, pokonując wielu bardzo groźnych przeciwników. Niewiele brakowało,

aby Adam stał się sprawcą dużej niespodzianki, ponieważ był bliski zwycięstwa z czołowym zawodnikiem wśród żaków, Remigiuszem Styzińskim ze Śmigła. Pojedynek tych dwóch zawodników swoim wysokim poziomem zwrócił uwagę wielu obserwatorów turnieju, dla których gra Adama była dużym zaskoczeniem.

Oprócz Marty i Adama w Niechanowie startowali również przedstawiciele naszych szkół: **Zuzia Kwiecińska i Dominik Małyszka**. Zuzia uplasowała się na szóstej pozycji, a Dominik ukończył zawody na 17. miejscu.

Jacek Olejniczak

Tenisistki stołowe z Mrowina czwarte w finałach Mistrzostw Wielkopolski

Bardzo szybko toczyły się w tym roku Mistrzostwa Wielkopolski Szkół Podstawowych w Tenisie Stołowym. Nasze drużyny dziewcząt i chłopców po zdecydowanych zwycięstwach w Mistrzostwach Powiatu walczyły w następnym etapie w Mistrzostwach Rejonu Poznań Teren Wschód, które odbyły się 17 października w Niechanowie. Stawką był awans do finałów Mistrzostw Wielkopolski. Zgodnie z oczekiwaniami dziewczęta zajęły drugie miejsce, które również było premiowane awansem do finałów. Bardzo niewiele zabrakło do awansu chłopcom, którzy wywalczyli trzecią lokatę przegrywając drugie miejsce jednym setem.

Finał Mistrzostw Województwa Wielkopolskiego W Drużynowym Tenisie Stołowym Dziewcząt I Chłopców rozgrywany w ramach XIV Igrzysk Młodzieży Szkolnej odbył się 30 paź-

dziernika w sali Zespołu Szkół z Oddziałami Integracyjnymi nr 1 w Poznaniu.

Wśród dziewcząt zjawili się 14 najlepszych drużyn z województwa wyłonionych w kolejnych eliminacjach. **Szkołę z Mrowina reprezentowały Zofia Gizińska, Julita Władysiak i Marta Wachaczyk.** W zawodach nie mogła wystąpić **Iza Sołtysiak**, która w ostatniej chwili się rozchorowała.

W rozgrywkach grupowych przeciwniczkami naszych dziewcząt były tenisistki z Żychlina, Pęckowa i Śmigła. Do ćwierćfinałów kwalifikowały się dwie najlepsze szkoły z grupy. Pierwszy pojedynek z Pęcokiem zakończył się zdecydowanym zwycięstwem 3 : 0, a drugi z Żychlinem 3 : 1. W tym momencie mieliśmy już awans zapewniony, ale zależało nam na zajęciu pierwszego miejsca w grupie, a do tego potrzebne było

zwycięstwo w ostatnim pojedynku ze Śmigłem. Niestety po bardzo zaciętych grach przegraliśmy 1 : 3.

W pojedynku półfinałowym nasze dziewczęta trafiły na bardzo groźne zawodniczki ze szkoły w Gizalkach. Był to rewanż za porażkę w ubiegłym roku, która wtedy nie pozwoliła awansować nam do czołowej ósemki.

Tym razem lepsze były uczennice z Mrowina, które po meczu stojącym na wysokim poziomie wygrały 3 : 0, awansując do czołowej czwórki.

W półfinale po ambitnej walce przegrały 0 : 3 z koleżankami z Ostroroga

i w pojedynku o trzecie miejsce ponownie spotkały się ze Śmigłem. Ten mecz był jeszcze bardziej zacięty od spotkania grupowego, ale niestety również zakończył się porażką, chociaż tym razem 2 : 3.

Mimo tej przegranej czwarta lokata wywalczona przez Zosię, Martę i Julię z dużym wkładem zaangażowania Izy jest bardzo dużym sukcesem naszej szkoły, szczególnie biorąc pod uwagę liczbę szkół uczestniczących na poszczególnych etapach w tej rywalizacji.

Jacek Olejniczak

Czwarta drużyna Wielkopolski: Iza Sołtysiak, Zosia Gizińska, Julita Władysiak i Marta Wachaczyk (na osobnym zdjęciu)

Imieniny szkoły

Szkolne tradycje są bardzo istotnym elementem integrującym społeczność szkolną oraz stanowią o niepowtarzalności miejsca, jakim jest nasza szkoła.

IMIENINY SZKOŁY to ważna uroczystość dla dzieci i nauczycieli. W tym roku szkolnym świętowaliśmy już 12 października. Połączyliśmy tę uroczystość z ogólnopolskim programem MŁODZI ODWAGI, by propagować zdrowy styl życia i aktywność ruchową.

Po raz trzeci spotkaliśmy się z boha-

terami bajkowego ogrodu bajek pana Kleksa. Uczniowie od klasy 0 do VI, posługując się przeróżnymi technikami, przygotowali ciekawe i bardzo efektowne prace związane ze zdrowym trybem życia: pojawiły się kosze pełne owoców i warzyw, przepisy, hasła reklamowe, makiety, które prezentowane były w obu budynkach naszej placówki.

Chcemy być szkołą, która promuje zdrowe nawyki żywieniowe i dba o aktywność fizyczną. Zapamiętajmy więc te ważne wskazówki i żyjmy zdrowo!

W.Haliasz, I.Speina – SP Rokietnica

Taaaaaka ryba...

Łowienie ryb, obok zbieractwa runa leśnego, rolnictwa i myślistwa należy do najstarszych sposobów zdobywania pożywienia. Rybactwo, to również dziedzina nauki, która łączy w sobie wiedzę na temat gospodarowania organizmami wodnymi w zgodzie z prawidłami ekonomii oraz założeniami ochrony środowiska. Mielśmy możliwość przekonać się o tym podczas kolejnej wizyty w Łysym Młynie.

W odrestaurowanym młynie, należącym do nadleśnictwa Łopuchówko, mogliśmy oglądać podczas tej wizyty ekspozycję poświęconą rybactwu i wędkarstwu. Na trzech kondygnacjach budynku znalazły swoje miejsce ekspozycje udostępnione przez Polski Związek Wędkarski. Uczniowie klas IIb, IId i IIIs przekonali się, że ryba rybie nierówna. Obejrzelśmy próbówki z ikrą i narybkiem różnych gatunków ryb. Mogliśmy podziwiać ryby w akwariach. Próbowaliśmy rozpoznać pływające w akwariach okazy i prawidłowo je nazwać. Wiemy, jakiego sprzętu używa rybak, a jakiego wędkarz. Pani Karolina Prange pokazała nam różne przedmioty, które potrzebne są do hodowli ryb. Wysłucha-

liśmy wielu ciekawych historii o życiu ryb, ich zwyczajach i ciekawych zachowaniach.

Dużą atrakcją było dla nas oglądanie preparatów mikroskopowych z rybnymi łuskami. Czy wiecie, że wiek ryby można rozpoznać po wyglądzie jej łuski?

Ponieważ młyn leży nad stawem, poszliśmy obejrzeć, jak wyglądają rośliny, porastające jego brzegi. Przy okazji udaliśmy się do ogródka meteorologicznego. Dowiedzieliśmy się tam, co to jest pogoda, jakie są jej składniki, jak powstaje deszcz i chmury. Mogliśmy zobaczyć urządzenia, za pomocą których przeprowadza się obserwacje pogody.

Po powrocie do szkoły każdy z nas wykonał pracę, przedstawiającą rybę. Prace zostały wykonane z różnych materiałów i różnymi technikami. Zaprezentujemy je na szkolnym korytarzu, a następnie prześlemy do Łysego Młyna, tak jak obiecaliśmy. Będą tam prezentowane w czasie trwania wystawy.

Nie była to nasza ostatnia wyprawa w to ciekawe miejsce. Umówiliśmy się na wrzesień – na następne zajęcia dotyczące otaczającej nas przyrody.

Iłona Rybicka, Dorota Zalewska,
Anna Jarczyńska
SP Rokietnica

Wyprawa do Brzechwolandii

10 października uczniowie klas zerowych i pierwszych ze Szkoły Podstawowej im. Jana Brzechwy w Rokietnicy uczestniczyli w przedstawieniu Brzechwolandia. Brzechwolandia to wspaniała kraina, którą każde dziecko powinno poznać. Dzięki niej można zapamiętać o wszystkich zmartwieniach i przenieść się w kolorowy świat muzyki i radosnych marzeń. Tam na-

uczylimy się jak dobrze zachowywać się w szkole, na podwórku i w domu. Brzechwolandia to wspaniała okazja do poznania wierszy Jana Brzechwy „Leń”, „Samochwała”, „Skarżypyta”, „Znaki przestankowe”, „Atrament”.

Był to zaczarowany świat poezji i piosenki wykreowany przez aktorów we wspólnej zabawie z najmłodszymi odbiorcami teatru. Byliśmy świadkami przygód, które tylko tam zdarzyć się mogą.

Wychowawcy klas – SP Rokietnica

Projekt „Smok Mądragon daje radę”

Smok „Mądragon daje radę” - Jak bezpiecznie być na co dzień? - to edukacyjny projekt profilaktyczny, do którego przystąpiła nasza szkoła w roku szkol-

nym 2012/2013. Jest to program adresowany do klas pierwszych.

Kim są Kabecjanie i tytułowy smok Mądragon?

Kabecjanie to kosmici z planety Bezpieczeństwa i Rozwagi, którzy przybyli na Ziemię z ekspedycją badawczą. Ich przywódcą jest niezwykle mądry Smok

Mądragon. Dzięki temu, że Kabecjanie dopiero odkrywają pewne zaskakujące dla nich reguły życia na Ziemi, dzieci mogą razem z nimi uczyć się i poznawać podstawowe zasady bezpieczeństwa.

W czwartek 8 listopada klasy pierwsze w ramach Projektu „Smok Mądragon daje radę” - gościły przedstawicieli Policji z Wydziału Prewencji z Tarnowa Podgórnego.

Goście - Policjanci przeprowadzili pogadankę z dziećmi na temat ich bezpiecznego zachowania w domu, w szkole, na drodze i podczas zabaw. Opowiedzieli o swojej służbie i niektórych zadaniach Policji, zaprezentowali swoje codzienne i galowe umundurowanie, charakterystyczne dla swojego wydziału oraz przybory, którymi się posługują w pracy. Dzieci mogły założyć kamizelki odblaskowe, kuloodporne, założyć czapki, wziąć do ręki li-

zaki drogowe, tarcze ochronne, pałki, kajdanki. Na koniec spotkania dzieci zadawały gościom pytania związane z ich pracą, zaśpiewały piosenkę Smoka Mądragona, uczestniczyły w pamiątkowych zdjęciach.

A.Smólska Rodziejczak
SP Rokietnica

Organizatorami projektu są:

- Stowarzyszenie Laboratorium Troski,
- Polski Czerwony Krzyż,
- Kredyt Bank,
- Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji Warta S.A.

Patronat honorowy objęli:

- Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- Komenda Główna Policji,
- Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej

Cele projektu:

- Zwiększanie bezpieczeństwa w środowisku rozwoju dziecka poprzez kształtowanie i utrwalanie prawidłowych, bezpiecznych

zachowań w domu, w szkole, na drodze i podczas zabaw, a w konsekwencji zmianę złych przyzwyczajzeń zarówno wśród dzieci, jak i dorosłych,

- Zwiększanie świadomości i wiedzy na temat zachowań i sposobów tworzenia środowiska przyjaznego bezpiecznemu rozwojowi dziecka, poprzez udostępnianie praktycznych narzędzi oraz zwiększanie dostępu do przydatnych informacji i źródeł w serwisie internetowym,
- Zmniejszanie liczby wypadków i urazów niezamierzonych wśród dzieci,
- Wsparcie lokalnych wysiłków skierowanych na tworzenie środowiska przyjaznego bezpiecznemu rozwojowi dziecka.

Nowe odkrycia, nowe wrażenia

Lubimy odkrywać nieznanne miejsca i możliwości. Po raz pierwszy wybraliśmy się w stałym składzie – kl.II b, II d i III s w nowe dla nas otoczenie – do kina fundacji ARS. To bardzo dziwne i ciekawe miejsce. W niewielkim budynku mieści się kameralne kino i sale, w których prowadzone są warsztaty plastyczne.

Nasza przygoda z filmem rozpoczęła się od obejrzenia filmu „Król Maciuś Pierwszy”. Po spektaklu rozmawialiśmy o roli przyjaźni, odpowiedzialności za siebie i innych. Później z pomocą pań – animatorek zajęć, każde z dzieci wyko-

nało koronę i królewskie berło według własnego pomysłu.

W pomieszczeniach Fundacji czekała nas jeszcze jedna niespodzianka – mieliśmy możliwość obejrzenia prac malarzy, eksponowanych w galerii i zapoznania się z różnymi technikami malarskimi.

W tym dniu mieliśmy jeszcze jedną atrakcję. Mimo, że na dworze było zimno i padał deszcz, przenieśliśmy się w ciepły klimat strefy podzwrotnikowej w Palmiarni Poznańskiej. Pod wodzą przewodnika zwiedziliśmy Palmiarnię, obejrzelśmy rzadko spotykane rośliny. Mogliśmy zobaczyć, jak rośnie kakao, powąchać cynamon i zobaczyć, jak kwitną egzotyczne kwiaty. Obejrze-

śmy też wystawę egzotycznych motyli i ekspozycję rzadkich owoców z różnych stron świata.

Po tak wielu wrażeniach wróciliśmy do szkoły. Wysiadając z autokaru wzb-

dziiliśmy sensacją naszymi insygniami królewskiej władzy.

*Dorota Zalewska, Ilona Rybicka,
Anna Jarczyńska
SP Rokietnica*

Jesteśmy już uczniami

12 października 2012 r. był wielkim dniem dla wszystkich pierwszoklasistów. W tym dniu bowiem odbyło się pasowanie na ucznia. Wszystkie dzieci odświętnie ubrane, z bardzo poważnymi minami czekały na ten wspaniały moment.

Najpierw dzieci z klasy I a,b,c,d śpiewały piosenki, tańczyły i recytowały wiersze – pokazały czego nauczyły się przez pierwszy miesiąc nauki. Następnie zdawały krótki egzamin ze znajomości swojej szkoły. Okazało się, że dla uczniów klas pierwszych ten egzamin

był bardzo łatwy. Wobec tego nie pozostało nic innego, jak tylko dokonanie aktu pasowania przez panią dyrektor Halinę Jakś. Wszystkie dzieci cierpliwie czekały na swoją kolej. Po uroczystym pasowaniu, jak przystało na taką uroczystość, dzieci otrzymały prezenty. Przewodniczący Rady Rodziców, pan Janusz Nowicki wyczarował z magicznego pudełka tajemniczą kopertę. Za przyjaźniona z naszą szkołą Pani Ewa Zielińska, doradca PKO, podarowała dzieciom książeczki oszczędnościowe. Nie zapomnieli o dzieciach także pan Jacek Florkiewicz, który dba o zdrowie żywienie w naszej szkole i podarował

„małe co nieco” – czerwone jabłuszka. Były także upominki od rodziców. Za wszystkie przejawy życzliwości i pre-

zenty dziękujemy. Ale czego nie robi się dla naszych milusińskich!

M.D. – SP Rokietnica

Narodowe Święto Niepodległości

Co roku w naszej szkole uczniowie klas 0 – III świętują uroczyste 11 listopada. Ten dzień to dla naszych dzieci symbol miłości Ojczyzny, walki o wolność i wiary w zwycięstwo. To przede

wszystkim lekcja patriotyzmu – Jestem Polakiem, znam i szanuję symbole narodowe: flagę, godło, hymn Polski. Ważność chwili i odświętny charakter uroczystości podkreślają również Rodzice,

którzy nigdy nie zapominają w tym dniu o galowym stroju dla swojego dziecka.

9 listopada w sali gimnastycznej Szkoły Podstawowej im. Jana Brzechwy w Rokietnicy spotkaliśmy się na uroczystej akademii, by uczcić 94. rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości. Uczniowie weszli na salę z przypiętymi do ubrań biało-czerwonymi kotylionami, które wykonali wcześniej na lekcjach. Dzieci z oddziału zerowego dumnie niosły w dłoniach biało-czerwone chorągiewki. Uczniowie klasy IIIc pod bacznym okiem wychowawcy przygotowali część artystyczną. Uroczystość rozpoczęto wprowadzeniem flagi i odśpiewaniem „Mazurka Dąbrowskiego”. Ewelina Batóg zagrała popularną pieśń „Marsz, marsz Polonia” (przygotowała

ją w ramach pozaszkolnych zajęć muzycznych), następnie uczniowie przedstawili tragiczne losy naszej Ojczyzny, jej drogę do odzyskania niepodległości poczynając od zaborów, a skończywszy na roku 1918, zaprezentowali wiersze, pieśni patriotyczne i żołnierskie. Wszyscy ze skupieniem i uwagą wysłuchali montażu słowno-muzycznego. O wyjątkową oprawę plastyczną miejsca akademii zadbały panie Małgorzata Przy-noga i Magdalena Tomczak.

Na zakończenie pani wicedyrektor Katarzyna Krawiec, dziękując uczestnikom tego patriotycznego wydarzenia, podkreśliła jego wychowawczą i artystyczną wartość.

*mgr Mirosława Stachowiak
SP Rokietnica*

Gimnazjum Rokietnica

Akademia z okazji Święta Niepodległości

9 listopada odbyła się w naszej szkole uroczysta akademii z okazji Święta Niepodległości. W tym roku przygotowali ją uczniowie z klas IIIa, IIIb i Ie pod czujnym okiem pani Alicji Dworak. Chór prowadzony przez pana Piotra Paupę urozmaicił akademię dobrze nam znanymi pieśniami patriotycznymi. Poprzez barwną aranżację słowno-muzyczną uczniowie przypomnieli

dramatyczną scenę z ostatniego rozbioru Polski, cierpienia Polaków tęskniących za powrotem do Ojczyzny, próbę germanizacji w polskich szkołach, bohaterów, którzy zrezygnowali ze szczęścia osobistego, aby walczyć o wolność i wreszcie moment, kiedy po 123 latach niewoli rosyjskiej, pruskiej i austriackiej, Polska stała się wolnym państwem.

Przejmujące sceny, wypowiedzi

ludzi, którzy nie waha-li się poświęcić życia za Ojczyznę, patriotyczne pieśni poruszyły tę nutę w naszych sercach, której brzmienia dawno nie słyszeliśmy... Niejednemu zakręciła się łezka w oku.

Uroczystość zakończyło wspólne odśpiewanie polskiego hymnu.

*Gimnazjaliści z klasy IIIa
z Wychowawczynią*

NOC W SZKOLE - Tańce, hulanki, swawole

Jesteśmy dość zwartą grupą indywidualistek, które potrafią przegadać i przetańczyć całą noc... Miejscem naszych spotkań jest... (uwaga, to czysta prawda!)... szkolna świetlica! Tu czujnym i serdecznym spojrzeniem otacza nas charyzmatyczna postać Pani Violety Poturnickiej, która za sprawą nietuzinkowej osobowości, potrafi w działaniu zjednoczyć nawet najbardziej różne osobowości, powiązać pozornie odległe charaktery; sama uczestnicząc we wszystkich naszych pomysłach, sta-

nowiąc dla nas siłą napędową w pokonywaniu trudów dorostania do dorosłości. To Pani Violetta inspirowała nas do tego, by rozmawiać o sobie, dzielić się radościami i kłopotami. To dzięki Pani kolejnym już raz spędziłyśmy NOC W SZKOLE! Istne szaleństwo. Gimnazjaliści od września odliczają dni do wakacji, a my nawet... śpimy w szkole.

W nocy z 22 na 23 września urządziliśmy sobie maraton taneczny, który nieprzerwanie trwał od 22.00 do 2.00. Królowała GANGNAM STYLE!

Kolejną noc planujemy w listopadzie... Oj, będą „Strachy na lachy!”

Gimnazjalistki

Dzień chłopca

Ile poświęcenia wymaga przygotowanie 160 rogalików z niespodzianką, którą była wróżba na nadchodzący rok? To grupa wspaniałomyślnych dziewcząt zabrała się do przygotowywania wypieków w niedzielny poranek! Zebrałyśmy się w szkole i w gimnazjalnej kuchni zabrałyśmy się do pracy. Wymagającym szefem kuchni była Pani Violetta Poturnicka. To Ona dyrygowała swoimi kucharkami. A wszystko to, żeby powitać naszych kolegów świeżymi ciasteczkami w poniedziałkowy poranek.

Panowie byli zachwyceni!
 Ciekawe, co przygotowują nam z okazji DNIA KOBIET?

Gimnazjalistki uczęszczające do świetlicy

Otrzęsiny pierwszaków

Dnia 12 października 2012 roku w Gimnazjum im. Noblistów w Rokietnicy świętowaliśmy Dzień Edukacji Narodowej. Przy tej okazji - jak co roku - zorganizowano otrzęsiny i ślubowanie pierwszoklasistów.

W pierwszej kolejności przywitano nauczycieli i uczniów szkoły. Następnie przemówił pan dyrektor, Jacek Welman, który złożył życzenia wszystkim pracownikom placówki. W tym samym

czasie gimnazjaliści wręczyli własnoręcznie przygotowane kartki.

Potem ogłoszono wyniki PLEBISCYTU NA SUPER-NAUCZYCIELA ROKU. Oto zwycięzcy w określonych kategoriach:

- NAJBARDZIEJ WYSPORTOWANY NAUCZYCIEL: p. Wojciech Brych-Kadziński
- NAJBARDZIEJ WYMAGAJĄCY NAUCZYCIEL: p. Joanna Karczewska-

Grajek

- NAJWIĘKSZY PRZYJACIEL UCZNIÓW: p. Adam Rataj
- ULUBIONY LINGWISTA: p. Agata Werner
- NAUCZYCIEL Z ARTYSTYCZNĄ DUSZĄ: p. Małgorzata Sklepek.

Później zaproszono na scenę przedstawicieli klas pierwszych z wychowawcami. Następnie odbyły się dwie konkurencje. Pierwsza z nich polegała na odnalezieniu swojego opiekuna z związanymi oczami. Okazało się to nie

ładą wyzwaniem, ponieważ nauczyciele zamieniali się miejscami. A w drugiej należało jak najszybciej zjeść jogurt, również z zasłoniętymi oczami.

Imprezę zakończono uroczystym przyrzeczeniem godnego reprezentowania imienia szkoły złożonym przez uczniów klas pierwszych. Wniesiono sztandar szkoły i przystąpiono do ślubowania. Wszyscy odśpiewali hymn szkoły i kontynuowali zajęcia dydaktyczne.

Dominika Błędowska i Agnieszka Fudala

Teatralne potyczki z Narodowym Teatrem Edukacji z Wrocławia

Misją Narodowego Teatru Edukacji im. A. Mickiewicza jest tworzenie i realizacja projektów teatralnych oraz imprez edukacyjnych związanych z szeroko rozumianym wychowaniem poprzez sztukę, jak również przygotowaniem widza do świadomego i krytycznego korzystania z dorobku polskiej i świat-

owej literatury (www.narodowyteatredukacji.pl).

W październikowy, pochmurny poranek wyruszyliśmy do poznańskiego Kina Apollo na spektakl „Teatralne potyczki”. Tylko wytrawni znawcy klasycznych dzieł dramatycznych rozpoznali oprócz „Antygony” Sofoklesa,

„Hamleta” Szekspira, „Dziadów” A. Mickiewicza fragmenty dzieł Mrożka, Różewicza, Moliere, Norwida, Wyspiańskiego.

W taką podróż poprzez epoki i konwencje teatralne wyruszyliśmy z czwórką aktorów. Spektakl dotyczył problemów współczesnego teatru; pracy aktorów, którzy nieustannie muszą dokonywać wyborów pomiędzy pogonią za karierą, koniecznością zdobycia sławy i wypromowania siebie w me-

diach, a spełnieniem zawodowym na deskach teatru.

Występ miał zatem charakter edukacyjny i jego celem było pokazanie problemów dzisiejszego teatru. Mimo niełatwego tematu, trudnych tekstów uczniowie jednogłośnie ocenili spektakl bardzo wysoko. Zachwyciła ich barwna scenografia, gra aktorów, muzyka, kostiumy... i miejsca siedzące w pierwszych rzędach.

K.P.

Co powiedziałyby Twoje ciało, gdyby mogło mówić? – O spotkaniu z położną

W dniu 31.10.2012 roku odbyło się spotkanie uczennic klas trzecich Gimnazjum im. Noblistów z położną p. Małgorzatą Świergiel, od wielu lat pracującą w wojewódzkim szpitalu w Poznaniu. Tematyka spotkania dotyczyła zmian fizycznych zachodzących w organizmie nastolatków w okresie dojrzewania, ze szczególnym naciskiem na płeć żeńską. Położna omówiła zmiany zachodzące w poszczególnych organach ciała.

Zwróciła uwagę na właściwą higienę osobistą. Omówiła niepokojące objawy, które stanowią wskazanie do wizyty lekarskiej ginekologicznej. Uczennice również dowiedziały się, z jakimi trudnościami może spotkać się położna w swoim zawodzie.

Renata Janukowicz

Uczennica z Wielkiej Brytanii w Gimnazjum w Rokietnicy

W dniach od 22 do 25 października Gimnazjum im. Noblistów w Rokietnicy gościło uczennicę Stephanie Weiss z Wielkiej Brytanii. Stephanie pochodzi z Blackpool, gdzie uczy się w St Mary's Catholic College, co jest odpowied-

niem naszego liceum. Gimnazjaliści mieli okazję zarówno dowiedzieć się wielu ciekawych rzeczy na temat kultury krajów anglosaskich, jak i sprawdzić, czy ich poziom znajomości języka angielskiego jest wystarczająco wysoki,

aby porozumieć się z rodowitą Brytyjką. Jak się później okazało za pomocą języka - jak i „rąk” - można się dowiedzieć wiele. Stephanie przygotowała prezentację o swojej szkole, miejscu zamieszkania, obyczajach panujących w Wielkiej Brytanii. Ponadto udzieliła odpowiedzi na wszystkie pytania zadawane przez uczniów. Przedstawiła także funkcjonowanie brytyjskiego

systemu edukacji, opisała przedmioty, których się uczy oraz opowiedziała o swoich zainteresowaniach. Wielu uczniów wymieniło się danymi korespondencyjnymi ze Steph i już piszą do siebie na portalach społecznościowych. Miejmy nadzieję, że jeszcze kiedyś do nas przyjedzie.

*Michał Truchlewski
 Agata Werner*

Zamoyszczaki podbijają Szwecję

Tego roku „Zamoyszczaki” zaplanowały podbój Szwecji, nie może nie całej, tylko jej królewskiego Karskrona. W zimny październikowy poranek w doskonałych humorach zapakowaliśmy się „na pokład” autokaru, który zawiózł nas do Gdyni, gdzie zmieniliśmy środek lokomocji na olbrzymia morską – prom Stena Line. Zanim jednak dotarliśmy do portu, zrobiliśmy sobie krótki przystanek w Szymbarku, gdzie zwiedziliśmy skansen poświęcony Sybirakom oraz dom do góry nogami, w którym – nie wiedzieć czemu, nikt z nas nie potrafił ustać prosto... Czuliśmy się, jakbyśmy już byli na morzu i to przy sztormie co najmniej 10 w skali Beauforta.

Ostatnim przystankiem przed zakotwiczeniem był Gdańsk – stolica Trójmiasta i zarazem przepiękne, pełne historii miasto, do którego zapewne warto jeszcze niejednokrotnie wrócić.

Wieczór zastał nas już na Bałtyku. Niestety, zapewne jedna z większych atrakcji wycieczki, czyli wieczornonocny pobyt w „hotelu na wodzie” dla wielu z nas nie były miłą przygodą. Bujanie i fale sprawiły, że większość naszej młodzieży zamknęła się w swoich kabinach i postanowiła podróż po prostu przespać.

Karlskrona jest malowniczym miasteczkiem, jak to w Skandynawii bywa. Po całodziennym zwiedzaniu królewskiego miasta, podziwianiu jego architektury i muzeum morską, wróciliśmy na prom.

Podczas drogi powrotnej, Neptun okazał się być dla nas łaskawszym. Uspokoił morze swoim trójzębem, dzięki czemu każdy mógł docenić walory morskiej podróży promem. Młodzież doskonale bawiła się na dyskotekę, integrując się ze szwedzką młodzieżą oraz zasiadając przed darmowymi konsolami do gier. Niektórzy wybrali się do sklepu bezcłowego na zakupy prezentów dla bliskich.

W sobotni poranek znowu stanęliśmy na twardym lądzie i wyruszyliśmy do Rokietnicy przez Malbork. Zamek krzyżacki prezentował się znakomicie. Byliśmy pod ogromnym wrażeniem tego miejsca oraz zbiorów wspaniałej kolekcji bursztynów. Po zwiedzaniu zamku, każdy z uczniów otrzymał małe upominek w postaci ołowianego rycerzka krzyżackiego i udaliśmy się na skromny posiłek – zgodnie z życzeniem uczniów – do McDonalda.

Wieczorem wróciliśmy do Rokietnicy, nastąpiły pożegnania i rozeszliśmy się do domów, aby odpocząć po atrakcjach wyjazdu, który należał do bardzo udanych.

Zamoyszczaki, jaki kierunek obieramy za rok? Paryż?

Anna Kamińska

Halloween w szkole

31 października na korytarzach naszej szkoły zaroilo się od postaci z innych wymiarów. Czarno odziane sylwetki z zakrwawionymi twarzami, trupie kolory, wampirze zęby, nadgniła biała dama - tak wyglądało święto Halloween w naszej szkole. Nawet pałacowe lwy straciły nieco ze swojej powagi - a wszystko za sprawą filuternych kapeluszy, które sprezentowała im pani Ania Kamińska. Żaden z przebiezańców w tym dniu nie ucierpił podczas odpytywania na lekcji. W Halloween takie tortury nie są przeznaczone dla duchów, upiórów, czarownic i strzyg.

Małgorzata Kolasa

Konkurs „Dziecko w oczach Korczaka

Biblioteka ZS Rokietnica zorganizowała konkurs dla młodzieży szkolnej „Dziecko w oczach Korczaka”. Zadanie konkursowe polega na tym, aby spróbować wcielić się w postać Staro Doktora i zobaczyć dziecko jego oczami. Uczniowie mogą wypowiedzieć się w dowolny sposób: wierszem, prozą, wykonując pracę plastyczną czy fotografię dziecka. Można posłużyć się kredkami lub grafiką komputerową – ważne jest, aby użyć swojej wyobraźni i pokazać piękno, które Janusz Korczak widział w każdym dziecku. Prace można oddawać do końca listopada w bi-

blioteczki szkolnej - na najciekawsze czekają atrakcyjne nagrody.

Małgorzata Kolasa

Kiermasz Świąteczny

W Zespole Szkół im. Zamoyskich w Rokietnicy

16. 12. 2012 godz. 10:00-15:00

W programie:

- Możliwość kupienia stroików świątecznych i innych drobiazgów o tematyce świątecznej
- Będziemy serwować pyszną kawę, kolorowe drinki i ciasta domowej roboty
- Zaprezentujemy jak udekorować stół świąteczny
- Planujemy sprzedaż ciekawych książek
- Przedstawienie - Jasełka w wykonaniu młodzieży ze szkół Zamoyskich
- Prezentacja filmów instruktażowych: „pokaz barmański oraz „jak zrobić stroik świąteczny”
- Słodka niespodzianka dla każdego naszego gościa

Serdecznie Wszystkich Zapraszamy

Dyrekcja, Grono Pedagogiczne,
Uczniowie i Rada Rodziców

W współczesnym społeczeństwie sport odgrywa znaczącą rolę w niemal każdej dziedzinie życia. Jego znaczenie w życiu trudno przecenić. Miliony kibiców co weekend zasiadają na stadionach piłkarskich i przed telewizorami pasjonując się futbolem. Za sprawą Adama Małysza niebywałą popularnością cieszą się w Polsce skoki narciarskie. Sukcesy indywidualne naszych sportowców stają się częścią narodowej dumy wszystkich rodaków. Popularni sportowcy stają się wzorem do naśladowania dla dzieci i młodzieży. To bardzo dobry obyczaj, dobra reklama magii sportu. Tych młodych adeptów aktywności fizycznej sport uczy i wychowuje. Dodatkowe zajęcia treningowe pod okiem doświadczonych i odpowiedzialnych trenerów to gwarancja dla rodziców, że ich pociechy znajdują się w dobrych rękach. Niewielu z nich doczeka się wyników na miarę mistrzów, jednak nawyki aktywności fizycznej nabyte w procesie treningu sportowego pozostaną do końca życia i jest nadzieją, że zostaną przekazane potomnym.

Reasumując – sport w takim znaczeniu to samo zdrowie. Jednak presja sukcesu w sporcie jest niekiedy tak silna, że skłania do pójścia tzw. drogą na skróty. Tutaj jednak kończy się sport szlachetny, dżentelmeński, a zaczyna się brudna, brutalna procedura sięgania po niedozwolone środki po to, by wygrać za wszelką cenę, nierzadko kosztem zdrowia, a nawet życia zawodnika.

DOPING.

Coraz częściej, niestety, to słowo jest powtarzane w sporcie. Co rusz wybuchają afery związane ze stosowaniem dopingu. Odbierane są tytuły, medale, a zawodników przyłapanych na „koksie” dyskwalifikuje się dożywotnio. Doping jest pojęciem szerokim. Gdy sportowiec stosuje odpowiednią dietę, zażywa specjalne dawki witamin, spożywa wysokoenergetyczne używki podczas trwania zawodów, to takie wspomaganie organizmu nie jest zabronionym dopingiem. Natomiast świadome zażywanie substancji farmakologicznych, w celu poprawy przede wszystkim wydolności organizmu podczas rywalizacji sportowej, jest czynem zabronionym. Czynem nieetycznym, zachowaniem niesportowym, zwykłym oszustwem. Presja wyniku jest tak silna, że doping w współczesnym sporcie to największy problem, porównywany z rakiem, toczącym wszystkie dziedziny sportu.

Działająca przy MKOL specjalna Komisja Antydopingowa mająca swe agendy we wszystkich krajach ma coraz więcej problemów. Skala ich jest tak wielka, że zastanawiano się nawet, czy przypadkiem nie zrezygnować z jakichkolwiek kontroli. Póki co komisja ma pełne ręce roboty, a jej wyniki szokują cały świat. Pierwsza zakrojona na wielką skalę kontrola antydopingowa była podczas Igrzysk Olimpijskich w Seulu (1988r.). Pierwszymi „ofiarami” stali się bułgarscy sztangiści. W pierwszych kolejnych trzech wagach zdobyli złote medale, lecz po pozytywnych próbach antydopingowych stracili je. Ekipa Bułgarii na znak protestu wycofała z konkursu pozostałych zawodników, bo prawdopodobnie

Na zdrowie

Czy sport to zdrowie?

Rozważań część III.

i oni również byli nafaszerowani środkami dopingującymi. Na tychże igrzyskach w sprincie brylował Kanadyjczyk Ben Johnson. Również i jemu odebrano złote medale za zwycięstwo na 100 i 200m. Prawdopodobnie również inni sprinterzy nie byli zupełnie „czysti” jednak oni nie byli poddani kontroli. Cóż. Podobno nielubiany przez amerykańskich sprinterów Kanadyjczyk zbyt mocno przesadził z „koxsem”.

Jednakże w tych latach mistrzostwo w stosowaniu dopingu osiągnęli sportowcy, trenerzy i działacze NRD. W tym kraju wszystko, nawet sport był narzędziem w celu wykazania wyższości systemu komunistycznego nad zgniłym kapitalizmem. Środkami dopingującymi faszzerowano już dzieci szkolne. Jeśli ktoś nie rokował nadziei medalowych, również był zmuszany do treningu i na tych zawodnikach, niczym królikach doświadczalnych, stosowano różnorakie preparaty przyspieszające rozkład środków dopingujących.

W latach 1960 – 1980 NRD, państwo liczące zaledwie 16 mln obywateli, było trzecią sportową potęgą w świecie. Szczególne osiągnięcia ernerodowsy potentaci mieli w indywidualnych sportach kobiecych, co już budziło pewne podejrzenia. Oprócz różnych zabronionych środków podawano kobietom testosteron, męski hormon, celem poprawy sprawności i wydolności fizycznej organizmu. Widocznym skutkiem ubocznym były: masywna sylwetka, nadmierne owłosienie ciała oraz niski, męski głos. Następstwem zaś była utrata zdrowia, kalectwo, a nawet przedwczesny zgon. Po rozpadzie NRD było wiele procesów poszkodowanych sportowców – wszystkie wygrali zawodnicy.

W późnych latach 90-tych ubiegłego stulecia chińskie pływaczki i lekkoatletki biegające na długich dystansach oczarowywały świat wspaniałymi rekordami świata. Dziwne, że mężczyźni nadal byli przeciętnymi zawodnikami. Okazało się niebawem, że trenerzy owych chińskich kobiet pochodzili z byłego NRD. I wszystko stało się jasne. Przykładów nielegalnego dopingu jest jeszcze wiele. Choćby proces przetaczania krwi zawodnikowi pobranej od innego „królika doświadczalnego”, czy odrażający, nieetyczny doping ciążą. Namawiano zawodniczkę, by zaszła w ciążę ok. 2 miesiące przed startem. W tym okresie organizm kobiety w naturalny sposób posiada najwyższą wydolność gwarantującą najlepsze wyniki sportowe. Po zawodach ciąża była usuwana. Proceder ten był czasem wielokrotnie powtarzany.

Przed paru miesiącami światem kolarskim wstrząsnęła wiadomość o dożywotniej dyskwalifikacji Lanca Armstronga, 7-krotnego zwycięzcy kolarskiego Tour de France. Udowodniono jemu i jego kilkunastoosobowej grupie stosowanie przez długie lata środków dopingujących.

Lista środków zakazanych jest długa i coraz dłuższa, jako że w obiegu znajdują się coraz nowsze, skuteczniejsze i trudniejsze do wykrycia niebezpieczne dla zdrowia i życia środki dopingujące. Należy przyjąć, że ten niesportowy proceder będzie nadal istnieć, a walka z nim będzie podobna do walk celników z przemytnikami...

OD AUTORA.

Artykuł ten kieruję do wszystkich – młodych sportowców, by z ograniczonym zaufaniem przyjmowali różne używki od sportowych działaczy i trenerów. Rodziców, by zorientować ich w skali zagrożeń, które mogą (a nie muszą) występować w procesie treningowym dzieci. Wreszcie, by sport zawsze kojarzył się tylko ze zdrowiem.

adeck.

09 luty 2013

Rada Rodziców przy
Gimnazjum im. Noblistów
zaprasza na

*Walentynkowy
Bal Karnawałowy*

Zapewniamy

» Wyśmienite jedzenie

» dania gorące, zimne zakąski, ciasto, kawa, herbata, napoje

» Wspaniałą zabawę przy tanecznej muzyce

Początek balu godzina 20.00

Bilety w cenie 180 zł od pary

» Sekretariat Gimnazjum, Trakt Napoleoński 55

» Cukiernia "U Kamilka", ul. Gminna 1

» Sklep wielobranżowy "Kaktus", ul. Szamotulska 1b (przy torach)

Gimnazjum im. Noblistów w Rokietnicy
Trakt Napoleoński 55, 62-090 Rokietnica

Zapraszamy!

**Pacjencie nie zwlekaj!
Sprawdź swoje prawo
do świadczeń**

Od 1 stycznia 2013 r. prawo do uzyskania bezpłatnych medycznych będą miały wyłącznie osoby wykazane w Centralnym Wykazie Ubezpieczonych. Niestety wiele osób ubezpieczonych z terenu naszej gminy, w tym emerytów, rencistów, studentów, w nim nie ma. Aby w nowym roku uniknąć niepotrzebnych stresów już teraz, na podstawie numeru PESEL, można sprawdzić swój status u lekarza rodzinnego.

Akademia Bilardowa

Krzysztof Kaczmarek i Piotr Przybylski najlepsi w Turnieju Bilardowym o Puchar Wójta Gminy Rokietnica

Pierwszy raz w historii Akademia Bilardowa wspólnie z Rokietnickim Stowarzyszeniem Rozwoju „IDEA, CZŁOWIEK, PRZYSZŁOŚĆ” zorganizowała Turniej o Puchar Wójta Gminy Rokietnica. Zawody odbywały się w dwóch kategoriach: OPEN i PROF I i jednocześnie wspierały akcję „Graj Fair Play! Powiedz NIE Dopingowi!” organizowaną przez Polski Związek Bilardowy wspólnie z Komisją do Zwalczania Dopingu i sponsorowaną przez firmę MAK Marketing.

W pierwszej kategorii zegrali początkujący bilardiści, a także dzieci ze szkoły bilardowej. Natomiast druga kategoria zgromadziła już bardziej zapalonych bilardzistów, których śmiało można nazwać profesjonalistami. Wśród nich mieliśmy również adeptywów szkoły bilardowej prowadzonej przez Radosława Babicę, ale do tego jeszcze wrócimy. Łącznie udział wzięło 27 uczestników. Dziesięciu w kategorii OPEN, w której turniej był rozgrywany w odmianie 8-bil i siedemnastu w ka-

tegorii PROF I, gdzie graliśmy w 9-bil. Oba turnieje odbywały się równocześnie. Stół nr 1 był przeznaczony tylko dla graczy kat. OPEN i tam początkowo graliśmy do jednej wygranej partii, a w późniejszych etapach turnieju do dwóch wygranych partii. Stoły 2 i 3 należały do kat. PROF I, w której wszystkie mecze były rozgrywane do trzech wygranych partii. W sumie odbyło się 49 meczów, w których zegraliśmy 148 partii. Turniej trwał 7 godzin, od godziny dwunastej do dziewiętnastej, a poziom prezentowany przez zawodników z meczu na mecz był coraz wyższy. Dodatkowo przez cały czas prowadzona była relacja wyników na żywo LIVESCORE na stronie facebook Akademii Bilardowej Rokietnica.

W półfinałach kat. OPEN spotkali się Mikołaj Łukaszewicz z Michałem Diakiem i Piotr Przybylski z Kacprem Specyałem. Bardzo dobrze zegrali Michał i Piotr i to oni spotkali się w finale, w którym doświadczenie wzięło górę. Piotr Przybylski, który ostatnio regularnie przychodzi do Akademii okazał się lepszy od młodzieńczego Michała, który co prawda ma za sobą zajęcia w szkółce bilardowej, ale niestety od dłuższego czasu nie bierze w nich udziału. Jednak było widać, że nie zapomni jak się gra w bilard. Wielkie gratulacje dla Piotra, który następnym razem zapewne wystartuje już w kategorii PROF I.

W meczu o trzecie miejsce Kacper pokonał Mikołaja.

Kategoria PROF I to popis jednego zawodnika i to najmłodszego w tej kategorii. Mowa o Krzysztofie Kaczmarcu, który jest wychowankiem Radosława Babicy. Krzysiu już od ponad półtora roku uczestniczy w szkółce bilardowej i często odnosi sukcesy w juniorskich imprezach w Akademii. Tym razem wystartował w profesjonalnych rozgrywkach, chociaż wcześniej wykazywał chęć startu wraz z początkującymi bilardzistami. Ostateczną decyzję wyboru kategorii dla Krzysia podjął trener po wcześniejszych rozmowach z Piotrem, ojcem Krzysia, który również bardzo dobrze gra w bilard. Piotr z Krzysiem rodzinnie przychodzą na treningi do Akademii Bilardowej. Do tej pory to raczej ojciec był lepszy, ale po turnieju o Puchar Wójta Gminy Rokietnica, trudno to już jednoznacznie ocenić. Szkołka bilardowa w kategorii PROF I miała jeszcze jednego reprezentanta, a właściwie reprezentantkę, którą była Agnieszka Kolecka zawsze wspierana przez również grającego ojca. Brała dla Agnieszki za odwagę!

Krzysiu w drodze do swojego triumfu wygrał wszystkie pojedynki, a było ich pięć. W pierwszej rundzie pokonał Konrada Kubasiewicza wynikiem 3:2. Później takim samym rezultatem zwyciężył z Robertem Jachimowskim. W ćwierćfinale 3:1 odprawił pasjonata bilardowego Kazimierza Wasiaka. Półfinał to kolejne starcie z Robertem Jachimowskim i popis świetnej gry Krzysia.

Finał to całkiem odrębna historia. Przy licznie zgromadzonej publiczności pojedynkę z wiecznie spokojnym, przynajmniej zewnętrznie, Wiesławem Knoblochem miał wiele zwrotów akcji. Już przy stanie 2:1 Krzysiu miał bilę meczową, ale to jeszcze nie była ta właściwa i partię wygrał Wiesław. W decydującej partii obaj zawodnicy mogli zakończyć pojedynek na swoją korzyść, ostatecznie pierwszy zrobił to Krzysiu.

W geście triumfu podniósł obie ręce do góry i uradowany padł w ramiona swojego ojca. Długo nie mógł uwierzyć w to co się stało, ale swoim występem pokazał charakter profesjonalnego bilardzisty mając zaledwie 11 lat. Potrafił wytrzymać presję w najważniejszych momentach wykonując wspaniałe uderzenia. Drugie miejsce Wiesława to jednocześnie drugi finał z rzędu w turnieju w Akademii. Tym bardziej gratulacje za utrzymanie dobrej formy. Na trzeciej lokacie zawody ukończył Piotr Judkowiak, któremu powoli chyba brakuje miejsca na puchary. Tuż za podium uplasował się Robert Jachimowski. Wręczenia nagród dokonała pani Danuta Potrawiak – Sekretarz Gminy Rokietnica, wspólnie z Michałem Cieciorą, prezesem Rokietnickiego Stowarzyszenia Rozwoju „IDEA, CZŁOWIEK, PRZYSZŁOŚĆ” i Radosławem Babicą – właścicielem Akademii Bilardowej.

Serdeczne podziękowania należą się Wójtowi Gminy Rokietnica za objęcie patronatem honorowym naszego turnieju i ufundowanie wyjątkowych pucharów za pierwsze miejsca w obu kategoriach. Puchary za drugie lokaty zakupiło Rokietnickie Stowarzyszenie Rozwoju, a za trzecie Akademia Bilardowa. Dodatkowo dziękujemy państwu Sylwii i Przemysławowi Kiejnich – Radnej Gminy Rokietnica i Radnemu Powiatu Poznańskiego za ufundowanie kijów bilardowych za I i II miejsce w kategorii OPEN. Kij za III miejsce ufundowały firmy AGMAR i TeamWorks. Akademia Bilardowa do nagród w kategorii OPEN dorzuciła jeszcze 12 darmowych godzin gry w bilard. Dziękujemy również za dodatkowe nagrody w kategorii PROF I, które ufundowała firma ASO Toyota Tadeusz Ukleja. Kategoria PROF I była również nagrodzona medalami i nagrodami pieniężnymi sponsorowanymi przez firmę MAK Marketing.

Radosław Babica

Podziękowania

Zarząd oraz członkowie Stowarzyszenia kierują podziękowania za owocną i zawsze społeczną oraz bezinteresowną współpracę, naszym przyjaciołom, na których w każdej chwili mogliśmy i możemy liczyć. Za okazane Stowarzyszeniu wsparcie szczególnie serdecznie dziękujemy firmie BUKOWIANKA S.A. z Panią Prezes Zarządu Kariną Gizińską na czele. Bukowianka S.A. to solidny partner naszej organizacji, o pomoc którego nie potrzeba nawet prosić, gdyż sam odczuwa potrzebę okazywania wsparcia ciekawych inicjatyw podejmowanych przez naszą organizację. Nie można także pominąć szczególnych podziękowań kierowanych dla człowieka wielkiego duchem, zawsze otwartego na niesienie pomocy i wsparcia, człowieka orkiestrę dosłownie i w przenośni, człowieka, który nie odmawia lecz angażuje się całym sobą tworząc niepowtarzalną atmosferę każdej imprezy, zapewniając jej obsługę i prowadzenie na najwyższym poziomie, dającego przez to radość jej uczestnikom. Chodzi oczywiście o DJ MAŁEGO, czyli Marcina Kortusa, który potrafi rozkręcić i rozgrzać każdy rodzaj przedsięwzięcia, na którym się pojawi. Jeszcze raz bardzo dziękujemy i zapraszamy do dalszej współpracy w tworzeniu pozytywnej rzeczywistości naszej lokalnej wspólnoty, wspólnoty Gminy Rokietnica.

z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia składamy wszystkim mieszkańcom Naszej Gminy najserdeczniejsze życzenia. Niech nadchodzące Święta będą dla każdego niezapomnianym czasem spędzonym bez pośpiechu, trosk i zmartwień. Życzymy Świętecznego spokoju, radości wśród Rodziny, Przyjaciół oraz wszystkich Bliskich dla Was osób. Wraz z nadchodzącym Nowym Rokiem życzymy każdemu dużo zdrowia i szczęścia. Niech nie opuszcza Was pomyślność i spełnią się najskrytsze marzenia.

W imieniu Zarządu i Członków Rokietnickiego Stowarzyszenia Rozwoju „IDEA, CZŁOWIEK, PRZYSZŁOŚĆ”

Michał Cieciora

Rokitnica i okolice

Historia kołem się toczy i jest czymś nie mającym końca. Podobnie jest z wiedzą o przeszłości wielu miejsc. One poznały tajemnicę czasu, a genius loci (duch opiekuńczy) nie pozwala o nich zapomnieć i na nowo przywraca należną im pamięć. Jak w sposób atrakcyjny zorganizować wycieczkę, której live motive będzie odległa przeszłość. Rzesze sympatyków turystyki rowerowej podpowiedzą, że najlepiej pogodzić aktywny wypoczynek z pobudzeniem intelektualnej spostrzegawczości.

Już w 1889 r. wybitny chirurg z Monachium, Johann Nepomuk von Nussbocum w artykule „Czy jazda na rowerze służy zdrowiu”, pisał o zaletach tej formy rekreacji. **Nasz historyczny wypad, nie przypadkowo rozpoczęliśmy w Rokitnicy od stacji PKP** i dawnego placu załadunkowego. Swoją dynamiczną historię Rokitnica zawdzięcza korzystnemu położeniu przy trasie kolejowej Stargard Szczeciński-Poznań, którą jako pierwszą w Wielkopolsce uruchomiono 9 sierpnia 1884 r.

Ulicą Obornicką pojechaliśmy do Soboty, aby zatrzymać się już w Bytkowie... W intensywnej zieleni pola golfowego, usłyszeliśmy radosny szczebiot ptaków, które w dużej gromadzie obsiadły akustyczne ekrany na Zachodniej Obwodnicy Poznania. I jak echo odbijające się od tych ekranów powraca pytanie: dlaczego inwestycja marzeń musiała stać się współczesnym liberum veto dla kilku oponentów, którzy nie tylko wstrzymali budowę drogi, ale w konsekwencji pozbawili funduszy na jej dokończenie?

Ku pokrzepieniu naszych serc pozostał piękny widok na **Sanktuarium górujące nad wsią Sobota**. Od wieków budzi ono radość parafian i pielgrzymów, tłumnie przybywających na odpust Narodzenia N.M.P. Pierwotny

kościół był drewniany. Obecny późnogotycki, murowany, został wzniesiony przez Jana Sobockiego w latach 1510-1517. Wewnątrz tej jednonawowej świątyni, znajduje się neogotycki ołtarz główny i słynący łaskami obraz Matki Boskiej z dzieciątkiem (Matka Pięknej Miłości).

Jadąc dalej drogą powiatową, o wdzięcznych nazwach ulic: Kasztanowa, Lipowa nie trudno zauważyć, że położona jakiś czas temu nakładka nawierzchni, wymaga umocnienia poboczy gruzem lub frezem, bo w takim stanie jest zagrożeniem dla użytkowników.

Na skrzyżowaniu dróg w **Goleźczewie, zatrzymaliśmy się przed figurą Najświętszej Marii Panny Królowej Polski, którą mieszkańcy w 1928 r. postawili** jako wotum dziękczynne w 10. rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości. To miejsce to centrum wsi, która od 1313 r. (pierwsza zachowana wzmianka), przeżywała różne wzloty i upadki. Na pewno początek XX wieku, kiedy to Komisja Osadnicza odkupiła wieś od polskiego właściciela, odcisnęło na niej piętno zmian architektonicznych. Cesarz Wilhelm II postanowił uczynić z Goleźczewa wieś wzorcową, zamkniętą i typowo ewangeliczną. Aby tak było, Niemcy kolonialiści musieli mieć wszystko, co było niezbędne w życiu codziennym. Wieś zorganizowana na zasadzie ulicówki, budynki ciągnęły się po obu stronach drogi i każdy był inny, w zależności jaki styl panował w regionie, skąd dana rodzina przybyła. Nie wszystkie domy z tamtego okresu do dziś zachowały swój indywidualny charakter. Przez lata piękne elewacje zdeformowały dobudówki i przysłowiowa „ludzka twórczość”.

Za to piękno przyrody, o ile nie jest poprawiane przez człowieka, może do-

Bahnhof (Vorderansicht)

starzyć niezapomnianych wrażeń. Tak jak **przejazd malowniczą doliną Samicy Kierskiej**, która niczym skrzyżowana na wietrze wstążka, przecina spokojnym nurtem **okolice Zielątkowa**. Ciekawostką jest to, że na polach tej miejscowości, odkryto najstarsze ślady pobytu człowieka na terenie dzisiejszej Gminy Suchy Las. W tej miejscowości urodziła się Bibianna Moraczewska, a przez dłuższy czas mieszkał też jej brat Jędrzej. To dla nich w 1834 r. wybudowano dwór murowany. Rodzeństwo nie było entuzjastami prowadzenia gospodarstwa wiejskiego. Interesowali się pisarstwem oraz działalnością społeczno-polityczną, preferując życie miejskie, niż uroki wsi. W 1842 r. sprzedali majątek, a nabywcą stał się Otto von Treskow. W 1909 r. Alma von Treskow i jej córka Elsa sprzedały Zielątkowo Komisji Kolonizacyjnej, która rozparcelowała ziemię niemieckim osadnikom. Współczesne Zielątkowo (podobnie jak inne miejscowości: Krzyszkowo, Cerekwica) zmienia swoje oblicze. Bezpieczna infrastruktura drogowa (chodniki, oświetlenie), bogata oferta oświatowo-sportowa, place zabaw tak urządzone, że dzieci na nich nie mogą się nudzić, jest zachętą do wyboru takich miejsc na zamieszkanie.

„Nigdy w tak krótkim czasie (lata 1989-2011) nie zmieniło się tak wiele, w tak wielu miejscach.” Te słowa (cytat z książki R. Chruszczewskiego) doskonale obrazują kolejną miejscowość, która znalazła się na szlaku Tajemnicy Czasu. **Wargowo (Gmina Oborniki)** to rozproszona wieś, a mimo to, już od 2008 r. wszy-

scy mieszkańcy mogą korzystać z sieci sanitarnej i nowych nakładek drogowych. Miejscowość swą metrykę ma dość odległą (1213 r.) jednak złoty dla niej okres zaczął się w 1883 r. kiedy to hrabia Teodor Żółkowski z Nakła stał się jej właścicielem. W krótkim czasie wybudował pałac, budynki gospodarcze, czworaki, szkołę, ochronkę, turbinę wiatrową, która dostarczała energię. Tragiczne były losy wojenne rodu Żółkowskich. Dopiero w latach 90-tych XX wieku potomkowie wrócili do Wargowa i z wrodzoną sobie pasją, odbudowali **pałac (1 miejsce w konkursie Ministra Kultury i Sztuki za odbudowę zabytków w 1995 r.)**.

Jadąc obok starego, drewnianego krzyża z XII wieku (jest postawiony w miejscu dawnego cmentarza „cholerycznego”), obieramy **kierunek na Objezierze**. Trochę wysiłku kosztował podjazd na wschodni stok wsi, jednak zrekompensował go w pełni widok Samicy Kierskiej, płynącej w rynnę wysuszonego jeziora, obok rybackich stawów. Powierzchnia stawów (160 ha) robi wrażenie! I w nieskończoność można patrzeć, jak promienie jesiennego słońca łamią się na płochliwych falach, które wiatr przegania po akwenu, uderzając nimi o brzeg. Cały ten teren to wysokiej klasy łęgowski oraz miejsce odpoczynku dla ptaków w czasie wędrówki. Zarówno dla takich widoków, jak i bogatej historii należy odwiedzić Objezierze. **To jedyna oprócz Poznania miejscowość w Wielkopolsce, która została umieszczona w „Panu Tadeuszu” (VII Księga)**. Mickiewicz odwiedził Objezierze w 1831 r. i zamieszkał w pa-

łacu u Heleny i Wincentego Turnów. W tamtych latach pałac był głównym ogniskiem życia kulturalnego oraz idei niepodległościowych na ziemi obornickiej. Na skraju wsi stał zrujnowany i ograbiony, pozostawiony własnemu losowi, chociaż przez lata dobrze służył ludziom.

Kowalewko - młyn wodny został zbudowany w 1938 r. przez właściciela Objezierza Stanisława Turno, prawdopodobnie na fundamentach drewnianego budynku. Jeszcze do niedawna w młynie pełną parą pracowały maszyny, mielące ziarna zbóż. Obecnie po maszynach zostały tylko ślady, a młyn

przeszedł pełnić pierwotną funkcję. Od 2010 r. młynem opiekuje się para zapaleńców, którzy poszukują miejsc o unikatowym charakterze, ceniących spokój i bliski kontakt z naturą.

Kolejna miejscowość ma dwie historie. Ta z podręcznika datowana jest na 1284 r. kiedy to Przemysł II, w uznaniu zasług, nadał te ziemie wojewodzie krakowskiemu Żegocie. I druga, którą stworzył czas PRL-u. **W Nieczajnie** od 1963 r. stacjonował w pełnej gotowości bojowej 29 Dywizjon Rakietowy Obrony Powietrznej Kraju, który regularnie odbywał strzelania na poligonie w Aszułuku (Kazachstan). W okolicach Sepna ujrzeliśmy charakterystyczną dla kościoła w Żydowie kopułę zwieńczoną krzyżem. **Żydowo pojawia się w dokumentach w 1257 r.** jako rodowa siedziba Żydowskich herbu Nałęcz. Dwór powstał w XVIII wieku, gdy właścicielami byli Smoleńscy. W XIX wieku, dla

Jana Szoldrskiego z wykorzystaniem murów wcześniejszego dworu, wybudowano pałac (w 2,5 roku). W 1932 r. nabył go Alfred Falter (wiceminister skarbu w rządzie generała Sikorskiego, przemysłowiec, finansista).

Współczesne Żydowo nie odcina tylko kuponów od sławy minionych wieków, ale też tworzy własną historię. Prężnie działające Koło Gospodyń Wiejskich zdobywa od lat laury najważniejszych konkursów kulinarnych. To jednak temat na inne opowiadanie.

Ktoś powiedział, że historia uczy nas, że nie potrafimy uczyć się od historii. Dopiero z czasem dowiadujemy się, że pozorne, zwyczajne miejsca potrafią być fascynujące. Warto więc dotrzeć do ich historii i dowiedzieć się o losach ludzi z nimi związanych.

Sławomir Machaj

PSYCHOLOG RADZI - ROKICKI TELEFON ZAUFANIA

Ojciec – najważniejszy i pierwszy mężczyzna w życiu kobiety

Kobieta w relacji z ojcem, jeszcze będąc dziewczynką, sprawdza, czy może się podobać i być kochaną. Ojciec jest dla córki jak lustro. Jeśli jest to krzywe zwierciadło – milczące, obojętne, krytyczne – to taki zniekształcony obraz siebie kobieta może nosić przez całe życie. Jako pierwotny model męczyzny w życiu dziewczynki ojciec oddziałuje na córkę na wielu poziomach: począwszy od tego, jak ona widzi samą siebie, aż po oczekiwania, jakie ma wobec mężczyzn i świata. Niestety mężczyźni często nie uświadamiają sobie powagi znaczenia relacji, którą tworzą z córką, często z braku wiedzy i doświadczenia uciekają przed tą bliskością. Szczególnie w okresie dojrzewania ojcowie dystansują się od swoich córek i często czują się wręcz niezręcznie, widząc zmiany zachodzące w ich ciałach. Trudniejsza staje się komunikacja, a wraz z nią rola ojca. A to czas, kiedy córka potrzebuje ojca szczególnie.

Czego córka uczy się od ojca?

Ojciec odgrywa wiele ról w życiu swojej córki. Dziewczyna od ojca powinna dostać przede wszystkim szacunek. Wzrok ojca to pierwszy refleks jej kobiecości, budujący podstawowe poczucie samoakceptacji lub jej braku. Szacunek dla siebie i poczucie godności budują się na podstawie szacunku otrzymanego w dzieciństwie od bliskich nam osób. To, jak się postrzegamy, jest w dużym stopniu kształtowane przez pierwotne relacje z rodzicami. Krótko

mówiąc, dzieci widzą siebie tak, jak myślą, że widzą je inni. A tata to ten bardzo ważny inny. I w dodatku pierwszy mężczyzna poznany w życiu. Ojciec ma być także osobą, której można bezpiecznie okazywać uczucia. Oznacza to, że nie patrzy na wyznającą mu miłość córeczkę jak na obiekt seksualny, tylko jak na człowieka. Córka uczy się wtedy, że można bez konsekwencji okazywać uczucia mężczyznom. Jeśli do tego ojciec uznaje prawo do prywatności swojej córki, dziewczynka rozwija zdrowe poczucie granic i nie będąc za to karaną, uczy się, kim jest i co jest dla niej ważne, a potem potrafi tego bronić. To od ojca córka uczy się także, że kobiety i mężczyźni są równi. Kiedy ojcowie wprowadzają władzę absolutną i próbują sprawować pełną kontrolę w domu, córki szybko uczą się buntować, a mężczyźni generalnie stają się w ich oczach wrogami. Ojciec sprawiedliwy, słuchający tego, co córka ma do powiedzenia, pomoże jej zbudować poczucie wartości i wiary w swoje opinie. Kiedy rozmawiając z ojcem, ufa, że jej opinia się dla niego liczy, może rozwijać poczucie dobrze rozumianej siły i wiary w siebie. Potrzeba tu ojca słuchającego i szanującego cudzy punkt widzenia nawet, jeśli się z nim nie zgadza. To ojciec kształtuje w umyśle córki obraz całego świata męskiego. Jeśli jest tyranem, wszyscy mężczyźni są postrzegani jako tacy. Jeśli jest alkoholem czy wykorzystuje córkę, dziewczyna będzie postrzegać mężczyzn jako

ludzi, którzy mają prawo tracić kontrolę i ranić. W umyśle dziecka istnieje nie do końca uświadomione przekonanie: „Jeśli tata traktuje mnie dobrze, jestem wartościową osobą. Jeśli tata mnie odrzuca lub krytykuje, nie ma we mnie nic dobrego”. Kluczowym aspektem tej relacji jest wyrażenie przez ojca zgody na to, by córka uczyła się i eksplorowała świat sama.

Akceptacja kobiecości

Zależy to w dużej mierze od tego, jaki był ojciec. Czy słuchał, szanował opinie i zapraszał do udziału w dyskusjach? Jak ogólnie traktował kobiety? Czy szanował swoją żonę i okazywał jej uczucia? Czy żona była równoprawnym partnerem? Czy brał udział w sprawach domowych, czy też najważniejsza była praca? Czy angażował się w szkolne sprawy swojej córki? Czy dotrzymywał obietnic? Czy był agresywny, czy nadużywający w stosunku do kobiet?

Jeśli ojciec dyskredytuje lub jest nieobecny w życiu, kobieta może czuć się niewygodnie w swojej kobiecej skórze i w dorosłym życiu wybiera podobnych do ojca mężczyzn. Można by sądzić, że życie z alkoholem czy nadużywającym, nieczułym, emocjonalnie niedostępnym ojcem powinno uczulić na takich mężczyzn i spowodować, że takich właśnie kobiety będzie unikać. Niestety jest dokładnie odwrotnie. Kobiety mają tendencję do wybierania mężczyzn podobnych do swoich ojców. Nieważne, czy mieli oni pozytywny, czy negatywny wpływ na życie. To przedziwne zjawisko. Bycie traktowaną w sposób nadużywający w dzieciństwie kruszy poczucie własnej wartości i zniekształca tym samym oczekiwania od siebie i od innych. W tym oczekiwaniu, jak powinni traktować nas inni ludzie. Tenden-

cja do akceptowania okoliczności bez względu na to, jak bardzo przekraczają granice okazuje się jednak silniejsza. Większość agresywnych, nadużywających mężczyzn woli kobiety łatwe do zdominowania. Oznacza to, że kruche poczucie wartości czyni idealny cel do nadużyć. Powstaje błędne koło kruche poczucie wartości i nadużywających relacji. Kruche poczucie wartości przyciąga ludzi, którzy je jeszcze bardziej kruszą. Kobiety poślubiają wtedy mężczyzn takich jak „kochany tatus”, lub żyją z nimi, albo szukają nieświadomie mężczyzny, który nigdy nie jest tak naprawdę obecny czy dostępny emocjonalnie. Kiedy w końcu znajdują odwagę, żeby go zostawić, angażują się zwykle w identyczny związek!

W moim gabinecie pojawia się wiele kobiet, które nieświadomie tego, swoją relację z partnerem budują tak, jak relację z ojcem. Tak naprawdę wiążą się z mężczyznami podobnymi do własnego ojca. Przewyciężenie tego wzorca jest kluczowe, jeśli mają kiedykolwiek czerpać radość z relacji z mężczyzną. Najpierw muszą dostrzec problem, następnie pracować nad odbudowaniem poczucia własnej wartości i często porzuceniem roli ofiary.

*mgr Małgorzata Remlein
psycholog*

Autorka jest psychologiem. Pracuje z osobami, które: doświadczają lęków, obniżonego nastroju, depresji, zaburzeń psychosomatycznych, mają problemy w relacjach z innymi, znajdują się w sytuacji kryzysu życiowego. Prowadzi również terapię par hetero i homoseksualnych.
Tel.: 660-140-488
www.malgorzataremlein.pl